

Suflet și Spirit

Înțelege pe deplin
viața și propria ta persoană

Edgar Cayce

Suflet
și
Spirit

Suflet & și Spirit

Înțelege pe deplin viața
și propria ta persoană

Edgar Cayce

Traducerea din limba engleză:
Lidiana BURLACU

ADEVĂR

DIVIN

Brașov, 2009

Editura ADEVĂR DIVIN

Braşov, Str. Alea MIMOZEI, nr. 10, bl. 76, sc. C, et. 2, ap. 11,
cod 500377, O.P. 12

Mobil: 0722.148.983 sau 0727.275.877;

Telefon / Fax: 0268.324.970 sau 0368.462.076

E-mail: contact@divin.ro sau contact@secretul.tv

Pe site-ul editurii găsiți și alte cărți pentru suflet:

www.divin.ro

Site: **www.secretul.tv**

Yahoo! Group: **adevardivin**

Copyright © 2007 *Editura* ADEVĂR DIVIN.

Originally published as „Soul and Spirit”, by Edgar Cayce.

Copyright © 2006 by Edgar Cayce Foundation.

Originally published in 2006 by A.R.E. Press, U.S.A.

Toate drepturile asupra prezentei ediții în limba română aparțin în exclusivitate
Editurii ADEVĂR DIVIN.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CAYCE, EDGAR

Suflet și Spirit / Edgar Cayce; trad.: Lidiana Burlacu. - Braşov: Adevăr
Divin, 2009

ISBN 978-973-88592-4-1

I. Burlacu, Lidiana (trad.)

159.9

Editor: Cătălin PARFENE

Tehnoredactare: Marius MIHUȚOIU

Corectură: Domnița RAȚIU

Tipar: S.C. Gridsolo Print Company S.R.L.

Tel. / Fax: 0268.313.355; *Mobil:* 0729.499.054

www.gsprint.ro

Cuprins

Cuvânt înainte: Cine a fost Edgar Cayce? *de Charles Thomas Cayce* ... vii

Explicația editorului american asupra discursurilor lui Edgar Cayce
de John van Auken ix

Capitolul 1	Spiritul	1
Capitolul 2	Spiritul este viața	8
Capitolul 3	Sufletul	39
Capitolul 4	Dezvoltarea sufletului	52
Capitolul 5	Mai întâi descoperă-te pe tine	85
Capitolul 6	Fii de folos	93
Capitolul 7	Stabilirea idealurilor și urmarea lor	106
Capitolul 8	Practicând fructele spiritului	122
Capitolul 9	Spiritul Christic	129

Cuvânt înainte

Cine a fost Edgar Cayce?

„**T**răim acum în niște vremuri în care oamenii de pretutindeni caută să cunoască mai multe despre tainele minții și sufletului,” spunea bunicul meu, Edgar Cayce, în timpul unei transe inconștiente, în care a făcut dovada unei remarcabile capacități de clarvăzător.

Cuvintele sale sunt profetice chiar și astăzi, în aceste timpuri confuze, când din ce în ce mai mulți americani apelează la explicații psihice pentru evenimente cotidiene. De exemplu, conform unui studiu efectuat de către Consiliul de Investigare a Opiniei Naționale (National Opinion Research Council), aproape jumătate din adulții americani cred că au fost în contact cu cineva care a murit, o cifră de două ori mai mare decât cu zece ani în urmă. Două treimi dintre adulți spun că au avut o percepție extrasenzorială; cu zece ani în urmă, numărul acestora se ridica la numai jumătate.

De-a lungul istoriei, fiecare cultură a consemnat existența unor indivizi înzestrați cu capacități ce depășeau cele cinci simțuri. Acești indivizi rari au prezentat un interes deosebit, deoarece ei păreau a fi capabili să ofere soluții la problemele presante ale vieții. America secolului douăzeci și unu nu face excepție.

Edgar Cayce a fost probabil cel mai renumit medium din vremea noastră, activitatea sa fiind înregistrată cu cea mai mare grijă. El a început să își folosească abilitățile sale neobișnuite încă din tinerețe și de atunci, timp peste patruzeci de ani, de obicei de două ori pe zi, se întindea pe o canapea, intra într-o stare asemănătoare somnului și răspundea la întrebări. Peste paisprezece mii dintre aceste discursuri,

numite lecturi, au fost transcrise cu atenție de secretara sa și păstrate de către Fundația Edgar Cayce din Virginia Beach, Virginia. Aceste lecturi mediumnice continuă să ofere inspirație, înțelegere și ajutor în vindecare pentru zeci de mii de oameni.

Având o educație de numai opt clase, Edgar Cayce a trăit o viață ce poate părea modestă și simplă după standardele lumii. Cu toate acestea, începând chiar din copilăria petrecută în Hopkinsville, Kentucky, el a simțit că are abilități de medium. Într-una din zile, singur fiind, a avut viziunea unei femei care i-a spus că va avea puterea neobișnuită de a-i ajuta pe oameni. De asemenea, a relatat numeroase experiențe în care a „văzut” rude decedate. Odată, pe când se lupta cu lecțiile pentru școală, a adormit cu capul pe îndreptarul ortografic, iar la trezire și-a dat seama că a reținut întregul conținut al cărții.

În tinerețe a încercat să își vindece prin hipnoză o problemă de pierdere a vocii care revenea adesea. A descoperit astfel, că sub hipnoză putea să diagnosticheze și să ofere tratamente pentru bolile fizice ale celorlalți, adesea fără să cunoască sau să vadă persoana bolnavă. Oamenii au început să îi pună tot felul de întrebări, iar el a descoperit că este capabil să răspundă și la acestea.

În 1910, „New York Times” publica un articol de două pagini, cu fotografii, în care tânărul medic Wesley Ketchum descria pentru o societate de cercetări clinice din Boston abilitățile mediumnice ale lui Edgar Cayce. Începând din acel moment, oameni din întreaga țară i-au căutat ajutorul, punându-i orice întrebare imaginabilă.

Pe lângă talentele sale neobișnuite, Cayce era un om profund religios, care a predat la școala de duminică întreaga sa viață și a citit Biblia în întregime, de un număr de ori egal cu numărul anilor săi. Întotdeauna încerca să se pună în acord cu Voința Divină studiind Scripturile și ducând o viață în care rugăciunea ocupa un loc important, precum și încercând să fie de folos celor care veneau să-i solicite ajutorul. El și-a folosit talentele numai pentru a ajuta. Datorită simplității și smereniei lui Cayce, precum și dăruirii sale în a face bine lumii, oamenii continuă să fie atrași de povestea vieții și a operei sale, precum și de informațiile vaste pe care el le-a furnizat.

*Charles Thomas Cayce
Director executiv
Asociația pentru Cercetare și Iluminare.*

Explicația editorului american asupra discursurilor lui Edgar Cayce

Edgar Cayce și-a dictat toate discursurile fiind într-o stare de transă autoindusă. O stenografă îi consemna discursurile și mai târziu le scria la mașină. Erau trimise copii persoanei sau persoanelor care ceruseră lecturile mediumice, iar una era așezată în dosarele organizației care s-a dezvoltat în jurul lui Cayce de-a lungul anilor, Asociația pentru Cercetare și Iluminare (cunoscută mai mult ca A.C.I.).

În starea normală de conștiință, Edgar Cayce vorbea cu un accent sudic, dar la fel ca oricare american. Cu toate acestea, atunci când se afla în stare de transă, el vorbea în modul în care era scrisă Biblia din vremea regelui James, folosind adresările arhaice “thee” și “thous”. În transă, sintaxa sa era de asemenea neobișnuită. El lega fraze și propoziții într-o manieră care încetinește orice cititor și necesită o atenție deosebită pentru a fi sigur de semnificația lor. Acest fapt a determinat stenografa sa să adopte anumite punctuații neobișnuite, pentru a putea ordona sub formă de propoziții unele dintre gândurile lungi și complexe transmise de Cayce în timpul transei. De asemenea, multe dintre discursurile sale sunt atât de concentrate ca informație și înțelegere, încât este nevoie ca cititorul să încetinească ritmul și să citească cu mai multă atenție, pentru a înțelege pe deplin ceea ce voia să spună Cayce.

Aflat în stare de transă, Cayce a explicat că informația sa provenea din două surse: (1) din mintea individului care puneă întrebări, de cele mai multe ori de la nivelele profunde ale subconștientului său, și (2) din Conștiința Universală, mintea infinită, conștiința întregului univers. El a explicat că fiecare acțiune și gând a oricărui individ lasă o amprentă asupra Conștiinței Universale, amprentă care poate fi citită prin puteri

paranormale. El corelează aceasta cu conceptul hindus de înregistrare akashică, ce reprezintă un film eteric quadri-dimensional pe care acțiunile și gândurile sunt înregistrate și pot fi citite în orice moment.

În timp ce efectua faimoasele sale lecturi pentru sănătate, numite lecturi mediumnice, Cayce acționa ca și cum ar fi scanat întregul corp al persoanei, dinspre interior spre exterior! El explica faptul ca mintea subconștientă a oricărui om conține toate datele privitoare la starea trupului fizic în care locuiește, iar Cayce pur și simplu se conecta la mintea mai profundă a pacientului. El putea, de asemenea, să indice cauza problemei, fie că aceasta provenea din fragedă copilărie sau din urmă cu câteva vieți, dintr-o altă încarnare a sufletului. Acest lucru putea fi cunoscut datorită faptului că sufletul își amintește toate experiențele sale. El a explicat că porțiunile mai profunde ale minții subconștiente constituie mintea sufletului, iar unele porțiuni ale subconștientului și ale sufletului se află în trup, având propria lor personalitate.

În cursul lecturării vieții și subiecților, Cayce se conecta atât la mințile subconștiente ale celor care puneau întrebările, precum și la Conștiința Universală.

Câteodată Cayce nu avea materialul care era îi solicitat; în aceste cazuri el spunea: „Nu avem aceea aici.” Acest lucru însemna că mintea lui Cayce era mult mai direcționată decât s-ar crede. Nu era deschis la tot. Aflat în transă, el explica că sugestia dată la începutul unei lecturări mediumnice îi direcționa în așa măsură mintea sa mai profundă și o focaliza asupra problemei sau subiectului solicitat, încât într-adevăr nu avea alte subiecte disponibile. Cu toate acestea, în anumite ocazii, părea capabil să schimbe subiectul în mijlocul unei citiri.

Lecturile tipărite au un format standard. Au fost folosite numere în locul numelui persoanei sau persoanelor care primeau citirea, iar un sistem de legătură urmărea câte lecturi a primit persoana respectivă. Spre exemplu, lectura 137-5 era a cincea lectură pentru Dl. 137. În cele mai multe cazuri, doar un paragraf sau două dintr-o lectură sunt concludente pentru studiul nostru, și atunci voi indica doar numărul lecturii. Dacă se folosește întreaga lectură, se indică numărul lecturii, data și locul, precum și numele sau numerele (pentru confidențialitate) celor care le-au solicitat. Ocazional, stenografa a inclus o notă despre alte condiții, cum ar fi prezența unui manuscris pe care Cayce, aflat în transă, se presupunea că îl vizualizează și îl comentează.

După cum am explicat, Cayce a dictat toate aceste discursuri în timp ce se afla în transă. În cele mai multe cazuri, el vorbea cu o voce monotonă. Totuși, uneori ridica vocea când pronunța un cuvânt sau o frază. În aceste cazuri, stenografa sa nota de obicei aceste cuvinte cu majuscule, pentru a sugera cititorului mărirea volumului vocii lui Cayce. Aceste majuscule au fost transformate în caractere cursive pentru a putea fi citite mai ușor, precum și pentru a fi scoase în evidență. În multe cazuri, aceste cuvinte par a fi pe bună dreptate accentuate în discursurile lui Cayce. Totuși, în anumite cazuri, nu este clar de ce și-a ridicat vocea.

Un alt obicei pe care l-a adoptat stenografa a fost să scrie cu majuscule toate literele în cazul multor afirmații (pasaje ce conțin afirmații pozitive sau asemănătoare cu rugăciunile, pentru a fi folosite de către cel care le primea ca un mijloc de a se concentra și/sau a-și eleva conștiința). Pe acestea le-am transformat de asemenea în caractere cursive majuscule și minuscule. Întrebările puse lui Cayce au fost de asemenea notate scrise cu caractere cursive, pentru o mai ușoară referire.

Ori de câte ori stenografa nu era sigură dacă scrisese cuvântul corect, sau credea că a pierdut sau a înțeles greșit un cuvânt, ea a inserat cuvinte sugerate, comentarii și explicații în [paranteze drepte]. Dacă cunoștea o altă lectură care conținea un material similar, sau la care se făcea referire în timpul lecturării curente, ea a pus numărul celei dintâi în paranteze. Întreaga colecție de lecturi a lui Cayce este disponibilă pe CD-ROM, de la A.C.I., așadar, chiar dacă lectura la care se face referire nu este conținută în această carte, totuși am păstrat referirile la ea pentru orice cercetare ulterioară; însă multe lecturi la care se face referire sunt conținute în această carte. În cadrul textului unei lecturi fiecare (paranteză) în parte este făcută de însuși Cayce, în timpul transei, și nu de către stenografa sa. Ea a folosit numai [paranteze drepte] în cadrul textului unei lecturi. În materialul preliminar, ea a folosit parantezele în maniera normală. Comentariile mele sunt indicate prin termenul “nota editorului.”

Câteva abrevieri comune folosite în aceste discursuri sunt: “GD” pentru Gladys Davis, stenografa de la început; “GC” pentru Gertrude Cayce, soția lui Edgar și conducătorul predominant al lecturărilor; “HLC” pentru Hugh Lynn Cayce; iar “EC” pentru Edgar Cayce.

- *John van Auken*, Editor

1

Spiritul

Lectura 816-10

Spiritul este condiția naturală, normală a unei entități. Căci oare nu vi s-a spus vouă: Dumnezeu este Spirit și căutați astfel să-L slăviți, în spirit și în adevăr?

Iar apoi, mai devreme sau mai târziu, trebuie văzută, simțită, trăită conștiința faptului că, doar spiritul este etern, și atunci impulsurile și echilibrul trebuie să fie spirituale în esența lor, atunci când avem de-a face sau trebuie să judecăm atitudinile mentale, relațiile sociale, experiențele materiale.

Lectura 262-123

(Î) *Oferiți o definiție a Spiritului care poate fi dată în cadrul lecției.*

(R) Spiritul este Prima Cauză, începutul primordial, ceea ce pune lucrurile în mișcare – tot așa cum Dumnezeu este Spirit.

Lectura 2533-1

Este posibil să existe o expresie materială mai înaltă a aspectelor mentale și spirituale ale fiecărui suflet. Deși trupul este supus tuturor influențelor materialității, el – și emoțiile sale – pot fi controlate de către minte. Iar mintea poate fi dirijată de către spirit. Spiritul este acea parte a Cauzei Primordiale care se exprimă prin tot ceea ce este etern în conștiința minții *sau* materiei.

Lectura 900-16

(Î) Explicați diferitele planuri ale eternității, în ordinea dezvoltării lor, sau mai degrabă explicați-ne etapele prin care sufletul trebuie să treacă pentru a urca înapoi în brațele Domnului cel preaiubit.

(R) Acestea, vedem, trebuie să fie manifestate doar ca mintea finită în carne. La fel ca și în cazul forțelor spirituale, dezvoltarea apare în urma multor schimbări, care au loc în evoluția omului.

Dezvoltarea în tărâmul eternității, este caracterizată de faptul că o forță finită, cum este creația manifestată, poate deveni una cu Creatorul, așa cum o unitate, atom sau vibrație, devine una cu forțele universale. Atunci când fiecare entitate spirituală și fiecare entitate pământească ce este contrapartea entității spirituale sunt separate, așa cum fiecare era la început, având la dispoziție o mulțime de transformări posibile în forțele materiale, atunci apare dezvoltarea, prin faptul că ele pot deveni una cu Creatorul, la fel precum este, de exemplu, dezvoltarea omului prin intermediul corpului din carne, care este creat cu totul desăvârșit și care, cu toate că are trup, totuși este fără pată sau cusur, niciodată condamnând, niciodată găsind vină, niciodată aducând acuzații împotriva cuiva, făcând ca voia sa să fie una cu a Tatălui, așa cum era la început. Pentru că, fără să fi trecut prin absolut toate stadiile de dezvoltare, nu are vibrația corectă pentru a deveni una cu Creatorul, începând cu prima vibrație, asemănătoare celei a spiritului ce însușește trupul, și astfel manifestându-se în lumea materială (planul fizic, pământesc).

Apoi urmează multe stadii de dezvoltare, prin întreg ansamblul sau marele sistem al forțelor universale, și fiecare stadiu de dezvoltare este manifestat prin carne, aceasta fiind partea prin care se testează vibrația universală. Așadar, în acest mod și pentru acest scop, totul este manifestat în corp fizic și se dezvoltă, de-a lungul eonilor de timp, spațiu, însemnând eternitate.

(Î) Ce este această entitate spirituală încarnată, [900], și cum se poate dezvolta în direcția corectă?

(R) Aceasta este doar partea care se dezvoltă într-un alt plan decât cel pământesc. Este o entitate spirituală. Pentru că dezvoltarea sufletului are loc în planul fizic. Entitatea spirituală se află în planul spiritual.

(Î) Are entitatea spirituală o conștiință separată, distinctă de cea fizică? Și este această conștiință precum cea a lui [900] când visează, sau are viziuni, în timpul somnului?

(R) Entitatea spirituala este desprinsă de orice legătură pământească în somn, cu toate acestea, este conectată. Deoarece conștiința pământească sau materială este întotdeauna moderată de condițiile materiale; iar supraconștiința de către conștiința dintre suflet și spirit, aceasta uzează în principal de forțele spirituale. În conștiință găsim doar proiecții ale subconștientului și supraconștientului, aspecte care se proiectează în vise, viziuni, în afară de cazul în care se intră în forțele supraconștiente. În conștiința forțelor pământești sau materiale intră toate atributele trupului fizic, alcătuit din carne. Subconștientul cuprinde atributele forțelor sufletești, precum și ale forțelor conștientului. Supraconștientul include forțele subconștiente, precum și discernământul spiritual și dezvoltarea spirituală.

Lectura 900-24

(Î) *Formele inferioare ale creației, precum animalele, au viață în planul spiritual?*

(R) Toate au forța spiritului.

Un ideal bine echilibrat

Lectura 4866-2

Direcția în care se îndreaptă [Sinele] are mare legătură cu ceea ce poate fi numit o operațiune cu deplin succes, o dezvoltare pe deplin reușită pentru trup; pentru că în funcție de ceea ce trupul își stabilește drept ideal al său, fie că acesta este ceva complet material, fie că este bine echilibrat spiritual, mental și material, așa vor fi și acele dezvoltări; căci activitatea – fie că aceasta este pur materială, mentală sau spirituală – reprezintă *spiritul* cu care o entitate, un corp, pornește la lucru. Dacă viața devine complet mecanică, sau dacă mintea este orientată cu totul către material, atunci rezultatul firesc va fi pur material, iar acest lucru *nu* va aduce mulțumire – și nici satisfacție. Dacă idealul stabilit va fi un sine bine echilibrat, care cunoaște spiritul și viața – cu alte cuvinte, care știe că spiritul este viața, și că atitudinea mentală este cea care dezvoltă sau construiește – atunci rezultatele vor fi pe măsura activității depuse referitor la aceste atitudini.

Locul sufletului și spiritului în trup

Lectura 4595-1

Forțele simpatice [sunt] locașul tuturor forțelor sufletului și spiritului [în corpul fizic].

Nota editorului: Sistemul nervos simpatic include cele șapte glande endocrine, pe care alte lecturi ale lui Cayce le identifică drept proiecții fizice ale celor șapte chakre.

Spiritul și Sufletul sunt în mod firesc metafizice

Lectura 3744-2

(Î) *Vă rugăm să dați o definiție a fenomenelor psihice.*

(R) *Psihic* înseamnă al *Spiritului* sau al *Sufletului*, în scopul asocierii Fenomenelor, fie pentru manifestarea acțiunilor acestor forțe în sau prin intermediul individului de la care provin aceste Fenomene, fie pentru manifestarea unor astfel de faze ale lucrării spiritului și sufletului, încât să aducă acțiunile acestora în planul fizic; Fenomenele reprezentând doar actul în sine, adus în atenție, sau manifestat într-un asemenea mod încât să aducă atenția unui individ către lucrarea în sine.

Psihic în sens mai larg înseamnă spirit, suflet sau imaginația minții, atunci când este armonizat cu diferitele faze ale uneia dintre aceste două părți ale entității unui individ, sau cu ființa altora care au trecut în alte planuri decât cel fizic sau material; chiar în sens mai larg, forma exterioară a forțelor metafizice este la fel de materială ca și forțele care sunt vizibile în planul material sau fizic.

Forțele psihice cuprind mai multe stări diferite, în funcție de dezvoltarea individului, sau de cât de depărtată este entitatea de planul forțelor spirituale și sufletești.

Psihic se referă la ceva ce nu este înțeles de mintea fizică, sau materială, sau conștientă.

Psihic se referă la modul în care mintea reprezintă sufletul și entitatea spirituală ca fiind manifestate în mintea individuală. În continuare, urmând etapele evolutive ale acelei forțe, găsim forța sau toate fenomenele psihice, reprezentate printr-unul din cele cinci simțuri recunoscute ale trupului fizic sau material – acestea fiind folosite ca mod de manifestare ce poate fi recunoscut de către indivizi. Astfel încât, *psihic*, în cel mai adevărat sens, va reprezenta expresia orientată

către lumea materială a simțului latent sau ascuns al forțelor sufletești și spirituale, fie că acestea sunt manifestate de dincolo, sau în și prin planul material.

Diferența dintre forțele sufletești și spirit

Lectura 900-17

(Î) S-a spus că sufletul este forța spirituală care animă sau dă viață trupului. Ce este spiritul? Ce este forța spirituală? Este ea fizică sau este lipsită de materialitate? Unde putem găsi forța sufletului în trup – în creier, în centrul nervoși sau unde?

(R) Este o enormă diferență între forțele spirituale și cele sufletești, pentru că, așa cum s-a spus, aproape fiecărei forțe i s-a pus pază sau limite. Forțele spiritului sunt cele care animă *întreaga viață*, însuflând puteri dătătoare de viață atât în formele animate, cât și în cele neanimate. Elementele spirituale devin fizice atunci când ne referim la corpul spiritual al unei entități spirituale, care este alcătuită atunci din spirit, suflet și supraconștiință.

În ceea ce privește forțele sufletului care se află în om, regăsim acea animare, elementul spiritual, acel element care aduce dezvoltare, și se află în creier, în nervi, în centrul întregului sistem. În ceea ce privește centrul specifici, aceștia sunt mai aproape de sistemul senzorial, fizic vorbind.

Așadar, în aceste condiții, atunci când sufletul și spiritul se desprind de forțele animate ale unui om, intervine moartea tuturor centrilor sistemului senzorial, și a vitalității sistemului plexului solar, cu glanda corespunzătoare lui, medulla oblongata, deoarece acestea controlează forțele animate, iar viața se stinge atunci când sufletul și spiritul, împreună cu forțele supraconștiente, au părăsit corpul.

Atunci, lucrurile stau după cum urmează:

Elementul spiritual, vitalitatea, produce forțele motrice ale entității, fie că ele sunt fizice sau spirituale. Forțele spirituale constituie viața, principiul reproductiv; iar sufletul – principiul dezvoltării. Lucrurile sunt la fel după cum sunt manifestate în corpul fizic în țesutul nervos, când ne referim la principiul acțiunii nervoase și la nervii în acțiune. Cu alte cuvinte, atunci când apare o anumită situație care aduce suferință în corp, principiul activ este reprezentat de către spirit. În acest caz, nervii constituie sufletul, care aduce dezvoltarea.

(Î) *Ce se întâmplă cu forțele minții conștiente și cu forțele fizice la moarte?*

(R) Forțele minții conștiente fie se află în dezvoltarea sufletului și în supraconștiință, fie sunt lăsate cu acea parte a forțelor materiale care vor fi orientate către regenerarea, sau reformarea corpurilor fizice, pentru găzduirea altor entități spirituale.

Cu ce spirit acționezi...

Lectura 257-238

(Î) *M-am comportat cum se cuvine cu oamenii pe care i-am întâlnit până acum la Ministerul de Război?*

(R) Noi nu găsim că ai greșit cu ceva, dar acest lucru, firește, trebuie să fie determinat de însăși ființa în cauză – mai degrabă decât de altcineva din afară. Țineți minte că aceste situații pot să apară, așa că trebuie să aveți întotdeauna în vedere următorul lucru: adevărata intenție și adevăratul scop declarat atrag din partea forțelor spirituale acea influență care este spre bine sau spre rău. Acesta este, în mod cert, liberul arbitru. De aici și poruncile care i-au fost date de atâtea ori corpului – să nu pari a fi ceea ce nu ești în realitate. Fii sincer cu tine însuși și nu vei fi fals sau nesincer cu alții. Spiritul adevărului va materializa acea dorință inițială, dacă atât trupul, cât și mintea respectă voința acelor influențe sau forțe pe care le numim Dumnezeu. Pentru că, ceea ce sufletul afirmă, va pune în mișcare spiritul corespunzător. Ce spirit întreții? Adevărul, dreptatea, compasiunea, iubirea, răbdarea, bunătatea față de semenii tăi? Sau egoul, lauda de sine, auto-glorificarea pentru buna reputație de care te bucuri material? Aceste alegeri sunt făcute de către individ. Rezultatele lor, efectele lor în viețile indivizilor sunt cele care vor determina succesul spiritual, succesul material, sau un succes complet, atât mental, spiritual *cât și* material. Pentru că, Pământul este al lui Dumnezeu și al abundenței Sale. Însușirile care ți-au fost împrumutate te vor face de neatins – dacă vei urma planurile pe care El le are în ceea ce te privește.

Tu ai capacitatea de a aduce adevărul și lumina pentru mulți oameni. Aceștia se află atunci în grija ta, în funcție de modul în care te porți față de ei. Cu ce spirit, cu ce scop servești?

Cea mai mare bucurie

Lectura 816-3

Multe din lucrurile pe care entitatea le-a gândit, le-a experimentat, sunt păstrate cu grijă mai mult în interior. Însă, dacă s-ar face anumite schimbări în această direcție, trăirea acestei experiențe ar oferi o bucurie mult mai mare. Pentru că, deși această păstrare în interior conferă acele influențe care determină capacitatea de a putea face față condițiilor și experiențelor în viețile indivizilor, grupurilor și maselor, dacă ele sunt reținute doar pentru sine și nu sunt dăruite cu acea dragoste de a servi, pentru ca ele să exprime iubirea Tatălui divin, acestea pot deveni obstacole în propria-ți experiență. Pentru că toată forța, toate manifestările în materialitate nu reprezintă decât expresii ale spiritului, și sunt *inspirate* de acesta. Sunt aceste influențe ale divinului, sau există momente în care te îndoiești de acest lucru? Trebuie să știi ce și în cine ai crezut și trebuie să știi dacă aceste convingeri au sau nu o influență benefică, pozitivă, pentru spiritul adevărului. Pentru că acest lucru a fost promis tuturor: „Spiritul Meu va mărturisi pentru spiritul tău dacă alegi binele sau răul în toate căile tale.”

Lectura 1257-1

Află că forțele *vieții* ale Domnului Dumnezeuului tău sunt *active*! Ele nu sunt asemenea pietrei sau lemnului, ci se arată ca spirit al adevărului care alungă frica, care aduce pacea, care aduce armonia, aduce acele lucruri care îl fac pe seamănul tău să devină un mai bun vecin, o mai bună soră, o mai bună fiică, o mai bună mamă, un mai bun cetățean.

Lectura 1265-1

Așadar, care este idealul tău? Se întemeiază pe ceea ce poți face tu însuși, sau pe cele prin care tu poți fi *canalul* prin care *alții* își pot găsi legătura cu un Dumnezeu *viu*, un ideal viu, o dragoste vie, o credință vie, o experiență vie a bucuriei? *Fie* ca acestea să fie adevăratele tale idealuri, și astfel să crească precum crește spiritul adevărului.

2

Spiritul este viața

Lectura 262-55

Din punct de vedere material, noaptea și ziua în lumea materială sunt pur relative. Pentru că, dacă cineva ar vedea Pământul de pe o sferă exterioară, ar vedea doar umbre diferite; sau, în mod *relativ*, ar fi noapte și zi, date de poziția pământului în călătoria sa în jurul sursei de lumină. Și, așa este dat, ca aceste condiții care există în planul material să fie doar umbre ale adevărilor în planul mental și cel spiritual.

Lectura 262-83

(Î) *Este posibil ca un conflict între spirit și corp să afecteze corpul fizic, ducând la oboseală sau chiar la boală?*

(R) Relativ. După cum a spus și Iisus, „Ce este mai ușor, a spune: Iertate să-ți fie păcatele; sau a spune: Ridică-te și umblă?” Sau din nou, atunci când confruntat cu ceea ce devenise o boală, un temperament al corpului, un desfrâu al cărnii, El i-a spus femeii: „Unde sunt acuzatorii tăi? – Nu mai este niciunul, Doamne – Atunci nici eu nu te acuz pe tine; dar *nu mai păcătuiești*.” Ce a avut loc atunci în experiența acelor indivizi, cărora le-a vorbit *Viața*, Lumina și Nemurirea? Asupra a ce au fost concentrate și centralizate aceste lucruri? Care fusese constructorul, trupul, mintea, sau spiritul? După cum este dat, expresiile concrete se află în fizic, forța motrice este spiritul, mintea este cea care construiește. Ce anume a fost construit? Acele trupuri au trăit ca orice individ, (cum arată și obiceiurile) cu interconștiința necesității exprimării a ceva dinăuntru ființei, care a adus boala ca fiind un rezultat natural a ce?

Al încălcării legii divine! Astfel se poate, într-adevăr, ca dezacordul cu legile divine să aducă boală, descompunere și suferință într-un corp fizic. Este adevărat atunci că mintea se poate vindeca complet prin cuvântul vorbit, prin punerea mâinilor, în funcție de *conștiința* forțelor motrice din corpul individual. Totuși, uneori este nevoie pentru a se crea echilibrul, de anumite obiecte concrete, și anume medicamente, bisturiu, apă, căldură, electricitate, sau oricare din acele forțe, care ce reprezintă în ultimă instanță? Ce este spiritul? *Manifestarea lui Dumnezeu!* Forța *Creatoare* care lucrează în, cu și asupra ce? Asupra conștiinței, interconștiinței *trupului*, minții, spiritului, deoarece acestea sunt separate în indivizi! Dacă toți ar reuși să înțeleagă *măcar* acest lucru! în loc să spună: „Da, înțeleg – însă de vină sunt dorințele mele și trupul meu și slăbiciunile mele și aceasta sau aceea – și n-am făcut-o eu.” Atunci cine a făcut-o?

Aceasta poate fi o afirmație dificilă pentru mulți, dar în final veți ajunge să înțelegeți că acest lucru este adevărat: Nici o greșeală, nici o vătămare nu se abate asupra cuiva, decât dacă el singur a creat cauza acestora, în conștiința sa, în sinele său interior. Pentru că doar cei pe care îi iubești te pot răni.

Lectura 262-119

Amintește-ți, când faci aceasta, cum stau lucrurile: spiritul a dat viață, mintea este cea care construiește, iar acestea se aplică în viața fiecărui om.

Lectura 270-17

(Î) *Îl vei informa de asemenea asupra lunii și anului în care se va stabili în Est, și dacă domiciliul său final nu va fi orașul New York în loc de Baltimore.*

(R) Depinde de trezirea capacităților înnăscute în entitate. Baltimore sau New York. În ceea ce privește locul, sau care dintre locuri, aceasta depinde de solicitarea sinelui, în funcție de capacitățile pe care ființa le folosește în acțiunile sale. În ceea ce privește luna sau perioada, entitatea va hotărî aceasta, dacă îi va fi necesar pentru o mai bună dezvoltare. Nu vă gândiți că deoarece cineva aparent este invidios pe anumite însușiri, îndepărtarea din acel mediu îl va face să scape de acest lucru, pentru că astfel de elemente se află încorporate în cadrul *sinelui* – înțelegeți? Pentru că omul este așa cum gândește *în inima sa!*

Nu cum spune, nici chiar ceea ce reușește să facă! pentru că ajungem să devenim treptat la fel cu acea imagine creată în mintea noastră; pentru că, așa a fost dat: Spiritul este viața, iar Mintea reprezintă forțele active care, coordonate de către spirit, care este alcătuit din energie creatoare, sau divină, dau rezultatul concret, fizic, care este eficient din toate punctele de vedere. Înțelegeți aceasta!

Lectura 345-2

(Î) Cum poate entitatea să se controleze?

(R) Aflați cum au fost stabilite lucrurile încă de mai demult. Aflați că toată puterea, sau toată forța, este o emanație a Spiritului Unic. *Încercați* fiecare, și vedeți dacă aceste emanații sunt adevărate și în acord cu ceea ce a fost dat, că “spiritul meu este martor spiritului tău dacă adevărul este cel care eliberează”, sau dacă o astfel de emanație leagă corpul mental și spiritual; pentru că, țineți minte, astfel stau lucrurile, spiritul este viața; mentalul este constructorul. [Dacă] acea emanație manifestată din forțele spirituale ar fi una ce înlănțuie, mai degrabă decât să elibereze, atunci aceasta – după cum s-a văzut – ar fi o emanație incorectă sau nepotrivită.

Lectura 349-4

(Î) Ce prezice horoscopul meu pentru 1928?

(R) Ceea ce a fost stabilit încă mai demult pentru corp; cu toate că, așa fost dat, că voința și acțiunea acelor condiții, care se prezintă drept constrângeri, sunt rezultatele sferei voinței, indiferent de influența dată de către horoscop sau de impulsul acestuia. Construiește mai degrabă ceea ce este în interior, având convingerea fermă că viața, sinele, trupul, mintea, folosite în direcția adecvată, aduc ceea ce respectivul seamănă; pentru că, nu te lăsa înșelat, Dumnezeu nu poate fi luat în răs, și ceea ce un trup – mental, fizic, spiritual – seamănă, aceea culege și nu altceva! Dorințele nu aduc altceva decât poftă. Este dorința cea care construiește în deplin acord cu spiritul, sufletul (sau mintea) și trupul? Pentru că spiritul este viață; mintea este cea care construiește; fizicul este rezultatul. Ghidează-te, menține-te, tu însuși pe calea cea bună.

(Î) Mental, spiritual și social?

(R) Fizic, mental, spiritual și social, prin disciplină. Amintindu-ți aceste lucruri așa cum au fost ele orânduite. Mentalul, spiritul, sunt forțe invizibile; activitățile sunt rezultatul acțiunii mentale; condițiile fizice

concrete – fie că acestea se referă la sfera socială, la bani, la situația socială, la preferințe și antipatii – sunt urmarea acelor imagini mentale construite înăuntrul ființei, stabilite, ghidate, dirijate de către acțiunea spiritului din interior, care dovedește astfel singur că este una cu spiritul universului, sau Dumnezeu; iar forțele, așa cum se poate vedea, reprezintă rezultatele! *Ceea ce vei construi chiar tu în propria ființă!*

Lectura 524-2

(Î) *Cum pot fi corelate activitățile materiale cu scopul spiritual?*

(R) Ceea ce se află în lumea materială reprezintă o umbră a ceea ce este în lumea celestă sau spirituală. Prin urmare, manifestările materiale ale impulsului sau activității spirituale trebuie să se mențină în armonie cu începutul din planul *spiritual*. Pentru că, *mintea* omului este constructorul; și dacă începutul se află în planul spiritual, iar corpul mental vede, acționează și este motivat doar de către spiritual, atunci rezultatul fizic va fi conform cu ceea ce ai semănat. Pentru că, ceea ce semeni, aceea vei culege, iar Dumnezeu nu poate fi înșelat; pentru că dorința, intenția și scopul trebuie să fie orientate așa cum spune prima din cele zece porunci: „Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine. Să îl iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul și tot trupul tău.” Dacă activitățile se îndreaptă către preamărirea minții, a trupului, sau a poziției sociale, a puterii, bunăstării sau faimei, *acestea* sunt lucruri pur materiale, pământești. Nu că ar trebui să nu existe lucrurile materiale, însă acestea ar trebui să fie rezultatul activității spirituale - nu urmarea dorinței de a avea puterea pe care o oferă sufletului lucrurile materiale.

Lectura 585-1

(Î) *Am reținut mesajul corect, și care este semnificația acestuia?*

(R) Vreau să avertizez asupra acestor situații care ar putea duce la o îndepărtare de modul în care sinele a ajuns la înțelegerea, în forma actuală, a adevăratelor legături mentale și spirituale; pentru că, așa a fost dat, ca Mihail să fie domnul Căii – și pe căile înțelegerii, ale conceiverii, ale înfăptuirii acelor lucruri care determină schimbarea atitudinilor din relațiile fizice, mentale sau materiale, el este *ghidul* acestor relații spirituale; pentru că spiritualul este viața, lumina, mentalul este cel care construiește, materialul și fizicul sunt rezultatele acelor acțiuni care au fost aplicate planului material, carnal sau fizic.

Lectura 622-6

Astfel ajunge fiecare suflet – prin înțelegere, prin conștientizare, prin căutările sale – să cunoască Autorul idealului său – spiritual, mental, material. Spiritualul este viața, mentalul este cel care construiește, iar planul material este rezultatul a ceea ce s-a construit, în urma scopurilor stabilite de fiecare individ.

Lectura 815-3

Dacă la nivel mental se formează ideea că există un obstacol care împiedică acțiunile sinelui, atunci treptat aceasta devine o barieră, și nu doar pentru eficiența corpului. Entitatea va trebui însă, să ia în seamă faptul că toate *resursele* sunt de natură *spirituală*; de asemenea, că Forța Creatoare (sau Dumnezeu) este forța care animă tot ceea ce se află în sfera ideilor, indiferent de tipul de încercare la care este supus corpul. Acest lucru este valabil fie că se referă la activitățile eficiente, cum ar fi efectul psihologic pe care îl au reclamele asupra minții indivizilor, fie că se referă la corectarea acelor care au încercat să își folosească propriile forțe mentale în reprezentarea experiențelor de viață sub formă de piesă sau scenariu, pentru publicitatea difuzată la radio sau alte mijloace.

Lectura 900-10

(Î) Sunt sufletele perfecte, așa cum le-a creat Dumnezeu la început, și dacă este așa, de ce există necesitatea vreunei dezvoltări?

(R) Singurul răspuns la aceasta este: evoluția vieții, așa cum poate fi înțeleasă de mintea limitată. La origine, sau în cadrul principiului primordial, totul este perfect. Atunci când sufletul este creat, acel fragment poate deveni un suflet viu și egal cu Creatorul. Pentru a atinge această condiție, odată ce este separat, el va trebui să treacă prin toate stadiile de dezvoltare, ca să devină una cu Creatorul. După cum avem următoarele:

Omul. La început, vedem că spiritul se află în tot ceea ce are viață. Când asemenea forță devine neanimată, la nivelul ființelor limitate, [ea este] numită moartă; nu neapărat pierzându-și utilitatea, fie față de Creator, fie față de ceea ce este creat, în lumea materială. În crearea omului găsim toate elementele ce alcătuiesc o lume vie, în mișcare, ce constituie un element în sine; și, deși este lipsit de experiența cauzei primordiale, el este înzestrat cu toate diversele modificări ale

elementelor sau forțelor manifestate în fiecare. Pentru că mai întâi există spiritul, apoi sufletul (vorbit de om), apoi mintea cu diferitele sale modificări și cu diferiții săi stimuli, cu diferitele sale ramificații, dacă doriți, și voința care dă echilibrul forțelor, care poate să facă tot sau să piardă tot.

Prin urmare, în cursul dezvoltării sale, pentru ca omul să poată fi una cu Tatăl, este necesar ca sufletul să treacă, împreună cu voința care îl însoțește, prin toate diferitele stadii de dezvoltare, până ce voința se pierde din el iar el devine una cu Tatăl.

Ilustrarea acestui lucru, o găsim în omul numit Iisus. Astfel, ca om, El face voia Tatălui, devenind astfel una cu Tatăl și un model pentru oameni.

Lectura 900-374

(Î) 8 februarie, în timp ce conduceam după-amiază, reflectam la actorii de film, mâna mea plimbându-se pe marginea mașinii părea că scrie: „John Drew.” M-am întrebat cum aș putea să mă întâlnesc cu acești actori și mi-a venit următorul gând: „Te voi dirija.” Mai târziu, când eram în studioul Metro-Goldwyn, am simțit prezența cosmică pe când evaluam detaliile muncii actorilor, și legătura acesteia cu natura umană. Nu am văzut acolo nicio deschidere, la niciunul din indivizi, care să-i facă să fie capabili să se intereseze de munca noastră. Cum se poate face acest lucru?

(R) După cum a văzut și a perceput chiar entitatea (planul material din acest moment – ca manifestare materială a unui adevăr mental și spiritual), prezența spirituală a adevărului către care a fost direcționat mentalul poate fi văzută și simțită. În această prezență se poate simți că în acțiunea acestor oameni, înainte de a se concretiza în fizic, a existat acea dorință sinceră din mințile, inimile și ființele multora de a ilustra cât mai viu acele lecții pe care ființa însăși le va da, în ceea ce privește forțele, legile și trăirea diferitelor aspecte ale vieții. Cât despre ceea ce a simțit entitatea referitor la incapacitatea de a aborda subiectul cu un individ sau o persoană anume, ființa trebuie să ia în calcul, după modul în care au fost date legile, că ar putea exista o astfel de oportunitate; pentru că mai întâi trebuie să meargă la un individ pe care ființa îl alege știind că el are anumite înclinații, sau că înțelege una sau mai multe legi, apoi să îl abordeze fizic pe acesta. În această manieră, pe această cale, oricine va fi abordat de către entitate, o va asculta, și încetul cu încetul va apărea acea deschidere prin care semințele adevărului pot fi

sădite sau oferite. Amintiți-vă întotdeauna legile mentalului atunci când folosiți mentalul; legile spiritului în ceea ce privește creația spirituală; precum și faptul că a avea condiții *materiale* este *consecința* aplicării fiecăreia dintre acestea; deoarece *mintea* construiește iar spiritul creează planul material (care se poate observa). Mare adevăr! Să-l ai mereu în vedere.

Lectura 903-6

Da, avem aici corpul – pe care l-am mai văzut și înainte. Acum, considerăm că trupul se află într-o stare foarte bună, din punct de vedere fizic. În timp ce au loc schimbări cu și pentru forțele fizice, acestea țin de dezvoltarea naturală a condițiilor, și respectă atât atitudinea fizică cât și cea mentală a corpului; trebuie menținută aceeași atitudine mentală și fizică față de dezvoltarea care va avea loc atât acum, cât și pe viitor, în forțele fizice ale corpului, pentru a produce acele condiții normale, așa cum au fost ele schițate pentru trup. Având această atitudine mentală în ceea ce privește condițiile respective, dezvoltările corespund creșterii mentale a corpului – în funcție de ceea ce corpul dă, fizic și mental, ființei care depinde de el; pentru că, așa vedem aici, se demonstrează pe deplin modul în care acea viață se proiectează într-o atitudine mentală, și modul în care continuă să crească neîncetat ceea ce a fost proiectat; deoarece forțele spirituale – care constituie viața – sunt cele care au proiectat și construit, ca rezultat al atitudinii, al forțelor mentale, precum și al celor fizice ale trupului. Va urma apoi, aceeași atitudine plină de devoțiune, ce a fost atinsă în uniunea care a creat acele condiții în și pentru trup. Sunt pregătit pentru întrebări.

Lectura 911-2

Atunci când luăm în considerare situațiile din planul spiritual, corpul recunoaște din ce în ce mai mult că toate lucrurile care au de-a face cu corpul mental și cel fizic trebuie să își aibă începutul în planul spiritual; altfel rezultatele sau fructele, atât ale experienței fizice, cât și ale celei mentale, vor ajunge să fie mai mult sau mai puțin afectate de asocierile pe care le implică aplicarea unei idei sau unui ideal de care sunt legate, sau de asocierea cu indivizi, locuri, oameni, sau lucruri. Astfel, spiritualul constituie un criteriu pentru dezvoltarea bunăstării mentale și spirituale a unui individ, și trebuie în mod special să aibă această semnificație pentru această ființă, pe măsură ce se dezvoltă

condițiile fizice, și pe măsură ce se deschide perspectiva asupra afacerilor, a situațiilor, a relațiilor cu trupul, în noile (sau diferitele) condiții în care acestea se dezvoltă.

Apoi, după cum vedem, și trupul fizic se îmbunătățește, devenind din ce în ce mai puțin dependent de influențele exterioare, și din ce în ce mai mult dependent de acea influență din interior și de capacitatea de a crea și a menține acele elemente necesare în organismul fizic, pentru ca răspunsurile sale să fie din ce în ce mai mult ale sinelui; se va vedea că fizicul depinde de aspectul spiritual pe care îl are corpul, iar spiritualul va funcționa mai mult atunci când idealurile trupului sunt menținute în acea poziție în care ele reprezintă ghidul și paznicul activităților corpului mental și material.

(Î) De câte ori trebuie luat?

(R) De ori de câte ori este nevoie. Așa cum se vede aici, a existat o dependență a sistemului de modul în care acesta a acționat pentru consumarea hidraților și grăsimilor, pentru asigurarea echilibrului corespunzător care să ducă mai departe toate forțele necesare în alimentarea cu sânge, în vederea funcționării obișnuite a organelor, înțelegeți? Și, așa cum se vede, pe măsură ce impulsurile – care provin din eliberarea presiunilor din sistemul nervos cerebro-spinal și cel simpatic – permit organelor să devină din ce în ce mai active, atunci va fi necesară o cantitate din ce în ce mai mică din acest remediu, și din ce în ce mai rar, pentru activitățile sistemului; până ce trupul va avea în sine însuși tot ceea ce îi permite să se regleze singur; pentru că baza forțelor active din corp se află și se întemeiază pe esența spirituală a energiei creatoare din sine.

Lectura 912-1

(Î) Mai există și alte probleme fizice de corectat?

(R) Vedem că forțele fizice ale corpului sunt într-o formă foarte bună. Aceste tendințe din direcțiile unora dintre condițiile la care ne-am referit, determină o mare parte din epuizarea sistemului, și creează acele slăbiciuni din anumite direcții. Reamintește-i întotdeauna corpului mental că voința trebuie să fie întotdeauna *constructivă* în natura sa; deoarece mintea este cea care construiește, iar spiritualul sau idealul reprezintă viața. Dacă idealul este stabilit în lucrurile materiale, acestea ruginesc, se degradează. Dacă idealul este stabilit în lucrurile cerești, în lucrurile spirituale, acestea devin tot mai luminoase prin folosire, devin

tot mai armonioase odată cu vârsta și armonizarea lor, și vor construi în corpul material experiența fizică a corpului, cea care *satisface* prin faptul că aduce mulțumirea.

Lectura 961-1

După cum ai semănat în spirit, așa va construi mintea ceea ce vei culege în planul material. După cum ai semănat în planul material, așa va construi mintea, îndreptându-se fie către disensiune, fie către o activitate similară din domeniul spiritual. Aceste planuri sunt interschimbabile.

Lectura 1246-2

(Î) *Cum poate organizația mea?*

(R) După cum s-a indicat, mai întâi există individul care se află în poziția de a ajunge la mase. Prin acestea. Pentru că legile care au fost date nu leagă; ele sunt parte una din cealaltă – cea spirituală, cea mentală, cea materială. Pentru că ceea ce este conceput în spirit, își găsește expresia și creșterea prin intermediul mentalului, iar la nivel fizic devine acțiune.

Lectura 1579-1

Spiritul este viața. Atunci, fiecare fază a experienței ființei trebuie să fie de factură spirituală în chiar natura sa, dacă este să trăiască și să-și îndeplinească scopul – anume acela de a aduce pace și armonie – pentru care se află în manifestare! Fiecare fază trebuie să fie constructivă în însăși natura și dorințele sale, lipsită de gânduri de mărire în sine sau prin sine! Căci *gloria* aparține mai degrabă influenței sau forței care îl *inspiră* pe acesta!

Lectura 1597-1

Pentru că activitatea se desfășoară mai întâi în spirit, apoi în minte, și abia apoi poate deveni o manifestare *materială*. Una este proiecția celeilalte în planul material, așa cum vedem în jurul nostru pe Pământ.

Lectura 1671-2

Toate acestea pleacă de la premiza că mentalul și spiritualul reprezintă acea parte care trebuie să constituie forța directoare, și că așa numitele succese materiale vor fi rezultatul aplicării corecte a scopurilor și dorințelor spirituale și mentale ale ființei.

Pentru că fără o cunoaștere a aspectelor spirituale și mentale, ființa nu poate să crească sau să înainteze decât foarte puțin.

Lectura 1710-3

Acestea, să fiți sigur, vor fi abordate mai mult din perspectiva aspectelor spirituale. Pentru că, trebuie să știți în Sinele vostru (și acestea sunt legi imuabile), că tot ceea ce va fi de folos, promițător sau etern trebuie să se bazeze pe spiritualitate, și nu pe simple idei de avansare, de mărire, sau care vizează agoniseli materiale. Ci agoniseala materială ar trebui să fie rezultatul scopurilor și intențiilor spirituale bine alese, și în acest fel se va putea spune despre voi, ca și în vremurile de demult, că stelele înseși au luptat în favoarea voastră.

Lectura 1726-1

Mai întâi, în condițiile *materiale*, le vom vedea pe cele ale unei vieți seculare, care are de-a face cu roți sau mașinării sau obiecte ale forței motrice, care sunt de cel mai mare interes, precum și acele elemente *prin* care – sau prin vânzarea, reprezentarea, intermedierea căroră – ființa poate dobândi o situație materială; dar mai întâi entitatea trebuie să-și găsească *Sinele* și să-și stabilească un ideal în ceea ce privește aspectele *spirituale*, caracteristicile *mentale* și realizările *mentale*; pentru că, amintindu-vă că Mintea construiește și că forțele spirituale reprezintă forța activă de la care și de care omul se poate folosi, fie pentru câștiguri materiale, fie pentru pagube materiale; pentru că spiritul este voința, *carnea* este adesea slabă, și dacă aceasta este ghidată greșit, ea va aduce spaimă – așa cum s-a întâmplat în trecut. Dacă te arăți prietenos, vei avea *prieteni*. Caută diferite mijloace de a fi de folos, nu doar de ochii lumii, pentru ca să vă îndatorați unul față de celălalt; și nu vă felicitați unul pe celălalt doar de dragul de a va felicita; ci vorbiți cu blândețe și afecțiune unul cu celălalt; cu iubire frățească *dându-vă* unul altuia înțâietate, și mențineți-vă nepătați de lucruri *impure*, de situații și condiții *îndoielnice*. Acționați *astfel* încât să puteți privi pe oricine în față și să puteți fi capabil să le spuneți: „Ceea ce am făcut este o carte deschisă, iar cel ce dă de ea poate citi; ceea ce am făcut eu, pot face și ceilalți.” Acționați în acest mod, iar siguranța sinelui va putea fi regăsită în lucrurile materiale și în cele mentale – pentru că Dumnezeu nu respectă individualitatea; nici nu este lipsit de mijloace, atunci când împarte unuia sau altuia, după voința Sa; nici nu trece cu vederea ceea ce este săvârșit cu neglijență intenționată, sau neascultare

intenționată, pentru că cel ce urăște binele iubește răul, iar cel ce seamănă discordie va fi distrus pe neașteptate – și aceasta fără milă. Arată milă și bunătate plină de iubire, și atunci le vei primi și tu.

Lectura 1743-2

Să știi, tot ceea ce este material, trebuie să-și fi avut mai întâi originea în planul spiritual – și a crescut în conformitate cu acțiunea *mentalului*, respectând aceleași forțe constructive în viețile indivizilor, lucrurilor, condițiilor, sau oricare fază am judeca.

Așadar, în acțiunile tale, nu uita care sunt *sursele* tuturor puterilor care se manifestă pe Pământ.

Lectura 1947-1

Pentru că așa a spus El: „Dacă Eu nu plec, nu poate veni spiritul adevărului.” Ce înseamnă aceasta? Nu doar o simplă trecere în neființă. Pentru că mișcarea spiritului a fost cea care a făcut să existe ceea ce este *material*, sub formă de obiect sau situație, pentru sufletele, spiritele și mințile oamenilor! Și astfel El este calea, tot la fel cum El este mintea, iar fără El nu există altă cale.

Lectura 1992-4

(Î) Referitor la publicația în legătură cu care am fost sfătuit în noiembrie 1940, este necesar să o închei până în toamna aceasta?

(R) Cei care caută adevărul ar trebui să înțeleagă mai bine ce reprezintă timpul și spațiul, în raport cu condițiile din viețile indivizilor.

Tot ceea ce a fost la un moment dat conceput de către atitudinile mentale ale indivizilor, și care urmează a se materializa – cum ar fi o carte, un manuscris, sau chiar un serviciu care are legătură cu alții –, trebuie să-și urmeze cursul *firesc*; și există legi care guvernează aceasta, și care sunt întotdeauna neschimbate.

Orice idee, orice *ideal*, își au mai întâi începutul în planul spiritual, apoi sunt concepute în plan mental, și apoi urmează acțiunile fizice care duc la materializarea lor.

În ceea ce privește timpul acestei publicații – ar trebui ca măcar conceptul mental să fie analizat în întregime și încheiat; pentru că conceptul spiritual este o parte a entității.

Prin urmare, poate fi și puțin mai târziu decât luna noiembrie, însă nu amâna prea mult.

Lectura 1998-1

Dar trebuie să știi că totul pornește din spirit apoi din minte; iar mintea este cea care construiește.

Lectura 1999-1

Pentru că, Țineți minte, *mintea* construiește, și se află între lucrurile spirituale (din care emană totul) și ceea ce este material (care este manifestarea pe care mintea caută să o aducă în planul fizic).

Lectura 2062-1

Așadar, iată din nou porunca – priviți asupra tuturor fazelor; pentru că există mentalul, materialul și spiritualul, iar acestea sunt fazele reacției omului și ale acțiunii omului. Nu aplica legea spiritualului în lucrurile materiale, nici pe cea materială în lucrurile spirituale. Amintește-ți că mintea construiește, iar spiritul dă viață. Și atunci când te folosești de ele și stăruie mult timp asupra acestora, fii sigur că idealul tău se află în El.

Lectura 2247-1

Însă pune viața spirituală pe primul plan. Mentalul și materialul ar trebui să fie rodul sau rezultatul realizărilor spirituale.

Lectura 2281-1

Nu te îndepărta de credința pe care o găsești în El, și ea va fi reînnoită, ca și spiritul care este veșnic în tine. Pentru că spiritul este viața. Viața este scopul, dorința. Încredințează-le Lui.

Lectura 2322-2

Află că totul trebuie să fie mai întâi conceput la nivel spiritual, și apoi amplificat sau crescut prin acțiunea mentalului, sub forma unei experiențe ce se concretizează în viața celorlalți.

(Î) Poți să dai niște sugestii în ceea ce privește modul în care se poate dezvolta stăpânirea de sine; sau cu alte cuvinte, puterea voinței și inițiativa?

(R) Studiind lucrurile din punct de vedere spiritual, dacă acea putere există, totul poate reuși. Pentru că, astfel a fost dat, că totul își găsește mai întâi originea în planul spiritual. Mentalul este cel care

construiește. Acest lucru este adevărat în planificarea vieții, în relații, precum și în fiecare fază a existenței sau a experienței omului.

Lectura 2328-1

Mai întâi, cunoaște-ți propriile idealuri - fizice, mentale, spirituale. Află că spiritualul, mentalul și materialul trebuie să ia naștere din ceea ce este de concepție spirituală; pentru că doar spiritul și mentalul sunt eterne, și doar acea parte din mental care este spirituală în concepția sa – sau creatoare în relațiile sale cu lucrurile, condițiile, experiențele, locurile sau indivizii – este eternă.

Lectura 2357-1

Da, avem corpul și condițiile de mediu la fel ca și la [2357]. Acum, noi considerăm că există anumite stări care sunt anormale pentru acest corp, și acestea pot duce, prin aplicarea corectă a condițiilor și elementelor necesare, la o funcționare mult mai bună și mai apropiată de normal a acestui trup. Deși uneori stările se agravează, și deși aparent nu se pot realiza prea multe în planul fizic pentru a se corecta unele din situațiile care deranjează corpul, ar trebui mai întâi ca această ființă să dobândească conștiința faptului că există acele elemente în starea fizică a corpului, care, pentru funcționarea lui fizică, asigură condițiile necesare pentru a fi acoperite necesitățile trupului, asigurând bunăstarea fizică, apoi mentală, morală și cea spirituală. Spiritul este viața, fie că este în legătură cu funcționarea fizică a forțelor atomice din cadrul sistemului, sau cu ființa mentală a unui trup, și toate acestea trebuie să se coordoneze una cu cealaltă în direcția adecvată, tot la fel cum este necesar pentru un organ fizic să-și coordoneze funcționarea cu restul sistemului. Spre exemplu aici, la nivelul acestui corp, au existat perioade când aparent foarte puțin sau aproape nimic nu a fost asimilat sau digerat. Necesitatea asimilării este la fel de importantă ca și dorința de a mânca, pentru că ce folos aduce unui trup dorința de a mânca, dacă mâncarea consumată nu va fi asimilată și nu va alcătui ceea ce este necesar pentru susținerea și hrănirea corpului fizic? Se poate observa din forțele fizice că a existat, și că mai există încă, anumite dezechilibre la nivelul sistemului nervos. Acestea sunt în legătură atât cu sistemul nervos cerebro-spinal, cât și cu cel simpatic. În funcționarea fizică a unui trup, impactul nervului (nervilor) sau ale plexurilor nervoase, sau ale traiectelor nervoase, devine acțiune fizică, iar aceasta, la

rândul ei, produce rezultate fizice; deși situațiile sau dezechilibrele din plexul care comandă sau sunt comandate de anumite reflexe, de la nivelul sistemului cerebro-spinal, până la cel nervos simpatic, nu pot fi atât de ușor controlate prin îndepărtarea presiunii dintr-o parte a trupului. Atunci, ce anume acționează asupra acestor stări, astfel încât ca ele să poată fi ameliorate? Ceea ce acționează asupra *fizicului* este rata vibratorie la care nervul lucrează pentru a produce coordonare în funcționarea sistemului; în ceea ce privește partea *senzorială*, după cum se vede, în acest trup există tulburări în funcționarea *organelor* sistemului senzorial. Aceste organe posedă propria lor „mașinărie”, pentru a face posibilă funcționarea sistemului în direcția în care acel organism sau organ trebuie să funcționeze, iar acest modus operandi propriu este în sine o parte a întregului, fiind totuși dependentă de coordonarea atât a sistemului cerebro-spinal, cât și a celui simpatic, pentru a funcționa într-o relație adecvată cu acel organ al sistemului, astfel încât ceea ce este asimilat, ceea ce este construit în sistem, să poată produce ceea ce este *necesar* forțelor vibratorii corespunzătoare pentru a duce la obținerea condiției dorite ca rezultat, cum ar fi în cazul acesta, auzul sau simțul tactil. Așadar vorbim despre forțele auditive, care sunt într-o stare anormală față de condițiile care ar trebui create în acest corp [2357].

Lectura 2390-1

Numerele pot uneori să influențeze și ele; după cum trei și multiplii săi reprezintă etapele prin care trece ființa în diferitele sale poziții sau în diferitele sale modalități de căutare. Deoarece ființa descoperă – în sine însăși – că există partea fizică cu toate emoțiile sale; apoi mentalul cu capacitățile sale de a percepe, de a construi și de a *schimba* aspectele fizicului, care sunt constituite strict din forțe corporale, sau condițiile, gândurile sau experiențele individuale; de asemenea, mai există și spiritualul din care emană esența întregii puteri și tărie! Reflectează mai mult asupra acestui lucru.

Lectura 2408-1

Treptat, fiind în manifestarea fizică, unde acționează aceste principii într-o lume în care domnește legea cauzei și a efectului - sau lumea tridimensională -, ființa înțelege mai multe despre lumea înconjurătoare

atunci când iese mai mult din sine însăși, și atunci conștientizează mai puțin din eul limitat și mai mult forțele creatoare pe care le experimentează; astfel ajunge să se apropie de înțelegerea faptului că ceea ce se aseamănă se adună, – că ceea ce este semănat în spirit va *crește* în minte și va rodi în planul fizic – și că lucrurile stau la fel dacă inversăm elementele, anume că dacă ne complacem în influența materială a naturilor egoiste se separă spiritul de controlul minții care construiește.

Lectura 2533-6

Aceasta este asemenea spiritului. Și pe măsură ce spiritul construiește, pe măsură ce dă contur prin acțiunea sa la nivelul minții, mintea devine atunci constructorul. Mintea nu este spiritul, ea este doar un tovarăș pentru spirit; ea construiește un tipar. Și acesta este începutul modului în care sinele poate crește durata perioadei sale de activitate pe Pământ. Și acesta este începutul idealului tău. Care ideal? Idealul a ceea ce sufletul poate și trebuie să reușească să realizeze în această viață!

Lectura 2647-1

Aceasta este lipsă de încredere în sine. Aceasta este lipsa unui *ideal* spiritual. Pentru că, trebuie să înțelegi că toate lucrurile materiale încep mai întâi în plan spiritual. Apoi acestea prind formă în plan mental, concretizându-se în planul material. Acest lucru poate fi ilustrat prin ceea ce constituie conceptul de muzică a naturii, muzica sferelor, muzica păsărilor, expresia poetică care adesea se înalță din mintea ta. Acestea dau naștere treptat impresiilor.

Lectura 2709-1

Iată un om cu scopuri nobile și care este dăruit săvârșirii de fapte bune față de ceilalți, fiind în special preocupat de ceea ce are legătură cu formarea capacităților mentale ale omului. Această ființă poate fi înzestrată în această direcție, ceea ce – corelat cu acele idei care au luat naștere și continuă să se formeze în sine, ducând la dezvoltare personală – ar fi bine să fie folosite la experiența actuală; cu alte cuvinte, viața fiecărei forțe atomice este dată de *spiritul* acesteia. Mentalul construiește, iar fizicul sau ceea ce poate fi perceput prin simțuri, constituie rezultatul – iar viața în sine se proiectează în același mod în care este dirijată de către ceea ce este a fost construit în continuitate de către forța vieții, care a radiat prin fiecare creație a sa. Înțelegi?

Lectura 2727-1

Mai întâi, în ceea ce privește idealul tău de relații morale și mentale – află că toate acestea se întemeiază pe aspecte spirituale. Pentru că, așa cum descoperă ființa despre sine însăși – ea este atât trup, cât și minte și suflet. Sufletul continuă să trăiască, construit de către minte. Trupul este manifestarea materială. Cunoaște-ți idealul!

Lectura 2747-1

Mai întâi găsește Sinele – și cunoaște-ți propriul ideal, spiritual, mental, material. Și află că ceea ce este material este trecător, iar mentalul poate aduce viață sau moarte în funcție de alegerea pe care o face.

Apoi, în minte și în trup, ființa trebuie să își aibă propria viață în spirit. Pentru că numai aceasta dăinuie veșnic.

Lectura 2751-1

(Î) *Cum mi-aș putea ajuta fiica, [...] să își rezolve problema din căsnicia ei?*

(R) Aceste lucruri pot fi studiate cel mai bine în lumina acelor sugestii care au fost făcute atunci când Sinele s-a implicat în diferitele experiențe pe Pământ.

Ține minte, dacă ceea ce este spiritual este pus pe primul loc și are întâietate, dacă scopul unui individ este orientat în direcția *corectă*, tot ceea ce se întâmplă în plan *material* se va încheia cu bine. Chiar dacă aceste situații pot părea uneori confuze și contradictorii, Legea lui Dumnezeu este *perfectă*.

Atunci când individul devine capabil să înțeleagă aceste lucruri, el ajunge la acea cunoaștere prin care toate relațiile maritale pot fi cel mai bine înțelese.

Oamenii nu se întâlnesc din întâmplare. Fiecare este necesar în experiențele altora, chiar dacă nu își folosește întotdeauna oportunitățile într-un mod spiritual.

De aici provine și porunca de a descoperi care este Dumnezeu tău, pentru a te putea arăta demn de idealul tău. Dacă te ridici pe tine însuși la rangul de dumnezeu, dacă faci ca speranțele, dorințele și scopurile tale să fie dumnezeul tău, acestea devin egoiste, ele devin monștri și influențe distrugătoare.

Educă, dă instrucțiuni, întocmai cum ai procedat în experiența egipteană. Acolo ai ajutat. Și acum poți ajuta; dar nu prin material.

Și nu condamna pe nimeni!

Lectura 2772-1

Pentru că, viața este Dumnezeu, sau eternitatea, și astfel este un lucru continuu. Diferitele conștiințe din diferitele sfere de activitate reprezintă doar o parte a experienței, mintea fiind forța care controlează și construiește în corpul fizic al ființei. Pentru că mintea este cea care construiește. Ceea ce ține de spirit este ceea ce se propune, în timp ce, ceea ce se află în plan fizic este rezultatul acțiunii în plan material.

Lectura 2776-1

Găsește-ți idealul, spiritual, mental și material. Înțelege că întreaga forță își are expresia mai întâi în spirit. Într-adevăr, mintea deține controlul – și prin această activitate a sa apare expresia ei materială.

Lectura 2786-1

Acestea pot deveni piedici în experiența entității, chiar și în prezent. Privește la ceea ce poate constitui un ideal, și fii sigur că este fundamentat pe o bază spirituală. Pentru că, fiecare fapt își are originea în spirit; mintea construiește, iar expresia materială este rezultatul acțiunii fiecăreia dintre ele. Spiritul ține de creație, sau Dumnezeu; mintea este cea prin intermediul căreia omul se poate ancora atât în materialitate, cât și în spiritualitate. Alegerea se află în mâinile fiecăruia. Folosește-ți bine talentele.

Lectura 2787-1

Noi găsim în Jupiter conștiința universală. Totuși, remarcă poziția pe care o ocupă în conștiința ta. Mai degrabă scoate-l în față decât să-l duci în spate. Pentru că totul există mai întâi în spirit, apoi în minte, și abia apoi se materializează. Pentru că mintea este cea care construiește; întocmai cum sunt trupul, mintea și sufletul în experiența tridimensională a unui individ, ele se pot asemăna cu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Fiul este Mintea. El este calea. Astfel că mintea sinelui este calea.

Lectura 2788-1

Entitatea caută să cunoască cauzele primordiale. Ține minte, acestea iau naștere din concepte spirituale. Pentru că, totul există mai întâi în spirit, apoi în minte, apoi în manifestarea materială; fie că vorbim despre asocierea cu indivizi sau lucruri, sau că are legătură cu

activitatea universală care este în natura lucrurilor. Deoarece scopul pentru care individul cere anumite lucruri, este cel care determină rezultatul fizic sau material. „Cu ce spirit, cu ce scop, faci aceste lucruri?”

Lectura 2801-1

Acum, în ceea ce privește forțele fizice, mentale și spirituale din acest corp, care completează entitatea în acest moment, ea manifestă o bună înțelegere și aplicare a psihologiei, pentru că vedem că mentalul conduce în această ființă, așa cum ar trebui să fie în planul pământesc, iar fizicul este supus tendințelor mentale ale entității. Altfel spus, în această ființă forțele pământești sunt bine conturate, ajungând chiar să aibă o manifestare completă, pentru că ele oferă foarte multă înțelegere spirituală, iar entitatea trebuie doar să mențină toate forțele bine orientate pe acea cale îngustă și dreaptă care conduce la înțelegerea perfectă.

În ceea ce privește condițiile fizice, considerăm că forțele care se manifestă în prezent sunt foarte bune, din multe puncte de vedere. Există câteva condiții de care corpul are nevoie, și la care corpul trebuie să fie atent din punct de vedere fizic, mental, spiritual, pentru că sufletul, spiritul și fizicul trebuie să țină minte întotdeauna că trupul fizic, material, este doar templul prin care forțele mentale, împreună cu voința, construiesc treptat acel EU SUNT care trebuie să trăiască veșnic, și fără echilibrul perfect al forțelor, nu se poate manifesta ceea ce este mai bun prin forțele de care dispune în prezent entitatea.

Lectura 2813-1

Mai întâi, află care îți sunt idealurile – fizice, mentale și spirituale. Și înțelege că rezultatul fizic este mai întâi conceput în spirit, apoi construit în mod corespunzător de către minte, și apoi capătă o formă concretă în planul material – în funcție de atitudinea pe care o menții.

Lectura 2900-2

Află care îți este idealul spiritual după care va acționa mintea, și vei descoperi că lucrurile materiale vin așa cum trebuie și când trebuie.

Lectura 2938-1

Pentru că, în lumea materială, conceptul spiritual constituie baza tuturor tendințelor, sau altfel spus, o bază pentru minte; și din acesta sunt generate apoi rezultatele materiale. Când această ordine este

modificată, aceasta poate deveni mai degrabă o piedică, decât o piatră de temelie pentru dezvoltarea ulterioară.

Lectura 2995-3

Află, așadar, că aceste lucruri se aplică de asemenea acestei entități: trupul, mintea și sufletul entității sunt una. Sunt reprezentate aici printr-un corp fizic – foarte bun în multe privințe. Totuși, se poate observa că mintea este foarte analitică, și are tendința de a emite judecăți destul de drastice. Află că există legi referitoare la acest lucru, atât în ceea ce privește mintea, precum și spiritualul și materialul. Pentru că, orice lucru care există este mai întâi conceput în spirit. Mintea acționează apoi în conformitate cu acesta. Mai departe, totul depinde de ceea ce stabilește ca ideal mintea entității, sau de forma pe care i-o va da ... de spiritul cu și prin care va construi mintea.

Lectura 3053-3

Mulți subliniază aspectul spiritual, spiritualitatea, când mintea este folosită ca etalon. Alții subliniază manifestarea fizică, atunci când mintea este folosită ca etalon. Mulți interpretează lucrurile spirituale și încearcă să folosească activitatea fizică drept etalon. Mulți încearcă să interpreteze lucrurile spirituale, folosind mintea drept etalon. Dar fiecare fază a propriei tale experiențe ar trebui să fie interpretată în sfera ei corespunzătoare de activitate, astfel că atunci când încerci să îți înțelegi muzica, iubirea, prietenii, asocierile, activitățile tale cu ceilalți, acest lucru să fie în sfera adecvată, în acord cu scopul tău suprem pe Pământ – care este acela de a-L glorifica pe Creatorul tău, dacă ar fi să respectăm pe deplin ceea ce s-a spus, că: „Domnul Dumnezeu tău este unul” și „Să îl iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. O, de-ar afla oamenii că aici nu se spune nimic despre fizic sau despre minte, ci doar despre atitudinea spirituală pe care cineva o adoptă referitor la acestea!

Lectura 3064-1

Când întrebuințezi aparatul, folosește această perioadă pentru a medita asupra lucrurilor *spirituale*; știind că întreaga vindecare, întregă corectare a vieții spirituale și mentale trebuie să vină de la scânteia divină din tine, iar rezultatele din ființa fizică vor fi în conformitate cu ceea ce a fost dezvoltat în Sinele spiritual.

Lectura 3083-1

Totuși, învață lecția aceasta: că fizicul trebuie să primească ceea ce este fizic, că mentalul trebuie să primească ceea ce este mental, și că aspectul spiritual este forța directoare – însă mintea este cea care construiește.

Lectura 3132-1

Materialul ține de ceea ce este pământesc. Spiritualul ține de forțele cerești sau motrice. Mentalul este întotdeauna cel care construiește.

Orice urmează a fi manifestat trebuie mai întâi să existe în spirit, apoi în minte, apoi în planul material. Pentru că acesta este modul în care evoluează Pământul, lucrurile, ideile și idealurile. Pentru că, El a venit pe Pământ ca prin El omul să poată avea din nou acces la grația și compasiunea acelor forțe spirituale care sunt idealurile directoare ale fiecărei entități-suflet.

Lectura 3184-1

Prin urmare, acestea sunt lucrurile pe care entitatea trebuie să le analizeze mai mult în sine – după cum se va vedea din perioadele manifestate în plan fizic – în ceea ce privește impulsurile nevoilor individuale. Pentru că fiecare individ își află forța care îi animă viața în sine însuși, și acest lucru este corect – după cum a fost enunțat din vechime de către făuritorul legii: „Nu gândi că va coborî cineva din cer sau de dincolo de mare, ca să îți dea un mesaj pe care să îl înțelegi. Pentru că, iată, acestea se află în propria-ți inimă, în propria-ți minte. Trupul tău este într-adevăr templul lui Dumnezeu cel viu.” El a promis să te întâlnească și, află că tot ceea ce este mental și tot ceea ce există în material, își au începutul, concepția, în spirit, în scop, în speranță, în dorință. Prin urmare, află mai întâi care este modul în care te raportezi la ceea ce-ți dorești. Pentru că viața (sau Dumnezeu) și nemurirea sufletului sunt reale; așa cum se poate vedea din propriile tale nevoi – dacă le analizezi corect.

Lectura 3190-2

(Î) În ce mod poate fi controlat fizicul prin mental?

(R) Mentalul controlează întotdeauna fizicul, când este ghidat prin acele căi care duc la trezirea Sinelui Divin în corpul fizic. În felul

acesta poate fi ghidat fizicul prin mental, pentru că întotdeauna vom vedea că: „spiritul tău este martor Spiritului Meu”, cu scopul de a face ca mentalul, fizicul și spiritualul ființei să devină Una cu *acea forță* care dă viață.

Lectura 3198-3

Ceea ce se manifestă în afaceri sau în activitățile materiale ale entității este mai întâi perceput sau conceput la nivel spiritual în ființă. Acestea sunt cultivate sau menținute la nivel mental și astfel sunt evidențiate rezultatele fizice.

Lectura 3241-1

(Î) Ce calități spirituale ar trebui accentuate?

(R) Află că tot ceea ce există în planul material apare mai întâi în cel spiritual, apoi este adus în planul fizic de către minte, care construiește. Apoi prin forța atotputerniciei care se află în El și în promisiunea Sa, trebuie păstrată credința care i-a fost recomandată entității.

Lectura 3308-1

Astfel, prin activitățile minții și trupului, - care sunt dăruite acestui scop – sufletul respectă cele hotărâte de Domnul – „Dacă Mă iubești pe Mine, respectă legile Mele, iar Eu - și Tatăl – vom veni și vom sălășlui în tine.“ Acestea nu sunt simple simboluri, semne sau teorii, ci pot fi aplicate practic în viețile indivizilor pe care îi instruiști zi de zi; nu prin vreo formă stabilită dinainte. Pentru că, dacă Dumnezeu este unul, El se află atât în furtună, cât și în liniște; atât în stele, cât și în nisipul mișcător. Pentru că viața însăși este manifestarea Unității Tatălui manifestat prin Fiu, care a venit pentru a da viață și a face ca ea să fie plină de abundență. Pentru că, El este viața, învierea și calea. Acestea ar trebui să îi înveți pe ceilalți, acestea ar trebui să le predici atunci când vorbești zi de zi cu aproapele tău.

Lectura 3333-1

(Î) Cum pot ști dacă fac ceea ce trebuie și să fiu mulțumit cu aceasta?

(R) „Spiritul Meu mărturisește spiritul tău.” Aceasta se aplică nu numai în spirit, ci și în minte și în trup. Pentru că, trebuie să înțelegi că Dumnezeu este unul singur. Tot ceea ce devine activ în minte se

află mai întâi în spirit. Apoi crește în minte. Apoi prinde o formă materială.

Lectura 3350-1

Astfel se află înăscută în entitate dorința veșnică de a încerca ceva nou. Acesta este un lucru bun, cu condiția ca dorința să fie întemeiată pe adevăr. Pentru că adevărul este întotdeauna același – este lege. Și iubirea este legea, legea este iubirea. Iubirea este Dumnezeu, Dumnezeu este Iubire. Este conștiința universală și dorința ca totul să se manifeste armonios pentru binele tuturor – aceasta este moștenirea lăsată omului, dacă acceptă mai întâi calea și modalitatea prin care acestea pot fi aplicate, mai întâi în îndeplinirea scopului spiritual, și apoi în acțiunea de la nivel mental, urmând ca succesul material să îi mulțumească pe toți.

Lectura 3351-1

Află că cele pe care le consideri drept greșeli și succese nu vin din minte. Gândurile construiesc, dar spiritul este forța motivațională. Ce spirit cultivi? Dacă este orientat către Dumnezeu, nu poate da greș, dacă este către sine sau către diavol, rezultatul va fi o greșală, în funcție de măsura pe care o folosești – ca în cazul experienței entității Marcelle Ney.

Lectura 3359-1

Descoperă aceasta și atunci vei începe cu atitudinea corectă. Pentru că, ceea ce se află în spirit, ia formă în minte. Mintea devine constructorul. Trupul fizic este rezultatul.

Lectura 3376-2

Dar care este măsura idealurilor tale? Tot ceea ce este material a existat cândva în spiritul sau în sufletul entității. Mintea va construi, iar fizicul va constitui rezultatul. Depinde apoi, de materiale – sau de spiritul care impulsionează ființa.

Lectura 3394-2

În poziția lui Jupiter există o influență ce înnobilează, care a făcut entitatea să se gândească mereu la nevoia conștiinței universale de a se

orienta către aproapele său, chiar și în cazul câștigurilor materiale de pe Pământ. Este necesar să avertizăm că este mai multă nevoie de cele spirituale, de spiritul legii iubirii și a prieteniei, mai degrabă decât de litera legii. Pentru că cei care vor să aibă prieteni sau care vor să dobândească succesul material trebuie să pornească de la spiritul (atitudinea) pe care le mențin. Dacă spiritul este orientat doar către sine sau dacă este de natură egoistă, plină de invidie sau lăcomie, totul se va întoarce în cele din urmă împotriva ta.

Lectura 3424-1

De asemenea în poziția lui Jupiter vedem că există preocupări pentru moralitate, religie, trai bun, personalitate. Acestea toate vor fi abordate, fiți sigur, pornind de la individualitate; iar baza individualității unei ființe trebuie să fie idealul său spiritual. Pentru că totul ia naștere mai întâi în spirit, apoi în minte, apoi poate fi manifestat în planul material. Pentru că Dumnezeu s-a mișcat și atunci au luat ființă cerurile și Pământul. Dumnezeu este spirit. Omul, cu sufletul său care poate să lucreze împreună cu Forțele Creatoare, este de aceeași origine. Astfel, pentru a crește în grație și cunoaștere, omul are și își folosește propriul sine spiritual. Și după spiritul cu care acționăm, creștem de asemenea în minte și în trup.

Lectura 3463-1

Astrologic vorbind, vedem unele impulsioniări din partea lui Mercur, Saturn, Marte, Uranus. Acestea aduc înalte însușiri mentale. Din poziția lui Saturn rezultă că adesea ființa nu îi ia în considerare pe ceilalți, nici sursele din care trebuie să ia naștere toate lucrurile bune. Pentru că acestea pot apărea doar dintr-o singură sursă, iar aceasta nu este pur materială. Materialul este doar rezultatul și trebuie să fie construit urmând scopuri spirituale. Trebuie să fie construit în conformitate cu spiritul care animă entitatea-suflet.

Lectura 3481-1

Indivizii pot deveni prea zeloși sau prea activi fără a lua în considerare fizicul, mentalul și spiritualul. Este adevărat, toate influențele sunt mai întâi spirituale; însă mintea construiește și trupul este rezultatul. Spiritualizarea trupului înainte ca mintea să fie complet spiritualizată poate aduce astfel de rezultate, ca cele pe care le vedem aici, cum

ar fi ascensionarea forței Kundalini în trup, fără a fi urmată de deplina sa manifestare.

Lectura 3513-1

Deoarece ceea ce apare în fizic sau în minte îți face apariția mai întâi în spirit, și astfel sunt corelate unele cu celelalte toate acțiunile ființei, nu doar în această viață, ci de-a lungul trecerii conștiinței prin diferitele sfere sau diferitele încarnări materiale în care a existat o conștiință fizică.

Lectura 3541-1

Dar mai întâi vom spune acestea: înțelege că tot ceea ce se materializează sau apare în planul fizic, este mai întâi modelat în minte și în spirit. Mintea construiește; iar scopul tău depinde de spiritul – sau „mortarul” și „apa”, adică lucrurile ce fac posibilă materializarea – pe care îl folosești; căci tot așa vor fi și trupul, mintea sau structura pe care tu, ca entitate, le crezi.

Lectura 3582-2

Pentru că, așa cum își dă seama chiar entitatea, nu există nimic care să se petreacă la întâmplare, ci întotdeauna după un tipar sau o lege. Și faptul că entitatea poate construi în plan mental pornind de la cel spiritual, pe care îl acceptă ca și conducător, modifică rezultatele din viața persoanei – în aceeași manieră în care s-a pus întrebarea: „Învățătorule, cine a păcătuit că acest om s-a născut orb - el sau părinții săi?”

Lectura 3590-2

Sinele spiritual este viața, iar activitatea mentalului și a fizicului aparțin de suflet – și astfel alcătuiesc unitatea trup-suflet.

Lectura 3611-1

Entitatea trebuie să învețe că aceasta trebuie să fie la fel de mult în mental, dacă nu mai mult. Pentru că fizicul este rezultatul idealurilor spirituale, iar mintea fiind cea care construiește, obține acele rezultate. Este adevărat că trupul trebuie uneori să fie disciplinat, însă aceasta este tot atât de mult o disciplină a minții și a spiritului, pe cât este a fizicului.

Lectura 3639-1

Mai departe, entitatea ar trebui să stabilească o relație foarte solidă cu Forțele Creatoare. Pentru că orice activitate începe mai întâi în spirit, apoi în minte, apoi în lumea materială. Iar mintea este cea care construiește, atât în ceea ce privește dezvoltarea capacităților ființei, cât și în acțiunile individuale.

Lectura 3704-1

(Î) Care este scopul vieții mele în această încarnare?

(R) După cum se spune, scopul este implicarea sinelui în activități de binefacere mai ample, și în pregătirea și construirea căminului. Acesta trebuie mai întâi să se petreacă în plan spiritual, apoi trebuie să fie în plan mental, și abia apoi poate exista în plan fizic.

Lectura 3902-2

Multe din impulsurile latente sau manifestate constituie manifestări la nivelul conștiinței, iar ele indică o capacitate neobișnuită de a materializa în planul fizic. În ceea ce privește impulsurile din timpul șederii temporare în acest plan, observăm pozițiile lui Mercur, Marte, Venus, Jupiter. Nici că se putea o aliniere mai bună, și totuși – la fel cum este în spirit, tot așa și în minte – acestea trebuie să fie adaptate, folosite, aplicate. Deoarece, chiar dacă există scop, calități, forță, dacă acestea nu sunt utilizate, sunt nule și fără efect.

Lectura 3975-1

Da, iată corpul. Considerăm că există unele stări anormale în acest corp, [3975] despre care vorbim. Acestea au mai mult de-a face cu cauze specifice de la nivel fizic. Dacă poți ajunge aici, încearcă să menții contactul. Condițiile care sunt date aici au de-a face mai mult cu trupul fizic decât cu forțele spiritului și sufletului sau cu forța mentală din acest corp; deoarece există în corpul fizic anumite schimbări materiale sau diferențe care trebuie îndeplinite pentru a face ca întregul corp să funcționeze în armonie și să creeze un echilibru perfect în întregul sistem-corp. Dacă am corecta starea existentă astfel încât întreaga forță ce dă viață sau fluidele din corp să-și reia cursul lor armonios prin

întregul sistem, astfel încât să poată da tuturor părților acestui corp forțele dătătoare de viață, atunci vom putea vedea cum toate forțele regeneratoare ale trupului sunt aduse la normal și forțele fizice, împreună cu cele mentale și cele divine, se deplasează prin întregul corp, conducând forțele mentale și spirituale către dezvoltarea unei mai bune înțelegeri de sine. Forța fizică din acest sistem a fost adusă în acest trup pentru ca ființa să se poată dezvolta și învăța mai mult prin forțele mentale și spirituale, sau altfel spus, să continue să le crească periodic. Ființa trebuie să înțeleagă aceste lucruri.

Lectura 4035-1

Vedem din poziția lui Marte că entitatea poate să aibă, în anumite privințe, unele idei sau puncte de vedere pe care să le susțină cu multă tărie, însă, la fel cum am avertizat în cazul experienței anterioare în ceea ce privește critica, dacă critici, atunci te poți aștepta să fii tu însuși criticat. Pentru că Legea lui Dumnezeu este perfectă și se aplică la fel atât omului, cât și universului, la fel în natură, ca și în lumea spiritului însuși. Pentru că primul principiu este că Dumnezeu, Domnul universului, este unul singur. Ceea ce este eficient sau activ în spirit (unde ia naștere mai întâi), trebuie să fie activ și trebuie să influențeze forțele imaginative ale fiecărei ființe în parte. Pentru că entitatea descoperă că are un trup, o minte, un suflet; altfel spus, conștiința pământească este tridimensională.

Lectura 4041-1

Înțelege că lucrurile stau în felul acesta: ceea ce este manifestat fizic sau mental își are originea sau impulsul inițial în aspectele spirituale ale ființei, sau în spiritul, scopul, sursele, intențiile menținute de către entitate. Dacă aceste scopuri și idealuri sau intenții sunt ale forțelor creatoare și se manifestă prin ele, atunci mentalul (în calitate de constructor), poate deveni constructiv sau creator. Atunci manifestarea fizică sau finală va fi bună. Faptul că pot apărea schimbări nu indică neapărat faptul că impulsul spiritual este greșit, ci că modul în care acționează mentalul poate fi greșit orientat.

Lectura 4143-1

În mental găsim acele capacități de a evalua, care pot fi de ajutor altora în înțelegerea relațiilor lor cu semenii, precum și a propriei legături cu influențele spirituale care pot fi manifestate în planul material.

Din punct de vedere material, vedem că forțele spirituale sunt viața, fundalul, baza pentru toate activitățile; mentalul construiește; fizicul este rezultatul care decurge din aceste activități în planul material sau carnal.

Lectura 4405-1

Păstrează forțele fizice în starea potrivită, păstrează *mentalul* acordat în mod corespunzător, și atunci *partea spirituală* va conduce în toate domeniile! Oamenii consideră adesea că viața spirituală și viața mentală sunt lucruri separate. De fapt ele *trebuie* să fie una – ele *sunt* una, cu toate că oamenii au tendința să le separe. Spiritul este viața, forța care pune totul în mișcare, cea care, dincolo chiar de întreaga viață și de mintea fizică sau de mintea sufletului – ghidează, direcționează – nu întotdeauna stând de veghe, însă putând fi antrenată în acea direcție. Prin urmare, caută mai întâi de toate lucrurile care țin de spirit, iar apoi *toate aceste* lucruri de *natură* pământească li se vor adăuga la locul potrivit, în cea mai potrivită combinație. Sunt gata de întrebări.

Lectura 4609-1

Vedem din impulsul conținut în condițiile care există în acest moment în relațiile fizice cu forțele universale, că există multe lucruri demne de studiu în legătură cu această entitate, pe care le pot analiza cei care urmează strict doctrinele ce se referă la continuitatea vieții și legătura ei cu diferitele manifestări ale unei entități de-a lungul încarnărilor pe Pământ; pentru că fizionomistului aici de față i se arată faptul că în corpul mental și fizic al entității există dovada pozitivă a acelei legi care spune că, în ceea ce privește modul în care se manifestă viața în planul pământesc, mai întâi apare viața spirituală, apoi cea mentală, iar fizicul este un rezultat al ceea ce a fost construit și ceea ce apare în formă manifestată, indiferent de ceea ce a fost adesea, în mod eronat, pus pe seama condițiilor de mediu sau ereditare; pentru că vedem că viețile acelorora prin intermediul cărora s-a putut încarna ființa în plan fizic, au respectat aceeași lege, și au dat naștere la ceea ce – prin intermediul condițiilor de mediu existente – a constituit canalul prin care s-a manifestat viața, în funcție de modul în care a fost construit de către respectiva ființă, iar ființa a căutat acel canal pentru manifestarea ei în planul fizic, în acel stadiu al dezvoltării sale, sau – cum ar spune oamenii – în acel moment.

Lectura 4722-1

(Î) Vreun sfat spiritual pentru această ființă?

(R) Trezește capacitățile și calitățile care se află în sine și pe care corpul le poate dezvolta prin intermediul acțiunii forțelor spirituale din ființă, forțe care dau naștere reacțiilor și efectelor ce apar în planul fizic; deoarece spiritul reprezintă viața, mentalul construiește, iar partea materială sau fizică este rezultatul.

Lectura 4866-2

Așa cum am mai subliniat, și acest lucru trebuie luat în considerare, pe măsură ce ființa caută acele dezvoltări în sine însăși, plecând de la condițiile materiale și mentale – conform idealului pe care și l-a stabilit singură. Ceea ce ar putea fi de folos în această direcție are foarte mult de a face cu ceea ce putem numi o operație plină de succes sau o dezvoltare cu totul reușită a corpului; pentru că în funcție de ceea ce-și stabilește corpul ca și ideal, fie că acesta este în întregime material, fie că este un scop bine echilibrat ce cuprinde toate aspectele, spiritual, mental și material, tot astfel va fi evoluția ulterioară a lucrurilor; deoarece acțiunea – fie ea de natură complet materială, complet mentală sau complet spirituală – constituie spiritul cu care o ființă, un corp, trece la fapte. Dacă viața urmează să devină pe deplin mecanică, sau orientată cu totul către cele materiale, atunci singurul rezultat firesc va fi materialitatea, iar acesta nu va aduce mulțumire, nici satisfacție. Dacă idealul stabilit este bine echilibrat, cunoscându-se faptul că spiritul este viața, iar mintea construiește, atunci și rezultatele vor fi pe măsura activității depuse, conform cu aceste atitudini.

Lectura 5001-1

Acestea sunt problemele cu care te confrunți în prezent, deoarece ai avut același tovarăș pe parcursul acelei vieți. Tocmai de aceea, consideră că este o datorie să lași să te ghideze ceea ce este spiritual. Pentru că la început ființa descoperă că are un corp cu care se poate descurca foarte bine! Dispune de propriile sale raționamente, de propriile dorințe și de propriile acțiuni. Mintea devine atunci cu totul altceva! iar aceste tendințe trebuie conduse de planul spiritual, de idealul spiritual. Înțelege că totul este conceput mai întâi în spirit, apoi la nivel mental crește și devine acțiune, care poate să fie ori creatoare, ori orientată către automulțumire, autosatisfacere.

Lectura 5118-1

Înainte de aceasta, entitatea s-a aflat în tărâmul care precede această încarnare. De aici provin acele atracții care au condus ființa către condițiile de mediu actuale. Entitatea are o mare sensibilitate, lucru care rezultă din modul în care studiază atât structura anatomică, cât și pe cea a minții. Pentru că orice lucru care se materializează, trebuie să fie mai întâi creat în spirit. Pentru că și Pământul a fost la început gol și lipsit de formă. Tot la fel se prezintă și mintea sau materia. La început există o dorință, o conștiință, un fluid, un gaz. Apoi este unită, și devine „o senzație”. Tot la fel stau lucrurile și în cazul ființei. Aceste aspecte sunt în mod special importante pentru ea.

Lectura 5502-3

(Î) Ce poate să facă mai departe [257] în viața sa de zi cu zi, pentru a dovedi că este conștient de Cel care i-a oferit aceste daruri?

(R) Dă-ți silința să arăți că ești conștient de existența lui Dumnezeu, evitând răul, înțelegând faptul că tot ceea ce faci sau ți se face reprezintă reflexia aceluia Dumnezeu pe care îl slujești. Dacă banii, puterea, poziția socială, renumele, sunt Dumnezeuul tău, atunci ele se vor reflecta chiar în ceea ce întreprinzi. Poruncește acestor forțe, așa cum a făcut odinioară Abraham când i s-a cerut să alcătuiască un popor cu totul deosebit, pentru ca corpul să poată auzi din nou ceea ce s-a spus când s-au adus jertfe în templu: „Poporul meu a apucat-o pe căi greșite”, și astfel, prin aceste cuvinte, precepte și exemple, fie ca el să-l cunoască din nou pe Dumnezeu în Împărăția sa cea Sfântă.

Este nevoie ca fiecare om să acorde atenție problemelor ce i-au fost date, așa cum consideră necesar, dar atunci când oamenii se bazează cu totul pe adevărurile universale, ei pot să înțeleagă, chiar prin problemele ce le-au fost date, că spiritul este viața, că simțul datoriei este puterea care îl poate ajuta pe om în orice situație în care s-ar afla.

Lectura 5534-1

(Î) Care va fi atitudinea lui atunci când se va întoarce?

(R) Atitudinea lui va fi un răspuns la ceea ce-și dorește; pentru că dorința are o natură triplă, și ceea ce există în sine, își găsește răspunsul în alții, și deoarece dorința *sinceră* de a construi există la nivel mental în orice ființă care a dezvoltat astfel de relații, tot astfel va fi ceea ce este construit – pentru că viața, în toate etapele ei, este de natură triplă.

Spiritul este voința; *mintea* construiește; *rezultatul* este ceea ce se *materializează* în condițiile de mediu în care trăiește acea ființă. Acea atitudine va fi atunci ceea ce este construit, așa cum și-a dorit ființa.

Lectura 5642-3

Iată corpul – pe care l-am mai văzut și înainte. Acum constatăm unele îmbunătățiri ale forțelor fizice ale acestui corp, față de data trecută. Există multe aspecte ce trebuie luate în seamă în ceea ce privește starea acestui corp fizic, și deși din când în când vor mai apărea aceste elemente de natură să deranjeze și să tulbure natura corpului, ele [atacurile de epilepsie] vor trebui în mod necesar să fie trecute de către ființă în fundal, și să nu li se îngăduie – pentru că ele totuși vor mai apărea uneori – să dobândească controlul asupra corpului mental; pentru că, deși condițiile fizice reflectă ceea ce se petrece la nivel mental, totuși mentalul este cel care construiește. Planul fizic reprezintă doar rezultatul, iar planul spiritual construiește la fel ca și cel mental, rezultând atunci că rezultatul fizic se supune influențelor exterioare care pot fi mentale, materiale și fizice. De aici rezultă acțiunea în planul fizic a acelor condiții care, - deși sunt materiale -, atunci când corpul mental este tulburat, dau naștere descurajării. Aceasta trebuie să aibă influența exterioară care să dea acestui corp impulsul corespunzător, într-un efect sau mod corelat, astfel încât întreaga reacție fizică să fie aceea de a urma întocmai modul în care mentalul dorește să fie corpul fizic. Prin urmare, fii perseverent în folosirea spirituală, mentală și fizică a acelor condiții care acționează asupra corpului fizic și asupra celui mental, iar spiritualul te va călăuzi și te va duce mai departe. Pentru că noi toți suntem cuprinși în El, și numai noi înșine ne putem pune în calea unei dezvoltări complete. Păstrează, așadar, aceste cuvinte așa cum ți-au fost spuse și fii răbdător în împlinirea binelui. Nu te lăsa biruit, ci învinge răul cu binele. Acționează asupra corpului atât material, cât și mental. Fă întocmai cum ți-am spus.

Lectura 5642-4

Păstrează inhalantul și continuă să faci ceea ce este necesar pentru corp ori de câte ori *trebuie*. Stai la aer. Nu solicita prea mult mintea, ci continuă să faci suficient exercițiu fizic pentru a menține o bună coordonare, și credem că acest corp va ajunge într-o stare aproape normală. Păstrează mentalul în armonie cu latura spirituală a vieții și amintește-ți

că ceea ce spiritul va construi, *mintea* va urma, pentru a materializa în corpul fizic; deoarece forțele spirituale sunt mereu aceleași, zi după zi, până la sfârșit.

Lectura 5680-1

În cadrul evoluției spirituale individuale acestea constituie cele mai mari forțe pe care le poate avea cineva, deoarece, deși corpul fizic se prezintă ca o unitate, un întreg, totuși el este alcătuit și din spirit și din mental. Spiritul este creatorul, mintea construiește, iar fizicul constituie rezultatul unei vieți, unui mod de a gândi și de a înfăptui; deoarece gândurile nu sunt altceva decât acțiuni și realizarea lor poate avea ca rezultat atât miracole, cât și crime.

Lectura 5735-1

Iată, Viața este în felul acesta, continuă; și Viața este *tot ceea ce există*; și nicio parte a Vieții nu este întregul, pentru că Viața este ceea ce este dat de către *spirit*; iar sufletul este asemenea omului. Mentalul – fie că reprezintă conștiința simțurilor, fie că este de natură suprasenzorială, reprezentând conștiința obiectivă - este cel care construiește, iar ceea ce este *construit*, fie în corpul fizic, fie în suflet, reprezintă Rezultatul.

3

Sufletul

Lectura 281-41

Fiecare dintre voi simțiți uneori confuzie atunci când vă întrebați de unde veniți și încotro vă duceți. Descoperiți că aveți trupuri și minți – nu toate frumoase, nu toate curate, nu toate pure, nici în viziunea voastră, nici în a aproapelui vostru. Și sunt mulți cei cărora le pasă mai mult de înfățișarea exterioară, decât de motivele care îi fac să acționeze sau să caute...

Mulți spun că nu sunt conștienți de faptul că au un suflet – totuși, chiar faptul că sunt capabili să se bucure sau să se întristeze, arată o activitate a minții care acționează asupra a ceva ce nu este temporal în natura sa – ceva care nu se pierde odată cu ultima răsuflare, ci care se află chiar la sursa începuturilor – *sufletul* – și care a fost făcut după chipul Creatorului – nu trupul, nu – nici mintea, ci sufletul a fost conceput după chipul lui Dumnezeu.

Lectura 361-9

Așadar, trăiește astfel încât să poți privi *orice* om în față și să vezi oglindirea Domnului tău. Pentru că sufletul fiecărui om constituie însuși chipul Creatorului.

Lectura 262-89

Comentariu având ca subiect destinul sufletului: atunci când omul se află în conștiința lumii fizice, la ființele al căror mental este orientat doar către ceea ce este material, acesta reușește adesea să le obtureze percepția existenței sufletului.

În starea sa naturală, de dinainte, în care este permanent conștient, omul este una cu sufletul său. De aceea la început toți oamenii erau sufletele acelei creații, având corpul asemenea cu al Creatorului – și dețineau forțele spiritului ce se pot manifesta la fel în diferite etape sau momente ale conștiinței.

Lectura 416-2

Orice gând sau acțiune a corpului, în orice circumstanță, lasă urme asupra sufletului. Pentru că sufletul este acea parte care continuă să trăiască la infinit și este cel care însoțește corpul în fiecare din încarnările sale.

Lectura 1587-1

Pentru că *doar* în om există acest suflet, care este nu numai universal, ci și individual; care este în stare să devină una cu Dumnezeu sau Forțele Creatoare.

Lectura 815-7

(Î) De ce din moment ce sufletul fiecărui om este o parte a Sufletului Unic, Marele Suflet, sau ceea ce Emerson numea „Suprasufletul” – de ce nu se aud impulsurile sale în fiecare dintre noi, cu claritate, ca o voce unică? Și la ce se referă expresia „lecția sufletului”? – de parcă sufletul, în loc să fie ghidul și destinul nostru, ar avea nevoie de lecții de la ființa încarnată.

Pentru a putea înțelege cum trebuie, este nevoie de întregul interval de timp pentru explicații. Dar entitatea uită că Dumnezeu, Forța Creatoare, atunci când a creat sufletele le-a înzestrat pe fiecare cu *liber arbitru*, și în mișcarea lor prin timp și spațiu, ele dispun de o conștiință, indiferent de dimensiunea manifestării în care evoluează sufletul în acea perioadă.

Dumnezeu, Cauza Primordială, nu a dorit distrugerea niciunui suflet, și atunci când a dat voie să existe ispita, a dat și o cale de mântuire.

Ființa sau sufletul poate, în orice moment al încarnării sale, să folosească aceste atribute caracteristice etapei în care se află conștiința sa, în lumea în care se mișcă, conform ordinelor sale, la voință.

Dacă sufletul ar reuși în toate perioadele, în toate încarnările sale, să se mențină în acel perfect acord cu Cauza Primordială sau Sufletul de

la care provine, atunci nu ar exista decât o permanentă armonie de fază cu Cauza Primordială.

Dar atunci când o ființă, un suflet, își folosește una din încarnări – indiferent de planul de manifestare al conștiinței – pentru a-și satisface doar *propriile plăceri*, atunci este nevoie de o lecție, pentru ca sufletul să înțeleagă sau să devină conștient de modul în care și-a greșit drumul.

Atunci, care a fost prima cauză a acestei conștientizări?

Împărtășirea și folosirea cunoașterii; mai precis, cunoașterea lipsită de înțelepciune – sau ceea ce ar putea aduce plăcere, satisfacție, desfătare – nu a sufletului, ci ale acelei forme temporare de manifestare din planul respectiv. Astfel, în planul tridimensional al conștiinței, aceste manifestări sunt cele care fac plăcere ochiului, mulțumind poftele trupești. De aici provine interpretarea acelui moment în care a avut loc prima conștientizare a abaterii de la legea lui Dumnezeu, ca fiind momentul în care omul a mâncat din pomul cunoașterii.

Puteți întreba: cine sau ce a produs acest lucru?

A fost acea influență care se menținuse în stare de armonie și care s-a opus la ceea ce rămăsese din suflet, sau din ființă.

Atunci, care a fost primul scop al creării omului? Anume ca el să ajungă să se cunoască pe sine ca fiind el însuși, dar totuși una cu Tatăl; separat, dar totuși asemenea Sfintei Treimi: după cum Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt una, tot astfel trupul, mintea și sufletul unei ființe sunt una, una cu Cauza Primordială

Lectura 900-17

(Î) *S-a spus că sufletul este forța spirituală care animă sau dă viață corpului. Ce este spiritul? Ce este forța spirituală? Este ea o forță fizică sau este lipsită de materialitate? Unde putem găsi forța sufletului în trup – în nervi, în centrul nervoși sau unde?*

(R) Există o enormă diferență între forțele spirituale și forțele sufletului, pentru că, așa cum s-a spus, aproape fiecărei forțe i s-au pus limite. Forțele spiritului sunt cele care animă *întreaga viață*, insuflând puteri dătătoare de viață în structurile animate sau nu. Elementele spirituale devin fizice atunci când ne referim la corpul spiritual al unei entități spirituale, care este atunci alcătuită din spirit, suflet și supraconștiință.

În ceea ce privește forțele sufletului care se află în om, regăsim acea animare, elementul spiritual, sufletul care dezvoltă, și ele sunt

localizate în creier, în nervi, în centrul întregului sistem. În ceea ce privește centrul specifici, aceștia se află mai aproape de centrul sistemului senzorial, dacă este să vorbim din punct de vedere fizic.

În aceste condiții, vedem că atunci când sufletul și spiritul se desprind de forțele animate ale ființei, are loc o moarte a tuturor centrilor sistemului senzorial, a vitalității sistemului plexului solar, cu glanda corespunzătoare lui medulla oblongata, deoarece acestea controlează forțele animate, iar viața se stinge atunci când sufletul și spiritul, împreună cu forțele supraconștiente, au părăsit corpul. Atunci, lucrurile stau după cum urmează:

Elementul spiritual, vitalitatea, produce forțele motrice ale entității, fie că ele sunt fizice sau spirituale. Forțele spirituale constituie viața, principiul reproductiv; iar sufletul – principiul dezvoltării. Lucrurile sunt la fel după cum sunt manifestate în corpul fizic în țesutul nervos, când ne referim la principiul acțiunii nervoase și la nervii în acțiune. Cu alte cuvinte, atunci când apare o anumită situație care aduce suferință în corp, principiul activ este reprezentat de către spirit. În acest caz, nervii constituie sufletul, care aduce dezvoltarea.

Lectura 1096-4

Fără ca acest lucru să devină o povară, dar pentru ca ființa să poată înțelege mai bine unele aspecte:

Fiecare suflet este o parte a Divinului. Spiritul divin este cel care pune în mișcare ansamblul suflet-corp. Sufletul este cel care însoțește și motivează acțiunile ființei de-a lungul experiențelor sale, indiferent de sfera de conștiință în care poate ajunge.

Rezultă așadar că fiecare suflet este un univers în sine.

Această ființă s-a încarnat în vremea acelor acțiuni timpurii ale lui Xerxes, cum l-au numit grecii, pentru ca în timpul acelei încarnări să poată fi îndeplinite promisiunile care au fost făcute unor anumiți oameni.

Așadar, fiecare suflet se află veșnic în mâinile acelei Inteligențe *vii*, care este Dumnezeu cel viu.

Asta nu înseamnă că ființa nu dispune de propria sa voință, ci că ea – ființa sau sufletul – evoluează fie către unitatea cu acea Conștiință Universală, fie în direcția opusă.

Uneori pot exista mai multe scopuri în același timp. Pot exista momente în care ființa poate fi în contact cu Conștiința Universală.

În acele momente, care adesea sunt minimalizate de cei care și-au dezvoltat foarte mult ego-ul, acțiunile realizate de către ființă au ajuns să aibă aceeași natură cu iubirea universală, menținând ceea ce reușește să eleveze acțiunile celorlalți, și care strigă căutând să se exprime – anume că toate sufletele, toți oamenii, bărbați și femei, stau ca *unul* înaintea Conștiinței Universale, acel Tron al grației și compasiunii, care a făcut să se încarneze oamenii, pentru ca să se dezvolte din ce în ce mai mult conștiința legăturii *lor* – da, aceea înrudire cu *sursa* a tot ceea ce este bun, drept, plin de compasiune, răbdare, îndurare și iubire.

Așadar, în acea încarnare anume, entitatea s-a aflat în postura de a apăra cauza celor care, acționând cu sfială, erau ținuti într-o poziție în care femeia era considerată mai slabă. Și totuși, chiar în acea perioadă, s-a evidențiat acea manifestare care și-a găsit *încununarea* atunci când fecioara l-a născut pe El, cel care a devenit Salvatorul umanității.

Atunci, în acel mediu plin de egoism, în care oameni erau cârcotași și plin de defecte, entitatea *a oferit* acelor oameni și întregii lumi un exemplu concret de *eliberare* a sufletului celor care, deși ca ființe încarnate se află în poziții sociale pline de putere sau autoritate, sunt în căutarea sufletelor lor, a individualității lor, a ființei lor și care lasă o urmă în această lume materială!

Pe de altă parte, revenind în prezent, apare în mod firesc întrebarea: de ce și cum ar trebui *această* ființă, *în zilele noastre*, să manifeste din nou și să caute să se exprime, atunci când s-a spus că fii și fiicele oamenilor și-au îndreptat gândurile către cele pământești, scufundându-se în acestea? Răspunsul este: pentru ca să exprime *din nou libertatea* sufletului, chiar și atunci când trebuie să se supună legilor făcute de om, care nu sunt la fel cu legile Iubirii Universale.

Lectura 2834-1

Află, mai întâi, că fiecare suflet este o manifestare a acelei influențe care s-a exercitat asupra Pământului și pe care o putem numi Fiul lui Dumnezeu. Prin urmare este absolută nevoie ca fiecare suflet să recunoască legătura pe care o are cu această forță sau putere, și să se comporte astfel încât să fie demn de grația oferită de Forța Creatoare.

Lectura 2879-1

Omul descoperă că are un corp, o minte, un suflet. Corpul iese ușor în evidență. Mintea este, de asemenea, înțeleasă uneori. Cât despre

suflet sau partea spirituală, se speră că ele există, și omul poate discerne aceste lucruri numai de la nivelul conștiinței spirituale.

Lectura 3062-2

Căci sufletul este egal cu conștiința sau scopul, sau Conștiința Dumnezeiască întrucât ea ar putea fi condiționată și astfel, ea este o parte a tot ceea ce a experimentat, având influență asupra și fiind influențată la rândul ei de toate acestea, în conformitate cu voința entității.

Lectura 3559-1

Există corpul, există mintea, există sufletul. Fiecare dintre ele își are propriile atribute, și fiecare își are propriile limitări. Sufletul, atunci când se află în lumea materială, este controlat de către minte și corp.

Lectura 3744-2

[Având ca fond o serie de lecturări asupra fenomenelor psihice]

(Î) Ce este sufletul?

(R) Este ceea ce Creatorul a dăruit fiecărei ființe sau individ la începuturi, și care își caută casa sau locul unde se află Creatorul.

Lectura 3744-4

[Având ca fond o serie de lecturări asupra fenomenelor psihice]

Din punct de vedere uman, studiul subconștientului, al aspectelor inconștiente, al forțelor sufletului, este și trebuie să fie foarte important pentru rasa umană, deoarece cunoscându-se pe sine însuși, omul își poate cunoaște Creatorul și legătura cu El, și acesta poate fi înțeles doar cunoscându-se pe sine, iar această înțelegere reprezintă cunoaștere.

Lectura 487-17

Atunci, ce este sufletul, se întreabă ființa? Cum arată el? Care este planul în care acționează el? Cum îl putem descoperi? Sufletul nu poate fi separat, în planul fizic, de locul în care sălășluiește, cu toate acestea, sufletul privește prin ochii trupului, percepe emoțiile provocate de atingere, poate fi conștient de tot ceea ce transmite simțurile, și în acest fel,

contribuie la creșterea sa, tot la fel cum mâncarea contribuie la creșterea acestui trup în care sufletul locuiește în timpul încarnării pe Pământ.

Lectura 2079-1

Orice ființă sau suflet reprezintă o scânteie – sau o parte – din Întreg, din Cauza Primordială, și prin urmare, participă la acțiunile acelei Cauze Primordiale, care constituie influența sau forța creatoare ce se manifestă în plan material.

Fiecare ființă, fiecare suflet, este înzestrat cu voință proprie; aceasta este forța care îl face capabil, sau îi dă puterea de a fi legea, și în același timp, de a îndeplini scopul universal.

Lectura 2283-1

Înțelege că tu *ești* un suflet, și nu că doar ai acces la el; deoarece acțiunea spirituală aparține Forței Creatoare, și este, prin urmare, eternă.

Lectura 3003-1

Așa după cum a experimentat și ființa la nivel mental, există tot atât de multe motive pentru a medita asupra întrebării: de unde vine sufletul? ca și asupra întrebării: încotro se duce sufletul? Pentru că, dacă sufletul este etern – atunci așa a fost și așa va fi întotdeauna. Iar aceasta este baza sau ideea centrală pe baza căreia acționează Forța Creatoare sau Dumnezeu. Dumnezeu a fost și este în veșnicie. Toți oamenii, fiind copiii Lui, sunt o parte a acelei conștiințe. Și pentru acest scop s-a întrupat El, pentru ca noi, ca și ființe-suflet, să înțelegem că suntem noi înșine și în același timp una cu El; tot la fel cum El, Domnul, Cristos, a știut că El este el însuși, și în același timp, că este una cu Tatăl.

Așadar acesta este scopul încarnării în planul material: ca noi să putem aplica aici, încetul cu încetul, rând cu rând, preceptele divine, și să putem deveni asemenea Lui.

Și pe măsură ce ființa a văzut diverse lucruri și i-a ajutat pe ceilalți în eforturile lor de a deveni din ce în ce mai conștienți de legătura lor cu Forțele Creatoare sau Dumnezeu, ea poate ajunge așa cum a spus El: „Cu răbdare îți vei da seama de sufletul tău”.

Pentru că, așa cum este arătat în conștiința tridimensională – fie că vorbim de Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt – sau de timp, spațiu, răbdare – sau

de om – corp, minte, suflet – *toate* acestea sunt legate una de cealaltă. De aceea a fost dată prima Lege: „Spiritul meu este martor spiritului tău.”

Acestea vor deveni, așadar, primele principii de care trebuie să țină seama entitatea atunci când se analizează pe sine sau acțiunile sale pe Pământ.

Așa cum s-a spus la un moment dat, dacă îți amintești, lucrurile care ți se întâmplă nu ți se întâmplă pentru că te-ai născut pe 4 mai. De exemplu, deoarece în calitate de particulă din corpul lui Dumnezeu, ai propria ta voință, - și prin urmare, ești un cocreator, alături de Dumnezeu. De aceea a stat nemișcat universul, pentru ca tu să poți manifesta la un moment dat ceea ce ai obținut prin acțiunile tale pe Pământ. Pentru că așa a hotărât El, în toate lumile, timpul trebuie să fie complet. Experiența de viață a unei ființe trebuie să ia sfârșit înainte ca ființa să fie ori distrusă, ori să-și poată regăsi pe deplin capacitățile mai înalte ale sinelui de a crea sau de a termina ceea ce a început.

Lectura 5159-2

Pentru că numai spiritul și sufletul sunt veșnice, dar ele sunt tot atât de materiale ca și corpul atunci când se află în planul fizic.

Lectura 5330-1

Pentru că sufletul este nemuritor, iar dacă ființa se analizează pe sine, constată că dispune de corp, minte și suflet. Sufletul tânjește după înțelesurile spirituale, după înțelegere mentală, armonie fizică și pace. Fie că este tânăr sau bătrân, omul caută pacea, și cu toate acestea, atât partea fizică, cât și celelalte părți ale ființei au nevoie de odihnă și refacere.

Lectura 5749-3

[Având ca fond o lecturare făcută pentru Al Doilea Congres Anual al A.R.E.]

(Î) Explicați legea liniei de demarcație dintre suflet și spirit.

(R) Acestea sunt una, și totuși diferite, tot așa cum Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt una, și totuși sunt manifestarea unei forțe capabile să ia diferite forme în diferitele planuri de manifestare.

Sufletul este o individualitate care poate ajunge să fie unită sau separată de întreg.

Spiritul este forța impulsivantă a infinitului sau unica sursă / forță creatoare

De aici vedem că în plan fizic manifestarea sufletului este la fel după cum acționează spiritul.

Lectura 5753-1

[Având ca fond o lecturare făcută pentru Al Doilea Congres Anual al A.R.E. referitor la reîncarnare]

Sufletul este tot atât de real ca și ființa fizică, și se supune legilor întocmai cum corpul fizic se supune legilor lumii materiale și elementelor acesteia!

Ce anume arde focul, sufletul sau corpul fizic?

Totuși, ființa își poate azvârli sufletul în foc – figurat vorbind – atunci când face ceea ce știe că este greșit!

Cine sau ce stabilește ce este bine și ce este rău? Compararea cu ceea ce sufletul știe că este în acord sau dezacord cu conștiința care i-a dat viață.

Lectura 5405-1

Administrarea sedativelor și a anumitor tipuri de tratamente a distrus capacitatea corpului de a răspunde bunătații. Pentru că, așa cum se poate vedea în viața fiecărui suflet uman, acesta răspunde la toate fructele spiritului adevărului, chiar și atunci când mintea sau trupul nu o fac. Dar trebuie să știți că mintea este cea care construiește în planul material. Astfel încât, sub acțiunea directă și spirituală a principiilor adevărului – răbdare, îndurare, bunăvoință, bunătate, iubire față de aproape – poate exista un ajutor.

Evoluția și destinul sufletului

Lectura 518-2

(Î) Este acesta destinul sufletelor care au fost unite la începuturi, să se reunească din nou? Sau ele au libertatea de a alege altceva?

(R) Ele pot alege și altfel.

(Î) Au fost ele unite pentru un anume scop? În felul acesta sunt ele acum atrase unul de celălalt?

(R) Da, au fost unite pentru un anumit scop.

Lectura 900-20

(Î) *Este acesta destinul oricărei entități spirituale, de a deveni una cu Dumnezeu?*

(R) Da, în afară de cazul în care entitatea însăși dorește să fie alungată. De aceea i-a fost dată omului voința, indiferent de direcția în care el alege să și-o manifeste, fie ea spirituală sau materială. Pentru că prin intermediul ei, ființa, fie ea spirituală sau materială, poate să se alunge singură. Iarăși vedem că se aplică legea, pentru că deși iadul a fost creat pentru Satana și îngerii săi, Dumnezeu nu a *dorit* distrugerea *niciunui* suflet. Atunci când i-a dat voință omului, care este creația sa, i-a dat posibilitatea de a deveni una cu El, și i-a acordat privilegiul de a-și putea exercita voința, respectiv, de a *crea* legi, fiind destinat să se supună legii sau să devină legea. Distrugerea acestuia ar duce la distrugerea legii.

Lectura 826-8

(Î) *Este obligatoriu ca fiecare suflet să continue să se reîncarneze până ce atinge perfecțiunea sau există și suflete pierdute?*

(R) Poate Dumnezeu să se piardă pe sine însuși dacă este Dumnezeu – chiar și atunci când se ascunde în creație, în sufletul sau conștiința universale? *Sufletul* nu poate fi pierdut, ci doar *individualitatea* sufletului care creează separare, doar ea poate fi pierdută. Reîncarnarea, sau oportunitățile care apar, continuă până când sufletul a devenit o *entitate* completă prin sine însuși sau până când s-a scufundat cu totul.

Lectura 900-59

(Î) *Explicați diferențele tărmuri în care pătrunde individul înainte de a veni în planul fizic, în timp ce se află aici, cât și după ce pleacă de aici.*

(R) Înainte de a intra în planul fizic, entitatea dispune doar de legătura spirituală care există între Forța Universală și sufletul care urmează a fi creat și căruia i se dăruiește liberul arbitru, în oricare din lumile sau planurile de manifestare se află, tocmai pentru a se putea dezvolta. Înainte de a intra în planul fizic al pământului, pe care și-l alege singură, ființa se dezvoltă în acele sfere pe care ea însăși și le-a ales. Ființa se va supune atunci legilor Pământului sau sferei de manifestare în care alege să trăiască, fiind animată de aceeași dorință de a evolua pe care și-a asumat-o la începuturi, supunându-se condițiilor mediului prin care alege să treacă cu scopul de a evolua, și, așa cum s-a

spus, întreaga forță a sufletului și spiritului aparține Creatorului, și ea i-a fost dată ființei, pentru ca aceasta s-o folosească așa cum crede de cuviință. Tot astfel sunt cele spuse de El, Cel care a arătat calea, anume că talentele au fost date ființelor pentru a le folosi, și toate au fost la fel, la începuturi. Odată cu dezvoltarea entității, cu cât ajunge mai completă, mai aproape de Dumnezeu, cu atât ajunge mai aproape de o dezvoltare perfectă, pentru că legea întregirii spune că ființa trebuie să devină una cu Creatorul. Cu toate acestea, ființa nu-și va pierde niciodată identitatea, căci aceasta i s-a dat la începuturi, ci devine una cu Creatorul tot așa cum fiecare particulă din sânge este o parte a ființei care este încarnată aici pe pământ. Vedem în om toate elementele și toate reprezentările modului în care acesta este una cu Dumnezeu, dispunând de voința de a ajunge una cu Dumnezeu, având toate atributele unui creator, și putând alege la voință dacă să devină una cu El sau să se răzvrătească împotriva Lui.

Lectura 2067-1

Pentru că, odată cu evoluția fizică, există și o creștere a sufletului – nu o evoluție, ci o conștientizare mărită a existenței lui în această lume materială.

Lectura 2079-1

Pentru că, într-adevăr, fiecare entitate, fiecare suflet, se află în procesul de evoluție către Cauza Primordială. Mare parte din acest proces devine o evoluție – dar foarte mult poate deveni o involuție.

Lectura 3357-1

Vedem că aspectele astrologice nu au o semnificație prea mare pentru această entitate, deși fiecare își are locul său, care – așa cum se vede, este relativ. Nici o dorință nu depășește voința ființei, acest minunat dar al Forțelor Creatoare ce provine din ele și care diferențiază pe om, chiar și pe Fiul Omului, de restul creației. Aceasta face ca omul să fie întotdeauna una cu Tatăl, știind că este el însuși, și totuși una cu Tatăl, fără a-și pierde vreodată identitatea. Pentru că adevărata moarte este pierderea identității, adevărata moarte este separarea de Forța Creatoare. Sufletul nu poate fi niciodată pierdut, pentru că se întoarce în sânul acelei Forțe Unice, dar el poate să nu mai știe cine este.

Lectura 3744-2

[Având ca fond o serie de lecturări asupra fenomenelor psihice]

(Î) *Moare vreodată sufletul?*

(R) El nu poate să moară, dar poate fi alungat de la Creatorul său.

(Î) *La ce se referă această izgonire a sufletului de la Creatorul său?*

(R) La voința care i-a fost dată încă de la început, de a alege pentru sine însuși, la fel ca și pe Pământ, iar materia care nu este corespunzătoare este trimisă către Saturn. Pentru a-și dobândi salvarea, așa cum este ea numită în această lume, ființa se izolează singură, sau mai precis, își izolează sufletul.

Lectura 3744-4

[Având ca fond o serie de lecturări asupra fenomenelor psihice]

(Î) *Este corectă sau incorectă teoria evoluționistă a lui Darwin? Oferiți oamenilor un răspuns iluminator asupra subiectului evoluției.*

(R) La început omul a fost pus să conducă asupra acestor elemente, care au fost astfel pregătite în planul fizic încât să răspundă nevoilor sale. Atunci când mediul a devenit propice pentru ca omul să poată fi susținut de condițiile de pe Pământ, a apărut omul, dar nu ca o verigă în lanțul evoluției, ci ca stăpân asupra a tot ceea ce a fost creat, și acest lucru se poate vedea în orice om viu, toate acestea putând fi văzute în înfățișarea întregii creații, întregului plan fizic; și *în plus* față de aceasta, *sufletul omului* este cel care îl așează pe acesta mai presus de tot regnul animal, vegetal și mineral care se află pe Pământ.

Omul *nu* se trage din maimuță, ci el a evoluat, revenind la viață din când în când, câte puțin în fiecare loc, avansând pas cu pas.

Vedem că aceasta a fost evoluția de-a lungul timpului – zi după zi - sau așa cum o vedem din acele forțe care se manifestă prin aceea că omul a adus gradat îmbunătățiri lucrurilor pe care le-a creat, care sunt de ajuns pentru a răspunde nevoilor anumitor părți ale voinței active a omului, rămânând însă întotdeauna elementul care să satisfacă acea nevoie, fie că este vorba de menținerea vieții, fie de alte funcții ale ființei umane, așa cum au fost ele create de către aceasta; acest lucru devine atunci exponentul forței cu care l-a înzestrat Creatorul, pentru a stăpâni lumea, iar nevoile, condițiile de viață, respectarea legilor de către om, l-au adus gradat la acea dezvoltare necesară pentru a

îndeplini necesitățile condițiilor, locului sau sferei în care se află individul. Tot astfel:

Nevoile celor care trăiesc în țările nordice nu sunt aceleași cu ale celor care trăiesc în zonele toride. De aici evoluția are loc astfel încât să fie satisfăcute nevoile care există în diferitele condiții de mediu în care este pus să trăiască omul. El doar folosește aceste legi care acționează de-a pururi în manifestarea din acest plan, - cum ar fi de exemplu legea relativității - și care arată nevoile pe care le are fiecare raportat la celălalt.

Teoria spune că omul a evoluat, iar evoluția, de la Cauza Primordială, a luat ființă tocmai pentru a satisface nevoile omului, această pregătire durând multe, multe mii și milioane de ani în acest plan, pentru a acoperi nevoile omului pentru sute și mii de ani de acum înainte. Omul este om, și reprezintă ordinea lui Dumnezeu în creație, care a luat chipul Fiului, care vorbește în numele Tatălui, și care a luat formă umană, - care este cea mai înaltă formă fizică din creație - devenind pentru om cel care arată și va arăta întotdeauna calea, viața, apa, vinul, cele veșnice.

(Î) De unde vine sufletul și cum intră el în corpul fizic?

(R) El este deja acolo. „Iar El a suflat asupra omului suflarea vieții, și el a prins viață”; căci suflul, partea eterică a forțelor, intră în corpul omului când se naște și respiră pentru prima dată; astfel omul prinde viață, presupunând că sufletul a atins deja acea față de evoluție în care poate să-și găsească un adăpost în care să intre. Toate sufletele au fost create la începuturi, și ele își găsesc calea de întoarcere către locul din care au pornit.

(Î) Unde se duce sufletul atunci când s-a dezvoltat pe deplin?

(R) La Creatorul său.

4

Dezvoltarea sufletului

Lectura 136-83

(Î) Este posibil ca eu-l să se întoarcă înapoi în planul fizic, altfel decât nou născut?

(R) Asta depinde nu numai de dorința mentală și spirituală a eului, ci și de dorința celor care studiază aceste impregnări care nu lasă urme pe Pământ. Aceste cauze reunite, pot aduce în manifestare entitatea respectivă astfel încât aceasta să poată fi văzută, simțită, auzită, într-o asemenea manieră încât adesea poate deveni periculoasă, dacă nu este înțeleasă. Prin aceasta fizicul este pus în mișcare de către forțele spirituale, așa cum este manifestat el în fiecare entitate; aceasta, pe măsură ce trece dintr-o sferă a manifestării în alta, căutându-și drumul spre casă, către Creatorul ei, către Tatăl, Cauza Primordială, forța care pătrunde tot ceea ce este manifestat; pe măsură ce legăturile specifice fiecărei sfere se retrag, sinele este pierdut în acea încercare de a ajunge din ce în ce mai aproape de ceea ce a generat acea formă manifestată, fie că se află în Pleiade, Arcturus, Gemeni, pe Pământ, pe Vulcan sau Neptun, și caută atunci să aranjeze totul conform sferei de manifestare prin care trece, sub formă de lumină, de rază fără sfârșit, care trăiește iar și iar, până când devine în esență una cu sursa acestei lumini. Lumina, asemenea entității, se mișcă din sferă în sferă. Nu ai citit oare cele spuse de Iisus: „Oare nu știi că trebuie să te naști din apă și din spirit?” Apa din planul fizic este Mama vieții, Spiritul, Tatăl, și din această mișcare ia naștere viața. Atunci, este oare posibil pentru un om, ca, bătrân fiind, să între din nou în pântecele mamei și să se nască din nou? El trebuie să se nască din apă și din sânge. Sângele este manifestarea acelei

forțe prin care viața capătă diferite forme. Apa este forța care purifică pe măsură ce ființa trece de la o viață la alta.

Lectura 212-1

(Î) *Cum poate această ființă să-ți îmbunătățească echilibrul spiritual, de dragul propriei sale ființe?*

(R) Înțelegându-se pe sine și înțelegându-și impulsurile. Atunci va putea să vadă ce anume este necesar să corecteze sau să schimbe în condițiile respective; pentru că fiecare situație de viață, fie ea fizică, mentală, spirituală, trebuie înfruntată ca atare. Amânarea nu face decât ca lucrurile să fie mai dificil de înfruntat.

Lectura 238-2

Analizând această viață din punct de vedere astrologic, vedem că entitatea se află sub influențele lui Jupiter, Mercur, Venus și Uranus. În acțiunile entității și în viața pe care o aduce în planul fizic, acestea nu ar avea decât o influență minoră, dacă ar fi să le analizăm strict astrologic; deoarece adesea experiențele avute în diferitele etape de evoluție, din diferite sfere de manifestare, aduc un *efect* variabil, în funcție de modul în care acționează fiecare individ, exercitându-și liberul arbitru. Liberul arbitru nu este niciodată luat ființei, dar ființa trebuie să înfrunte ceea ce este scris că trebuie să se întâmple în acea încarnare, și numai atunci când cineva subordonează voința sa voinței divine, devenind una *cu* Energia Creatoare, numai așa poate să evolueze în fiecare viață; și în *această* entitate vedem că există atât multe dezvoltări, cât și multe întârzieri.

Lectura 243-10

Iată cineva care reușește să își facă prieteni cu multă ușurință, și îi pierde la fel de ușor; cu toate acestea, există prietenii care au rolul de a oferi o mai bună înțelegere a vieții, și în cele în care acționează forțele lui *Venus* apare iubirea, care se *manifestă* firesc în viața ființei. Aceasta este ceea ce i-a rămas, trecând prin toate vicisitudinile vieții, pentru că ființa a câștigat multe lucruri care fac ca situația să fie precum s-a spus: „Există un prieten care e mai apropiat decât un frate” și: „Cel care este plin de bunăvoință față de ultimul dintre cei mai mici, este mai mare decât cel care a cucerit un oraș puternic”. Aceste realizări, menținute în conștiința entității, vor duce la acea Conștiință Christică, care eliberează totul; pentru că El este viața, El

este lumina care a strălucit în locuri întunecate, chiar și asupra ascunzișurilor conștiinței și care a alungat teama; (deoarece teama este primul semn al conștientizării pătrunderii păcatului, pentru că cel care se teme și-a pierdut conștiința propriei sale moșteniri lăsate de Fiul; pentru că prin intermediul Lui, noi moștenim Împărăția care se află dincolo de tot ceea ce ne-ar putea produce teama sau îndoiala. Așadar, căutați prin ascunzișurile inimii ceea ce v-ar putea produce frica, alungați teama, și atunci doar *El* singur vă va călăuzi).

Lectura 254-68

(Î) Întrebare pusă de Reverendul W. [preot prezbiterian]: Care, unde sau cum este punctul de contact imediat între propriul Dumnezeu și suflet, contact de care sufletul este conștient și sigur?

(R) Așa cum fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt ființe distincte, individualități cu multiplele lor atribute caracteristice sau personalități, tot astfel trebuie să fie și Creatorul, dispunând de atributele și personalitatea Lui (chiar dacă acestea nu sunt atunci decât o umbră izvorâtă din Creator). Și cu toate acestea, El ne umple viața, și aceasta se manifestă în planul spiritual, pe tărâmul sufletului sau în acest sălaș temporar, în care sufletul zăbovește pentru o zi.

Atunci, pe măsură ce sufletul caută ceea ce susține corpul – așa cum hrana contribuie la creșterea și dezvoltarea corpului, tot astfel sunt cuvintele adevărului (care sunt viața, iubirea, Dumnezeu) pe care le caută și care produc creșterea, la fel cum digerarea alimentelor fizice de către trup produce creșterea. Este posibil ca această creștere să nu fie simțită în conștiința materială, ci să fie experimentată de către conștiința sufletului, prin care sufletul poate să folosească atributele a ceea ce constituie hrană pentru suflet, așa cum corpul se folosește de forța musculară sau alte atribute ale corpului fizic.

Unde se face contactul?

Atunci când Îl căutați, ce se aseamănă se adună. Pentru că voi lucrați cot la cot cu El atunci când îi dați voie întregii Sale iubiri să intre în viața voastră.

Hrăniți-vă atunci cu fructele spiritului. Iubire, speranță, bucurie, milă, îndurare, iubire față de aproape și veți putea vedea și creșterea și contactul; iar în conștiința sufletului veți deveni conștienți de prezența lui Dumnezeu în voi înșivă!

Lectura 257-123

(Î) Vă rog să mă sfătuiți în ceea ce privește dezvoltarea și întârzierea mea spirituală din cursul anului 1933.

(R) Acest lucru poate fi cel mai bine făcut în forul interior al ființei, prin modalități care au mai fost evidențiate mai înainte; și anume: atunci când intrați în interiorul ființei și vă apropiați de acel Tron al grației, compasiunii, iubirii, speranței, există oare în ființă ceva care să o împiedice să ofere tot ceea ce este mai bun sau să primească ceea ce este mai bun de la acel Tron al grației?

Nu înseamnă atunci că este necesar ca mai întâi să fie date deoparte aceste piedici? chiar dacă ele sunt foarte vechi? Atunci când tu îți aduci sacrificiul, așteptând să primești de la acel Tron al grației compasiunea și speranța pe care le cauți, ai arătat tu însuți compasiune altora? ai arătat iubire? ai arătat respect față de acțiunile și prietenii fiecărui individ, fie el prieten ori dușman?

Deoarece Dumnezeu nu respectă individualitatea, ci mai degrabă: cel care a fost în frunte, va fi pus în frunte, cel care s-a dovedit a fi mărunț, va deveni mărunț în fața Lui (în sine însuși). Rezultatele apar în activitatea conștientă a sinelui, după cum ființa s-a dovedit a fi vrednică sau nu.

Pentru că ți s-a spus adesea, caută să te cunoști pe tine însuși și lucrurile în care crezi; și caută să vezi către cine te îndrepti atunci când ai nevoie de un ajutor, de un sfat sau de ghidare.

Pentru că, acei câțiva ani petrecuți aici în sfera aceasta pământească sunt un nimic față de întreaga eternitate.

Nu fii nerăbdător cu cei care te împiedică să dobândești ceva din plăcerile lumești; ci înțelege că cel care caută să împlinească ordinele Forțelor Creatoare într-un mod constructiv, este răsplătit cu evoluția sufletului.

Deoarece sufletul caută să crească; pentru că în el se află adevărul, viața, lumina. Dumnezeu există, și tot așa există și viața, lumina, adevărul, speranța, iubirea. Și cei care se păstrează în ele, cresc. Cei care se mențin în umbra nopții, sau în circumstanțe care dau naștere acelor roade întunecate, nu se dezvoltă.

Lectura 262-24

(Î) „*Toate lucrurile cu adevărat importante cresc încet*”.

(R) Foarte adevărat! Deoarece, așa cum s-a spus de nenumărate ori, sufletul crește în funcție de lucrurile cu care s-a hrănit. Așadar, sufletul omului este cel mai mare din întreaga creație, căci el poate fi una cu Tatăl. Încetul cu încetul, pas cu pas, azi puțin, mâine încă puțin – în felul acesta se crește, astfel încât ființa să ajungă una cu El. Nu pierdeți ceea ce v-a dăruit El, cel mai mare dintre cei care au făcut cunoscute adevărurile spirituale, pentru ca fiind una cu El, să rămâneți totuși o ființă distinctă! Să fiți nu totul, ci egali *cu* totul – și ca urmare, una cu El. Nu, voi nu sunteți străini – ci mai degrabă *fii* Celui Sfânt.

Lectura 263-4

Entitatea a făcut parte dintre cei care s-au alăturat rebeliunii Ibex, realizând acele asociații și legături care ulterior au dus la activități îndelungate îndreptate împotriva întoarcerii preotului sau împotriva acțiunilor regelui din acea vreme. Entitatea a pierdut și a câștigat în timpul acelei vieți, pentru că odată cu începerea acelor semnale clare din temple, cu schimbarea preotului și a acelor activități care au dus la adunarea celor ale căror concepții puteau fi predate și altora, ființa s-a aflat printre primii, în calitate de asistentă medicală *specializată*. Și în această încarnare ființa și-ar fi putut alege o viață pusă în slujba celorlalți, într-un mod care să nu poată fi depășit de prea mulți. Pentru aceasta era nevoie de sacrificiu de sine; lucru pe care entitatea nu l-a făcut în alte încarnări. Aceste lucruri pot fi dezvoltate de către entitate, astfel încât să aducă dezvoltarea și evoluția în această viață.

Lectura 264-31

Pe atunci entitatea era foarte echilibrată în corp și minte, și era un tovarăș de nădejde sau un ajutor pentru cei care se aflau în vecinătatea lui – până când cineva cu numele Bainbridge și-a făcut apariția și l-a abătut de la scopurile sale morale și spirituale din acea viață; și atunci au apărut necazurile datorită ranchiunei, datorită faptului că ființa nu a înțeles că s-a lăsat condusă, ci a dat mereu vina pe tovarășul său pentru necazurile pe care le-a suferit la nivel mental, la nivel fizic, în cadrul asocierilor și pentru tot ceea ce i s-a întâmplat în viață.

Cu toate acestea, în ultima parte a vieții – când au fost cântărite toate ideile care veneau din influența aceluia tovarăș în viața lui, și judecate în

raport cu legile mentale, materiale și spirituale – entitatea s-a liniștit și a câștigat mult în viață, dezvoltându-se foarte mult datorită acelei experiențe.

În prezent, foarte multe din învățămintele acelei vieți influențează mental, fizic și spiritual asupra ființei; așa cum poate vedea chiar ea, analizându-se pe sine însăși.

Lectura 264-45

Atunci când se oferă ceea ce este de folos în acest moment, poate să apară conștiința existenței minții conștiente, prin intermediul mesajelor spirituale care sunt transmise, anume că atunci când se aplică lecțiile spirituale asupra faptelor concrete, materiale, este nevoie ca mintea trupească și mintea sufletului să fie în acord.

Așa cum s-a mai spus, au existat pentru această entitate perioade de dezvoltare mentală și spirituală; precum și perioade în care s-a acționat greșit din punct de vedere al dezvoltării corpului fizic; cu toate acestea, ele ar trebui considerate ca fiind ceva necesar în experiența sufletului pentru ca el să ajungă să fie într-adevăr una. Deoarece conștientizarea aduce mai întâi atitudinile *corecte* ale minții sufletului, ale minții conștiente ale ființei, iar resentimentele din *orice* fază a evoluției nu sunt altceva decât bariere în dezvoltarea perfectă a întregului sau a sufletului. De asemenea, este nevoie de blândețe, de bunățate, de un cuvânt bun chiar și atunci când există mânie și resentimente; căci atunci când apar sentimentele ce iau naștere din *orice* experiență care dă naștere cuvintelor tăioase și resentimentelor de tot felul, acestea creează condițiile necesare pentru ca sufletul să devină temător și să tremure de frică.

Este posibil să existe o mai mare conștiință a forțelor fizice ale corpului, de aceea construiți în mod constant dinspre interior, făcând ca mintea conștientă, mintea sufletului, să devină din ce în ce mai mult una cu scopul sau dorința sa, iar expresiile sale vor fi din ce în ce mai constructive, în acord cu dezvoltarea creatoare a sinelui și cu ceea ce el oferă.

Lectura 264-45

(Î) *Care sunt calitățile mele înnăscute, care se află în stare latentă, și cum aș putea să le dezvolt și să le folosesc în mod corect?*

(R) Aceste lucruri i-au fost spuse ființei de multe ori. Aceste calități sunt capacitatea de a analiza lucrurile care au aceeași influență dătătoare de nesupunere, de a-și analiza experiențele, de a măsura. Și mintea fizică este

la fel cu mintea sufletului, și pe măsură ce ființa le permite celorlalți să vadă, își dă ei însăși voie să vadă și să înțeleagă că fiecare fază de evoluție o face din ce în ce mai conștientă de baza spirituală și o face să ofere o evaluare corectă a acțiunii mentalului și fizicului la nivelul corpului.

Este posibil ca forța sufletului sau a spiritului, care pune totul în mișcare, să crească prin alte metode, prin care să exprime *mai mult* influența divină la un nivel sau altul? Toate arată lucrarea Lui. Singur omul, de la el putere și prin sine însuși, poate da deoparte aceste lucruri, alegând tendința de a se ridica în slăvi, putând atunci să evalueze greșit lucrurile din când în când. Dar dacă ființa va căuta neobosită, lumina lui Dumnezeu îi va purifica corpul și mintea, iar creșterea sufletului va fi asigurată.

Lectura 275-11

În lectura anterioară am văzut locul de origine din încarnarea actuală, în acele perioade agitate de timp în care aveau loc raiduri sau invazii ale popoarelor care îi mișcau din locul lor pe coloniștii din acest nou ținut, entitatea făcând parte dintre localnici sau dintre primii născuți ai celor așezați aici, și având numele de Zangrill. În această viață ființa a avut multe de câștigat, în special în ceea ce privește capacitățile practice de a decora, coase, tricota sau toarce, și astfel de lucruri care țin de o pregătire oarecum rudimentară a hainelor prezintă interes pentru această ființă. În această viață ființa a câștigat și în ceea ce privește influența religioasă. Nu numai în aspectele pur imaginative, *dar și* în ceea ce privește aplicarea practică în relațiile dintre oameni; și în această direcție, pentru această ființă nu contează ceea ce declară cineva, ci pentru ea faptele vorbesc despre influența pe care o deține cineva. Prin urmare, discursurile frumoase nu înseamnă prea mult pentru această ființă – deși modul de acțiune al celorlalți influențează foarte mult entitatea.

În încarnarea de dinaintea acesteia, găsim această ființă în Egipt, în timpul acelei perioade [a lui Ra Ta], când cunoașterea atinsese niveluri înalte în ceea ce privește legătura omului cu Creatorul său și legătura omului cu aproapele său. În acea primă școală în care se practica vindecarea și prevenirea bolilor, entitatea a acționat cu scopul de a-i ajuta pe cei care conduceau în acea perioadă. Numele ființei era Ai-Si. Entitatea a câștigat mult din această experiență și a acordat multă atenție plină de delicatețe celor care își reveneau după febră, răni exterioare căpătate în bătălii, diferite situații care aveau de face cu

dezvoltarea omului interior. Entitatea a câștigat prin această experiență, multe cunoștințe pe care le poate aplica și în prezent în aceeași direcție în care există câmpul de dezvoltare. E bine ca ființa să nu se unească cu cineva de sex opus înainte de a fi trecut de douăzeci și opt de ani, sau cel puțin trebuie să se gândească la aceste relații – pentru că acele dezvoltări în mintea fizică, în corpul fizic, trebuie să aducă în această viață ceea ce ființa poate obține, cum ar fi o viață pusă în *slujba* servirii celorlalți, pentru ca ființa să poată câștiga cât mai mult.

Lectura 275-33

De aceea în prezent ființa poate ca, atunci când se pune în armonie cu muzica prin intermediul exercițiilor, să reușească să-și trezească din interior acele capacități latente, care să creeze acea armonie cu sufletul sau ființa interioară care a fost construită. Pentru că atunci când individul se armonizează cu ceea ce a fost obținut la un *moment* dat, este trezită capacitatea de a *cunoaște* chiar *ceea ce* s-a învățat în acea experiență...

(Î) *Puteți sugera ceva care să-i fie de folos ființei în cursul evoluției sale fizice și spirituale?*

(R) După cum am spus mai înainte, atunci când ființa se întoarce din ce în ce mai mult, prin intermediul muzicii, către acea armonie a sinelui (deoarece muzica induce atunci o stare de meditație, de rugăciune pentru această ființă), atunci devine din nou posibil ca aceste capacități să conducă la activitățile lui Ai-Si, așa cum am menționat mai înainte.

Lectura 423-3

În ceea ce privește calitățile din prezent, către ce pot ele să conducă, și cum anume:

Așa cum s-a putut vedea din alte experiențe, ori de câte ori au existat acele activități care au dus la exemplificarea așa numitelor virtuți din acțiunile omului, ele au fost date pentru ca ființa să se dezvolte mental, spiritual, în relațiile sale, prin propria activitate a sufletului său. Deoarece numai ajutându-i pe ceilalți poate sufletul să avanseze prin el însuși, dezvoltându-se în direcția împlinirii scopului pentru care a venit în această încarnare în planul fizic (și pe măsură ce ființa caută să cunoască scopul pentru care s-a încarnat în această viață și în aceste condiții):

pentru ca să se poată manifesta în fizic acele lucruri de la nivel mental și sufletească care au fost dobândite în urma precedentelor sejururi pe pământ. Pentru că numai prin manifestarea fizică a acțiunilor care determină o legătură mai strânsă a sufletului cu sursa sa originară, poate să apară conștiința sinelui – în sine însuși – care se află în acord cu Forțele Creatoare (sau Dumnezeu) ce acționează pe Pământ.

Prin urmare, în prezent există această capacitate de a influența grupuri sau indivizi, conducându-i înspre o relație corespunzătoare cu condițiile materiale, ce sunt strâns legate atât de dezvoltarea lor mentală și sufletească, cât și de lucrurile mult mai concrete ale vieții. Cu toate acestea, cea mai mare bucurie, cea mai mare dezvoltare poate veni din manifestarea acelor virtuți de care ființa a dat dovadă în plan pământesc, arătând toleranță, într-o încarnare mai apropiată de aceasta, când a manifestat iubire și răbdare, adevăr, viață și lumină; deoarece viața și lumina sunt manifestările lui Dumnezeu pe Pământ.

Lectura 476-1

Analizând aspectele astrologice sau pe cele numerologice, suntem oarecum puși în încurcătură – în ceea ce privește paralela făcută între harta astrologică și cea numerologică. Totuși, aceste forțe și influențe au sau vor avea multe de spus în ceea ce privește experiențele de viață ale ființei în această încarnare. Cu cât va înțelege entitatea mai multe, cu atât mai mult va putea folosi informațiile primite ca puncte de plecare în acțiunea conștientă de dezvoltare a ființei și sufletului.

Prin fiecare experiență din planul fizic, sufletele trebuie să dobândească cunoașterea acelor forțe, condiții sau experiențe care ar putea exercita un maxim de influență asupra ființei, asupra sufletului; și nu numai cunoașterea sau înțelegerea acestor influențe, dar chiar înțelegerea faptului că aceste influențe constituie de fapt indicii, indicatoare, circumstanțe. Folosirea acestora poate permite sufletului să evolueze mai mult. Deoarece, în funcție de ceea ce mintea fizică și mintea-sufletului fac cu înțelegerea sau cunoașterea, așa va fi și evoluția sufletului. Pot fi făcute niște comparații foarte frumoase cu experiențele avute de această entitate pe Pământ. Pentru că, deși ființa a fost un tovarăș sau un frate al lui Solomon într-una din vieți, ce a făcut unul cu înțelegerea și cunoașterea, și ce a făcut celălalt, au dus la diferențe foarte mari în poziția pe care au ocupat-o fiecare în acea viață, și în încarnările pe care le-au avut ulterior.

Din conjuncturile astrologice vedem aceste aspecte mai degrabă ca

niște nevoi, decât ca niște impulsuri, dar înclinațiile și influențele apar în permanență în viața entității; iar ceea ce poate să facă ființa cu aceste nevoi, rămâne la latitudinea ei, ea putând alege ceea ce va duce la evoluția sau involuția sufletului său.

Lectura 480-47

(Î) Îmi puteți spune care este cea mi bună modalitate de abordare prin acest canal, pentru ca să reușesc să înțeleg dintr-un punct de vedere spiritual această aparentă tragedie din viața mea, care a survenit prin pierderea mamei mele?

(R) Domnul a dat, Domnul a luat. Lucrurile acestea par a fi doar niște zicale răsuflăte, dar atunci când studiem Scriptura și promisiunile cuprinse în aceasta, vedem că ființa îți găsește răspunsul doar în sine însăși. Înțelegeți doar că ceea ce *dorește* El pentru fiecare individ – de fapt, pentru *toți* copiii săi – și tot ceea ce se petrece în viața acestora, se petrece pentru ca să fie posibilă acea trezire necesară unei mai bune înțelegeri.

Auto-învinovățirea, condamnarea celorlalți, din cauză că lipsește asta sau cealaltă, nu reușesc decât să creeze bariere care fac ca sinele să nu mai poată să întrezărească aceste realități.

Citiți ceea ce s-a spus în ultima povată dată lui Moise, în capitolul 30 din Deuteronom. Citiți promisiunile făcute în Psalmi – în psalmii 24, 23, 91, 1 și 50. Toate acestea vor arăta care anume este *sursa* puterii mentale și spirituale, și – în cazul în care reușim să ne coordonăm planul mental și cel fizic - de asemenea, sursa forței corpului nostru. Pentru că, așa cum se indică în toate acestea, *sursa* acestor puteri se află aici.

Așadar, dacă începem să căutăm alte mijloace – materiale – de a afla un răspuns, nu vom reuși să-l găsim, deoarece acesta poate fi aflat doar în El.

Lectura 488-6

(Î) Sunt aceste idealuri ale ființei cele de care ea are nevoie pentru dezvoltarea sa spirituală?

(R) Așa cum s-a spus mai înainte, ceea ce ființa arată în mod constant, - ca atitudine și voință pe care le menține - aceea va fi construit în mod gradat; pentru că ajungem să devenim așa cum gândim – pentru că „acolo unde este comoara ta, acolo se află și inima ta”. Experiențele care apar în conștiința corporală a entității corespund idealului pe care îl are ființa și standardului său moral, capacităților sale mentale și spirituale. Se poate

vedea adesea cum se manifestă ceea ce s-a acumulat într-o ființă de-a lungul timpului, sub formă de prejudecăți înnăscute împotriva anumitor lucruri sau condiții – dar se vede mai puțin *voința* ființei și dorința sa de a se abandona, nu oricăror forțe, ci doar lui Dumnezeu, pentru a putea deveni un canal de manifestare a binecuvântărilor divine și al Forțelor *Creatoare*! Aceasta este atitudinea pe care trebuie să o adopte ființa. *Când mergi, simte-i prezența! Vorbește cu El!* Observă cum El se manifestă prin tot ceea ce este viu; pentru că El este viața, în toate manifestările sale pe Pământ! Și atunci vei dobândi acea pace, acea armonie, acea înțelegere care vine din atitudinea plină de *smerenie* în fața numelui Său; smerenie a spiritului, a minții, a eului, pentru ca strălucirea care ți-a aparținut *încă* de la facerea lumii, să se poată manifesta prin tine!

(Î) *Oferiți un sfat spiritual care să ajute această entitate pe parcursul studiilor sale la colegiu.*

(R) Respectă întocmai ceea ce ți s-a spus. *Află* care este idealul tău. Evaluează-ți viața morală, socială, materială și spirituală în conformitate cu acest standard. Nu pierde din vedere lucrurile în care crezi. *Află* care sunt aceste convingeri ale tale și lasă-te ghidat de *ele*; pentru că El a *făcut* Pământul și toate cele care se află pe suprafața acestuia. Întru El noi trăim și ne mișcăm și existăm. Atunci când noi separăm elementele, componentele și diferitele forțe din natură, aceasta nu este doar o dovadă în plus a *indivizibilității* lui Dumnezeu! ci a faptului că *sursa* forței și puterii se află numai în El, iar indivizii nu sunt altceva decât reflexia ideii lor despre această forță care se poate manifesta în atât de multe feluri în lumea materială! Nu-ți pierde speranța în El!

Lectura 517-1

Din poziția lui Mercur vedem că entitatea are preocupări intelectuale înalte, și de asemenea, în prezent, are capacitatea nu numai de a memora, ci și de a analiza acele lucruri care țin de influențele mentale sau de mediul în care trăiește ființa.

Jupiter, în aspectele sale mai ample ce guvernează emoțiile umane, a făcut posibile aceste talente ale ființei de a scrie, dar și de a se manifesta, atât de-a lungul acestei încarnări, a călătoriilor, schimbării mediului, cât și în diferitele circumstanțe ale vieții; de asemenea, ființa dispune de capacitatea înnăscută de aplica aceste talente de care dispune, în viața de zi cu zi, pentru a se ajuta pe sine în planul material, și pe ceilalți în plan mental și fizic.

De asemenea, poziția lui Neptun aduce medii în care există apă, iar asocierile cu indivizii care au avut cel mai mare impact în viața ființei au fost cele care au implicat traversarea unor întinderi mari de apă, sau cu cei care în încarnările lor și în relațiile cu ceilalți oameni, au avut de-a face cu cei care au fost de curând sau sunt încă implicați în activități care au de-a face cu apa. De asemenea există interes pentru tot ceea ce înseamnă necunoscut, povești pline de mister, precum și influențe care orientează ființa către lucruri de natură paranormală, metafizică. Și, dacă ființa își folosește capacitățile despre care am vorbit, date de Jupiter, Mercur și Neptun, în sensul de a-i ajuta pe ceilalți în înțelegerea sau *folosirea* acelor lucruri care țin de misterele vieții – indiferent că este vorba de aspectele materiale, mentale sau chiar spirituale – aceasta va crea acele canale de manifestare prin care ființa nu numai că va fi de mai mare folos celorlalți, dar de asemenea, ajutându-i pe ceilalți, va dobândi acea satisfacție care vine din aplicarea influențelor mentale și capacităților sale într-un mod care să ducă la dezvoltarea sufletului. Pentru că, este nevoie din partea ființei de multă răbdare în aceste direcții și – așa cum a spus un învățător din vechime – „Prin răbdare vei cuceri sufletele”. Aceasta nu înseamnă să îi suporti pe cei care în mod voit nu dau ascultare, ci mai degrabă să fii puternic, ferm și umil în prezența forțelor mai înalte, și cu toate acestea, activ în a-ți îndeplini datoria nu numai în sens spiritual, ci și mental și material. Deoarece datoria și răbdarea sunt strâns legate; pentru că cel care se satură să facă binele, sau care șovăie, se teme și renunță, nu este demn să primească cele care îi sunt destinate, ca să fie un canal pentru a manifesta în fizic acele lucruri pe care influențele mai înalte – sau chiar îngerii luminii – le-au pregătit, conform ordinelor divine, pentru cei care iubesc căile Sale.

Lectura 537-1

Entitatea se afla pe atunci într-un loc numit Philadelphia, și se numea Marjorie Akin; era printre cei care s-au bucurat, și care au fost mulți în acea perioadă. Pentru că ea era atunci în floarea vieții și s-a exprimat pe sine în același fel ca și mulți alții, făcând parte dintre cei care erau numiți Frați sau Quakeri. Împreună cu și prin acești oameni, entitatea a oferit mult ajutor și multă speranță; și chiar și în zilele noastre se mai pot găsi unele scrieri

printre oamenii din acea zonă, despre felul în care s-a aplicat libertatea, despre biserică și despre idealurile pe care le susțineau frații și pentru care ființa și-a jertfit tinerețea.

În acea viață ființa a câștigat prin participarea sa intensă, și a manifestat acele calități înnăscute, cum ar fi capacitatea de a vorbi și de a se exprima bine pe sine în acele lucruri care țin de a aduce o influență plină de ajutor sau speranță în viețile celorlalți...

Există anumite lucruri, așa cum am indicat, la care această entitate se pricepe și care astfel aduc dezvoltarea sinelui; pregătirea, scrierea, dictarea sau prezentarea poveștilor pentru copii, astfel încât ele să poată fi folosite la învățătură, pentru ca ei să dobândească o pregătire și dezvoltare corespunzătoare a vieții lor spirituale. În acest domeniu de activitate ființa nu numai că își găsește mulțumirea, ci și dezvoltarea ca suflet; folosind în mod practic cele învățate din viețile avute în Galileea, Iudeea, Capernaum; precum și ceea ce a eliberat mințile oamenilor în diferite perioade de înlăturare a opresiunii și le-a dat libertatea gândirii, libertatea de a se exprima și de a acționa în spiritul iubirii față de Dumnezeu sau Forțele Creatoare.

Lectura 610-1

(Î) Vă rog să mă sfătuiți și să-mi oferiți acea ghidare de care am nevoie pentru a-mi proteja investițiile din acest moment, și să mă avertizați pentru a preveni posibile erori pe care le-aș putea face în viitor.

(R) Vom oferi din nou acele lucruri de bază care pot fi date ca avertisment, care spune ce anume va avea succes și ce anume va da greș.

Domnul întotdeauna dăruiește belșugul. Pentru că, atunci când scopurile vieții și dorințele inimii, și mintea, sufletul și trupul sunt puse în acord, „toate acestea vi se vor da vouă în plus”. Ce anume a spus altfel Abraham? Că Domnul Dumnezeuul tău este Unul singur? Nu, căci Domnul Dumnezeuul tău este una cu tine! Atunci când mintea ta, sufletul tău și corpul tău au același scop, aceeași dorință, același țel, El te va conduce pe căile pe care El însuși le va deschide pentru tine – făcându-te una cu cerul, turnând în tine cunoașterea care va aduce dezvoltarea sufletului tău. Nu te încrede în lucrurile pământești, ci în promisiunile sigure, căci El dăruiește cele de trebuință în fiecare zi; iar referitor la întrebarea dacă ar fi mai bine să vinzi sau să investești, dacă să vinzi sau să cumperi din ce în ce mai mult, aceasta îți va fi arătat – pentru că tu ești o ființă sensibilă! Aceste semnale le-ai primit ca fiind mai degrabă intuiții, dar „ceea ce veți face celor mai mici dintre voi, mie îmi veți face”. Iar El îți va arăta calea.

Lectura 619-5

Influențele lui Mercur, cuplate cu cele ale lui Jupiter și Uranus, dau aceste capacități mentale înalte sau eficiența mentală. De acea atunci când ființa se ambalează uneori, aproape imediat este ca și cum un eu mai *profund* ar spune: „hai să judecăm împreună”. Nu înseamnă că ființa nu ar avea toane, sau că nu ar exista astfel de ieșiri, dar totuși în urma evoluției sufletului prin numeroasele încarnări, ființa a dobândit una din cele șapte virtuți, care se spune că stă pe același loc, sau chiar în fruntea celorlalte – *îngăduința* și răbdarea! Nu că nu ar exista și alte sentimente mai tumultuoase, care, de altfel, se și manifestă liber; dar acestea, în urma celorlalte sejururi pe Pământ, ajung să devină mai degrabă emoții. Dar atunci când sinele cel mai profund sau adevăratul nivel de evoluție al entității, ajunge să se manifeste, atunci, așa cum au spus mulți dintre bătrâni, se poate conta pe toleranța și răbdarea ființei pentru ca ea să se manifeste plină de justete în acest corp fizic...

Înainte a acestei încarnări, vedem că entitatea nu a trăit în locul unde s-a născut în această viață, ci în locul în care trăiește acum. Pentru că se va vedea adesea că modul de manifestare și activitățile din această viață sunt cele desfășurate de la o existență la alta, în vederea evoluției ființei și pentru o manifestare mai amplă a calităților înnăscute pe care le exprimă în acest plan fizic.

Așadar, în acea încarnare vedem că ființa se afla în locul care se cheamă acum Dearborn sau Fort Dearborn și în ținutul din jurul acestuia; în timpul acelor adunări ale oamenilor care locuiau în ceea ce se numea atunci Lorraine, și care erau francezi sau imigranți – dar având aceeași credință ca și acum.

În acea perioadă activitățile ființei erau legate de schimburile comerciale cu băștinașii din ținuturile de nord și vest; și obiectul acestor schimburi nu era doar pieile și blănurile animalelor, ci și roadele de pe pământurile folosite de acei oameni care trăiau în jurul lacurilor sau în jurul forturilor stabilite în apropierea orașului numit acum Cleveland. Printre aceștia și-a desfășurat entitatea activitatea, în anii săi cei mai activi, obținând o dezvoltare, o creștere, făcând cunoscut numele Samuel Goldenstenblent.

În acea viață, ființa a avut de câștigat; pentru că schimburile cu băștinașii erau făcute pentru stabilirea unor relații mai bune cu ei, chiar și atunci când au existat acele tulburări între englezi și francezi, în perioada când entitatea își desfășura cel mai intens activitățile comerciale.

Totuși, unii au judecat greșit principiile și acțiunile acestei entități, și acest lucru i-a adus o perioadă de neplăceri. Cu toate acestea, atunci când s-au reluat activitățile care au dus la un progres mai mare și când au început să avanseze cei care au făcut ca acest teritoriu să crească în populație și comerț, ființa a ajuns să fie o persoană cu influență. Și astfel, a dobândit mai multe ajutând la stabilirea bunelor relații dintre băștinași și cei care au pătruns tot mai mult în teritoriu în acea perioadă.

Lectura 640-1

Chiar dacă în această viață entitatea poate atinge vârsta de nouăzeci de ani, aceștia nu reprezintă decât o clipă în fața eternității. Ce bine ar fi dacă ființa ar cumpăni adesea lucrurile din viața sa, pentru a le înțelege! și pentru a-și da seama că există cineva căruia îi pasă; pentru că El, Domnul luminii, calea, adevărul, luceafărul strălucitor de dimineață, crinul din vale, trandafirul din Sharon, El așteaptă – și le-a dat sarcini precise îngerilor săi în ceea ce te privește, pentru ca tu să mergi în lumină. Ai răbdare; pentru că fiind răbdător, așteptându-l pe Dumnezeu, fiind blând și bun, vei deveni conștient de prezența Lui pe acest Pământ. Nu fi înfumurat, ci bucură-te înfăptuind slujba care va face din tine – prin tentații și încercări – cel care va fi luceafărul strălucitor al dimineții, o speranță pentru semenii tăi, un reazem pentru cei care șovăie și cad, un refugiu pentru cei tulburați în mintea și trupul lor.

Lectura 694-2

Aici vedem nu numai influența conjuncturilor astrologice, ci și a mediului fizic în care s-a aflat entitatea, în condițiile date de mediile precedente în care ființa s-a încarnat în alte vieți; mai vedem și influența activităților desfășurate în alte încarnări, care au dat naștere acelor semne prevestitoare, care adesea sunt numite superstiții ale oamenilor de pretutindeni. De aceea, considerăm că următoarele lucruri ar trebui purtate aproape de corp, nu ca talismane, deși mulți ar putea să le numească în felul acesta; dar pentru că ele provin din acele activități și încarnări ale ființei care vor aduce schimbări în *vibrația* ființei, de aici aducând mai multă armonie în experiența din această viață a entității; aceste obiecte sunt: pietrele foarte roșii; cum ar fi coralul, mai ales specia culeasă de la mare adâncime din mare; atunci

când acesta este purtat la gât sau în jurul taliei - sau pe braț - este bine să fie pus direct pe piele, pentru că va aduce liniște corpului. Este bine ca veșmintele care vin în contact direct cu pielea să fie *întotdeauna* albastre, zi și noapte, - și mai ales la culcare, pentru că vor avea influențe liniștitoare, prin vibrațiile pe care le emană. Iar în ceea ce privește numerele, este bine ca întotdeauna să fie alese numerele trei, șase și nouă, în toate activitățile, fie ele materiale, sociale, sau de *orice* fel ar fi ele; pentru că aceste numere poartă cu ele vibrații foarte apropiate de forțele emoțiilor umane. Iar ființa va descoperi că aceste stări zgometoase și tumultoase se vor putea transforma în capacitatea de a emana armonie. Iar dacă mintea fizică și mintea sufletului vor avea înțelegerea necesară, atunci ele vor dăruia tot ce vor avea. Pentru că cei care au viață, iubire, speranță, credință, iubire de aproape, bunătate, blândețe, milă, trebuie să *arate* aceste lucruri tuturor celor pe care îi întâlnesc. *Îndrăzniți* să vorbiți cu blândețe, chiar și atunci când sunteți supărat. *Îndrăzniți* să vorbiți cu blândețe chiar și atunci când sunteți ocărat de cei de la care, în sens *fizic*, aveți tot dreptul să așteptați sau chiar să cereți onoare și speranță și credință. Chiar dacă ei vi se împotrivesc, atunci când veți avea asupra voastră lucrurile menționate mai sus, vă veți descurca foarte bine; aceste obiecte nu vor fi atunci talismane aducătoare de noroc, ci vor contribui la *propria* dezvoltare. Pentru că sufletul v-a fost încercat prin foc de-a lungul numeroaselor încarnări pe Pământ. Cu toate acestea, există anumite lucruri care aduc armonie în relațiile care există între diferitele planuri; cum ar fi agitația Mamei-Pământ care dă la iveală acele mici creaturi care la începuturi au dus la crearea multora din lucrurile care constituie baza materialității. De aceea coralul de un roșu profund, pus pe piele, va aduce pacea în acele tulburări din interiorul ființei; la fel cum pigmentii albaștri îi vor aduce ființei aerul, parfumul iubirii, compasiunii, adevărului și dreptății care se află în ființă.

Lectura 696-3

(Î) *Întrucât sunt convins de faptul că menirea mea în această viață este să scriu și scrisul meu să ofere inspirație, doresc să știu ce cale ar trebui să apuc în viață, pentru a dobândi mai multă experiență, care să-mi ofere o înțelegere mai profundă a nevoilor semenilor mei.*

(R) Așa cum se vede în ceea ce s-a mai spus înainte, puterea vine atunci când se manifestă liber eul interior, sufletul, renunțând din ce în ce mai

mult la dorințele proprii, lăsând ca voința Lui să fie cea care conduce. Așa cum El s-a dăruit pe Sine însuși, tot astfel și-a dăruit puterea, însușirile și experiența Sa, pentru că El *este, a fost și va fi* întotdeauna expresia concretă a iubirii în mințile și inimile oamenilor.

Apoi, lărgeste-ți câmpul de activitate. Nu te teme să citești ceea ce este scris în coloanele ziarelor; cum ar fi *Christian Herald* sau *Christian Advocate* sau *Sunday School Times*. Deoarece, cu cât sunt mai mulți cei care se roagă și aduc mulțumiri pentru speranța pe care le-o trezești în suflete, cu atât mai mare va fi experiența trăită și *capacitatea* de expresie. Pentru că legea este așa cum a dat-o El; cineva poate să strige și să plângă mult și bine pentru el *însuși*, și totuși să nu fie *niciodată* auzit, dar acolo unde se adună doi sau trei în numele Său, acolo este și El cu ei. Așadar, puterea pe care o dăruiești, aceea va fi primită. Să nu crezi că dacă intri în cămăruța ta, nu te poți întâlni acolo cu Mântuitorul tău, dar – așa cum s-a spus – atunci când plângi de unul *singur* pentru tine, tu închizi poarta și stai precum o umbră dinaintea altarului zeității din tine.

Așadar, dăruiește prin tot soiul de activități, prin *orice* mijloc pe care îl pot descoperi cei care caută, cei care rățănesc, cei care au slăbiciuni ale trupului, ale minții, care șovăie în modul lor de manifestare, care sunt orbi la frumusețile din propria lor curte, din propria lor inimă, din propria lor minte. Pe aceștia tu poți să îi trezești prin tot ceea ce faci. Și făcând aceasta, mare va fi viziunea ta – iar El te va călăuzi, pentru că El a dat sarcini clare îngerilor săi în ceea ce îi privește pe cei care caută să fie un canal de manifestare a binecuvântărilor, pentru semenii lor; care își curăță inimile și corpurile de orice motiv egoist, dându-i în schimb, acest loc doar lui Hristos – cel *crucificat*, cel *glorios*.

Lectura 752-1

Pentru că entitatea nu și-a dobândit aceste virtuți – răbdarea și toleranța – doar din încarnările pe Pământ, ci și din influențele existente în mediul din jurul Pământului. Dacă acestea sunt menținute prin aceeași atitudine pe care a avut-o ființa până acum, când a acționat în tot ceea ce a dobândit respectând Forțele Creatoare din planul material și mental, ele vor aduce fericirea și bucuria chiar în aceste activități, care vor izola și vor îndepărta toată tristețea și regretele din viața ființei. Pentru că, așa cum s-a spus, cel care își iubește aproapele, poate într-adevăr, cu răbdare, să ajungă să își cunoască sufletul și activitatea acestuia, chiar din lucrurile materiale.

Pentru ca ființa care a fost creată chiar la începuturi să ajungă să cunoască, așa cum a lăsat chiar El.

Lectura 792-2

[Având ca fond o lectură asupra dezvoltării paranormale]

(Î) Vă rog să sugerați tipul de experimente care pot fi realizate cu cel mai mare succes de către acest grup.

(R) Ei bine, ar trebui să luați fiecare individ în parte – pentru a putea spune care poate fi cel mai plin de succes! Pentru că există anumite grade, anumite diferențe. În acest grup există, așa cum s-a mai precizat, curiozitate, înțelepciune, nebunie, precum și acele lucruri care creează adevărata dezvoltare spirituală. Prin urmare fiecare dintre acestea implică în primul rând autoanaliză! *Ce anume* îl îndeamnă pe fiecare dintre participanți să caute, să ia parte sau să dorească să se alăture în asemenea experimente? Cât de departe se poate merge, la ce se poate ajunge – nu există limită! Există vreun capăt al infinitului? Căci atunci acesta este acordul care se realizează – la Infinit!

Fiecare va descoperi o schimbare, în conformitate cu acțiunile și capacitățile fiecăruia de a deveni din ce în ce mai puțin controlat de personalitate, și din ce în ce mai izolat de conștiința materială – sau acea parte a minții care ține de material, care presupune existența și crește prin cele cinci simțuri. Cu cât cineva devine mai impulsivat de ceea ce este intuitiv, sau cu cât se bazează mai mult pe forța interioară a sufletului, cu atât mai mari, cu bătaie mai lungă, mai profunde, mai ample și mai constructive vor fi rezultatele.

Așadar, apăsați la aceste experimente, care nu sunt numai folositoare, dar care dau și speranțe celorlalți, și care orientează către activitatea fructelor spiritului.

Grăbiți-vă încet.

Puneți-vă în slujba *Domnului*; nu faceți din asta un spectacol, o activitate prin care să vă proslăviți și preamăriți pe voi înșivă, ci mai degrabă căutați a face ceea ce este de folos, mai ales pentru ceilalți.

Lectura 858-1

Vedem că în viața de dinaintea acesteia ființa s-a încarnat în acele perioade de început ale țării în care se află acum, în acele zone (și în

jurul lor) care erau numite „frăția”, sau în ceea ce este cunoscut acum sub numele de „orașul iubirii frățești” sau Philadelphia.

Vedem că acolo ea făcea parte din primele ființe care au venit pe acel pământ; ea avea atunci numele de Edith Connell și era foarte modestă, foarte sfioasă, dobândind multe prin acele experiențe care au fost lecții despre răbdare. Deși în prima parte a tinereții sale ca femeie ființa s-a *răzvrătit* adesea, ea a ajutat la ceea ce ulterior va deveni în această țară, în această lume nouă, scrisul, gravura, confecționarea semnelor de carte, tipărirea cărților. Activitățile ființei erau în legătură cu tipărirea, așa cum era aceasta în acea vreme. Fiind de asemenea supusă de relațiile cu sexul opus, ființa s-a orientat către meșteșugurile zilei; și în acele activități și-a găsit o ocupație, care a dus ulterior la acele asocieri în care se poate spune că ființa a avut într-adevăr o experiență demnă de un suflet mareț. Căci, chiar dacă au apărut tulburări și conflicte în viața celor din preajma ei, blândețea i-a oferit ființei o mulțumire și o armonie care nu au fost înțelese de mulți.

Acestea au dus la prietenii pe care le are această ființă în prezent, în care ființa alege ea însăși, în loc să fie aleasă de alții.

Lectura 900-16

(Î) Explicați diferitele planuri ale eternității, în ordinea dezvoltării lor, sau mai degrabă explicați-ne etapele prin care sufletul trebuie să treacă pentru a urca înapoi în brațele Domnului cel preaiubit.

(R) Acestea, vedem, trebuie să fie manifestate doar ca mintea finită în carne. La fel ca și în cazul forțelor spirituale, dezvoltarea apare în urma multor schimbări, care au loc în evoluția omului.

Dezvoltarea în tărâmul eternității, este caracterizată de faptul că o forță finită, cum este creația manifestată, poate deveni una cu Creatorul, așa cum o unitate, atom sau vibrație, devine una cu forțele universale. Atunci când fiecare entitate spirituală și fiecare entitate pământească care este contrapartea entității spirituale sunt separate, așa cum fiecare era la început, având la dispoziție o mulțime de transformări posibile în forțele materiale, atunci apare dezvoltarea, prin faptul că ele pot deveni una cu Creatorul, la fel precum este, de exemplu, dezvoltarea omului prin intermediul corpului din carne, care este creat cu totul desăvârșit și care, cu toate că are trup, totuși este fără pată sau cusur, niciodată condamnând, niciodată găsim vină, niciodată aducând acuzații împotriva cuiva, făcând ca voia sa să fie

una cu a Tatălui, așa cum era la început. Pentru că, fără să fi trecut prin absolut toate stadiile de dezvoltare, nu va avea vibrația corectă pentru a deveni una cu Creatorul, începând cu prima vibrație, asemănătoare celei a spiritului însuflând trupul, și astfel manifestându-se în lumea materială (planul fizic, pământesc).

Apoi urmează multe stadii de dezvoltare, prin întreg ansamblul sau marele sistem al forțelor universale, și fiecare stadiu de dezvoltare este manifestat prin carne, aceasta fiind partea prin care se testează vibrația universală. Așadar, în acest mod și pentru acest scop, totul este manifestat în corp fizic și se dezvoltă, de-a lungul eonilor de timp, spațiu, numit eternitate.

(Î) Oferiți acum acestei persoane [900], acea informație care îl va conduce, atunci când se află în comuniune cu Dumnezeu, sau când are viziuni în timpul somnului, către cunoașterea motivului pentru care sufletul a fost predestinat să treacă prin toate aceste experiențe, care au scopul de a-l face să-și dezvolte propria dorință de perfecționare, și apoi de a se întoarce la Dumnezeu, atunci când Dumnezeu a creat sufletele perfecte. Oare lucrurile au fost aranjate astfel pentru ca spiritul să fie forțat să aleagă cu propria sa voință calea cea dreaptă către Dumnezeu, în ciuda oricăror circumstanțe și condiții? Sau pentru ca să se poată vedea dacă ceea ce a fost creat perfect cândva, va redeveni perfect? Explicați și ilustrați.

(R) Aceste lucruri au fost astfel hotărâte și s-au manifestat chiar și în viața umilului Nazarinean. Așa cum a fost dat, omul a fost făcut ceva mai prejos de îngeri, dar a fost înzestrat cu acea putere de a deveni una cu Dumnezeu, în timp ce îngerii rămân îngeri.

Apoi, în viața lui Isus vedem cum a fost manifestată unicitatea, prin capacitatea de a învinge toate tentațiile și dorințele cărnii, prin supunerea voinței proprii în fața voinței Tatălui Ceresc. Pentru că am văzut că El a dat adesea următoarea poruncă celor din jurul Lui: „Cei care m-au văzut pe Mine, L-au văzut pe Tatăl”, iar ca om, El, Fiul Omului, a devenit una cu Tatăl. Tot astfel și omul, urmând aceeași cale, poate atinge perfecțiunea, poate ajunge chiar mai presus de îngeri, deși Îl însoțește pe Dumnezeu.

Lectura 903-23

Să ne întoarcem pentru o clipă către ceea ce se numește Înregistrare Akashică, sau ceea ce se spune că este destinul sufletului, înainte ca

acesta să intre în plan material. Căci, amintiți-vă, apa care se mișcă - sau materia care se deplasează - devine forța motrice pe care o cunoaștem ca fiind influența evolutivă din lumea materială. O entitate sau un suflet este o parte a Cauzei Primordiale, sau Dumnezeu, sau Energia Creatoare, indiferent de numele care se dau acelei *mișcări* care aduce materia la viață. Rezultă deci, că sufletele, în diferitele lor vieți - fie cele din planul fizic, pământesc, fie în diferitele sfere de manifestare din jurul Pământului (numite sejururi astrale sau influențe, în care au existat fructele spiritului sub formă de forțe motrice care creează legătura) - sunt din nou și din nou *atrase* laolaltă de legea naturală a forțelor de atracție, cu scopul de a orienta activitatea către ce? Către *dezvoltarea* sufletului cu acel unic scop, acea *cauză unică* - să se alăture *Cauzei Primordiale*!

Și atunci când entitatea îi contactează în planul fizic pe cei care sunt asemenea ei, având aceeași condiție, aceasta duce la dezvoltarea fiecăruia din cei care participă la această asociere, mergând către Cauza Primordială.

În ceea ce privește copiii, vedem că aceștia s-au ghidat unul pe celălalt și pe sine, pe parcursul acestor activități.

(Î) *Deci ființa înțelege corect că a mai fost cândva împreună cu copiii săi de acum?*

(R) Nu pentru propriul lor suflet și dezvoltare spirituală. Material vorbind, da; ei au venit către această ființă în acele activități care au dat naștere *materialității*. Dar dezvoltarea *sufletului* lor are loc în această viață, *înțelegeți?*

Așadar, folosiți această ocazie ca, prin intermediul Forțelor Creatoare, ca și din influențele astrologice, sufletul să poată evolua dincolo de planul material care influențează ființa în prezent, plătind pentru faptele care au dus la această conștientizare; căci forța spirituală (sau Dumnezeu) este cea care influențează sufletul în mod constructiv - iar ceea ce duce la separarea acestuia, slăbește sufletul și îl seacă de putere.

Lectura 909-1

Nu te gândi niciodată că ai ratat toate ocaziile; întotdeauna există în fața ta posibilitatea de a alege, și s-a spus că: „*Astăzi* este ziua potrivită pentru Dumnezeu!” Niciodată nu este prea târziu să începi, chiar în această viață; deoarece viața ca experiență este un permanent efort, care se continuă de la o încarnare la alta, de a face și de a începe acele asocieri care să conducă la acel drum prin care omul să se poată justifica în fața Tronului

Grației, chiar în lumea fizică: „Ceea ce vei face pentru cel din urmă dintre aceștia, pentru Mine vei face.”

Așadar, atunci când există acea activitate, care face ca tot mai multe lucruri să fie cunoscute în mințile, inimile și viețile tuturor celor care au fost chemați cu un scop în această manifestare fizică, apare și crește din ce în ce mai mult posibilitatea și capacitatea de a evolua.

Lectura 934-6

(Î) *Dacă mă ocup de vânzarea în stand, câștigul va fi material sau spiritual?*

(R) Nici un câștig material care nu este și *mental* și *spiritual*, nu poate fi cu adevărat un câștig. El poate deveni un câștig numai dacă mai întâi se stabilește standardul spiritual și mental, și apoi scopul material al acelei activități.

Pentru că s-a spus limpede: sămânța pe care o semeni, trebuie să rodească; și ceea ce *semeni*, aceea vei culege. Dar îndeplinește lucrurile cu modestie, cu credință, cu hotărârea de a face binele de dragul binelui, în plan mental și spiritual; iar câștigul material va fi direct proporțional cu credința și munca depuse.

Lectura 951-4

În acea viață entitatea a avut de câștigat de pe urma acelor perioade în care activitățile sale urmăreau să-i determine pe oameni, mai ales pe cei tineri, să se pregătească – atât fizic, precum și ca educație mentală – să devină oameni de conducere.

Astfel, vedem că entitatea a acționat nu atât în asistență socială, nici ca profesor de școală, ci mai degrabă ca cineva care a servit de însoțitor, în slujba nevoilor oamenilor din comunitatea respectivă.

Drept urmare, în actuala încarnare, vedem că există capacitatea atât de a întemeia un așezământ, - cât și de a instrui pe ceilalți – pentru dezvoltarea fizică, prin relaxare, ca și pentru dezvoltarea echilibrului, manierelor și vorbirii; iar aceste activități sunt în această viață un fel de refulare pentru entitate.

Întotdeauna mențineți cu fermitate ceea ce este creator, constructiv și de natură spirituală.

Lectura 954-4

Studiați atât defectele, greșelile, slăbiciunile, cât și virtuțile și părțile bune.

Deoarece în viața fiecărei ființe există atât de *mult* bine, încât cei care găsesc greșelile și le scot în evidență ca pe un simbol, fac ca acestea să devină pietre de încercare pentru ei.

Aceasta nu înseamnă că se impune ca cineva să ducă doar o viață pasivă, ci mai degrabă o viață pozitivă – în *realizarea* sinelui! Căci nu contează ceea ce știe cineva, ci mai degrabă, ceea ce face cu ceea ce știe! Căci totul merge pas cu pas, precept după precept. Pentru că creșteți în cunoaștere și grație și înțelegere pe măsură ce aplicați aceste lucruri în viața voastră, făcând ca drumul vostru să fie drept, menținându-vă pe calea care aduce creșterea.

Lectura 1100-31

Referitor la asocierea ființei cu diferiți indivizi sau grupuri de indivizi, - atunci când luăm în considerare aceste etape din dezvoltarea cuiva, este bine să se înțeleagă așa cum trebuie legile referitoare la timp, spațiu și modul în care indivizii sunt atrași în mod natural către activități de grup. Și indiferent de planul de manifestare, fie el material sau nu, se pot întâlni aceste etape de viață în care a existat o activitate a ființei, fie sub formă de acțiune individuală, fie ca fază a activităților grupului.

Deși problemele care apar nu sunt întotdeauna la fel pentru toate ființele, ele sunt rezolvate în funcție de variatele lor posibilități, conform nevoilor sau influențelor care impulsionează ființa în acea viață.

În continuare vom oferi ființei o ilustrare a acestor asocieri – precum și a legilor universale care aduc laolaltă legăturile relativ asemănătoare, în diferite circumstanțe.

Ceea ce ființa seamănă, aceea culege. În raport cu ce? Cu ceea ce ființa și-a ales ca ideal în acea viață și cu legătura care există între o asemenea cunoaștere sau un asemenea ideal și Cauza Primordială – sau Dumnezeu; în funcție de cât de sincer sau cât de bine se străduiește cineva să își păstreze acele idealuri.

Fiecare entitate trebuie să dea socoteală de *propriile* sale alegeri, ca și pentru cei pe care ea, ca ființă, i-a convins sau îndrumat către anumite direcții.

Deoarece este adevărat – fizic, mental, și spiritual – că dacă orbul conduce pe alt orb, vor cădea *amândoi* în șanț.

Din întâlnirile cu anumiți indivizi sau grupuri, pe care entitatea le-a avut datorită contactelor sau legăturilor din această viață, au apărut anumite nevoi emoționale, mentale și spirituale, în urma încarnărilor pe Pământ; iar acestea au făcut parte din experiența ființei, datorită asocierii cu diferite alte ființe; indiferent că aceste asocieri erau pur materiale, mentale sau spirituale.

Doar spiritul singur ne menține în viață. Materialul, ceea ce este pământesc, trece odată cu pământul, lăsându-și totuși urma asupra entității individuale, mai degrabă decât asupra unui grup; cu toate acestea, indivizii se grupează ca și tovarăși din nou, datorită unei nevoi complexe, naturale de a fi împreună, sau datorită unei nevoi universale.

De aici rezultă necesitatea de a alege un ideal spiritual, în legătură cu Forțele Creatoare – Cauza Primordială sau Dumnezeu.

Apoi, în lumina acestuia, ființa poate studia, înțelege și cuprinde, pe măsură ce întâlnește sau se asociază cu diverși indivizi.

De exemplu, asocierea cu actualul tovarăș de viață. Nu gândiți la fel unul cu celălalt, dar fiecare îl completează pe celălalt în ceea ce privește aspirațiile și dorințele materiale, mentale și spirituale; nu sunteți pe deplin asemănători, ci complementari.

Ca urmare, din punct de vedere material, asocierea devine ideală. Comparând experiențele fiecăruia de-a lungul încarnărilor pe Pământ, se pot vedea perioade de apropiere, în sens material, în care au existat etape de înaintare și dezvoltare, dacă este să comparăm atributele spirituale, mentale și fizice ale celor doi.

Astfel, rezultă unitatea, pusă în evidență de asocierile din prezent.

Dacă folosim aceasta drept criteriu, și ca unitate de măsură, atunci – prin comparație - pot fi înțelese diversele asociații de scopuri și idealuri ale indivizilor, prin raportare la sine. Analizând relația cu partenerul, se poate înțelege în ce perioadă de timp a existat acea legătură sau acea atracție materială, mentală sau spirituală care a dat naștere legăturii din actuala încarnare.

Lectura 1150-1

Întotdeauna amintiți-vă că atunci când au existat sau există lipsuri în viață, cei înțelepți le folosesc ca puncte de sprijin pentru o dezvoltare reală; căci cu cât este mai scăzută influența egoului, cu atât mai mult pot fi folosite corpul și mintea pentru a aduce slavă Tatălui care este pretutindeni în manifestare.

Acestea ar fi bine - și trebuie - să fie scopurile, țelurile, dorințele fiecărui suflet, dacă vrea să împlinească ceea ce l-a făcut să vină aici pe Pământ.

Pământul a fost dat ca și școală pentru cei care la începuturi au păcătit printr-o prea mare îngăduință față de sine, preamărindu-se și ridicându-se pe sine în slăvi, și este prin urmare o experiență plină de compasiune, chiar pentru cei care se confruntă cu tulburări, certuri, dușmănie și forțe perturbatoare în viața lor. Dacă ei ar reuși să se golească pe ei înșiși de ei înșiși, ar putea deveni canale prin care Tatăl, *glorificat* prin Fiul, să se poată manifesta în și printre oameni.

Lectura 1175-1

(Î) *Cum aş putea să îmi dezvolt o conştiinţă spirituală, astfel încât să cred cu tărie că cei așa-zis morți sunt în viață; că cei iubiți îmi sunt aproape, iubindu-mă și fiind gata să mă ajute?*

(R) Așa cum s-a spus, trebuie să îți cunoști idealul, lucrurile în care tu ai crezut; iar apoi să acționezi în acest fel, în slujba celorlalți. Pentru că iubirea desăvârșită alungă teama, iar teama poate să vină doar din lucrurile materiale, care în curând trebuie să piară.

Prin urmare, păstrează în minte ideea de *eternitate*, pentru că viața este o experiență *continuă*. Cât despre cei dragi, cei pe care i-ai iubit... Pentru ce te apropii de ceilalți? Ca să faci o faptă bună, să rostești o vorbă bună celor nefericiți, celor care suferă. Pentru că atunci se creează o legătură de suflet, o legătură de iubire care întrece orice bucurie de natură pământească.

Lectura 1242-6

(Î) *Mai aveți vreun sfat pentru această ființă, fie în ceea ce privește fizicul, fie spiritualul?*

(R) Un lucru e sigur, că trebuie să se mențină o atitudine constructivă și plină de speranță, atât în ceea ce privește bunăstarea sa fizică și materială, cât și în ceea ce privește acțiunile și atitudinile spirituale. Pentru că fiecare suflet ar trebui să înțeleagă că indiferent prin ce trece,

dacă nu există resentimente, dacă nu există ceartă și jignire, atunci sufletul poate construi în conștiința sufletului ceea ce va aduce o înțelegere mai amplă a aspectelor spirituale care sunt cuprinse în corpul fizic.

Lectura 1300-1

Aceste experiențe care au năruit speranțele, care au adus dezamăgiri și perioade în care părea că viața materială nu mai are nimic sau prea puține de oferit, - dacă sunt folosite ca mijloace de a evolua, în loc să aducă resentimente, acuzații asupra celorlalți sau nemulțumire, - pot deveni experiențe folositoare care pot ghida ființa și influențele fizice, către un paradis plin de pace și liniște.

De aici rezultă cât de mult are nevoie ființa să-și păstreze speranța și credința în *scânteia* divină din interiorul ei, - aceasta fiind cea care modelează destinul individual astfel încât șansele ce apar în viața fiecăruia să contribuie, dacă sunt folosite, la o mai mare dezvoltare a sufletului.

Prin urmare, nu regreta acele perioade de glorie din trecut, ci mai degrabă privește speranțele pe care le aduce viitorul din această viață, în care o *casă* poate fi un ideal în miniatură, dacă reproduce acea pace cerească de care are parte orice suflet ce privește doar către lumină; și nu se uită în urmă la umbrele îndoielii sau fricii, care adesea aduc atât de multă descurajare – care face ca cineva să nu mai înțeleagă că există într-adevăr un Prieten căruia îi pasă de fiecare gând, fiecare faptă a unui suflet. Iar El nu a dorit ca sufletele să fie copleșite de lacrimile disperării, ci cu fiecare ispită, cu fiecare îndoială și fiecare temere, a pregătit o cale de scăpare; pentru că cei care rămân credincioși vor ajunge să cunoască calea într-un mod mult mai glorios.

Lectura 1463-2

(Î) Este probabil sau corect ca eu să primesc bani de la el în această viață?

(R) Corect și probabil – foarte probabil.

Iar folosirea lor ajunge să fie doar o expresie a aprecierii și iubirii. Nu-i folosiți pentru altceva decât pentru a dăruii celorlalți frumusețea capacității de a contempla priveliștea piscurilor pline de bucurie și o viață pusă în slujba celorlalți, chiar dacă asta poate să însemne un sacrificiu din punctul de vedere ale acelor lucruri care par a fi o parte a vieții materiale.

Dar viața este cinstită, viața este adevărată – și fiecare suflet trece prin experiențele care îi sunt necesare, dacă sunt folosite cum trebuie, fără a fi considerate ca piedici și corvezi.

Cel pe care îl iubește Domnul, este protejat de El, cel pe care îl iubește Domnul este pedepsit aspru, dar cel pe care îl iubește Domnul primește multe șanse.

Dacă v-ați dovedit a fi și vă arătați în continuare, merituoși, veți ajunge chiar una cu Fiul pe care l-ați văzut și adorat, - chiar dacă veți fi fiii și fiicele Domnului cel Viu, veți învăța – la fel ca restul lumii, ca restul universului – supunerea prin suferință.

Lectura 1472-3

Deoarece evoluția experiențelor omului are ca scop să-l obișnuiască pe acesta cu acele activități legate de semenii săi, ca o ilustrare, ca o manifestare a Iubirii Divine – așa cum ne-a fost arătată de Fiul omului, Iisus; pentru că *fiecare suflet trebuie să devină, trebuie să fie, mântuitorul* altui suflet! să *înțeleagă* scopul venirii Fiului pe Pământ – și anume, pentru ca omul să poată să se apropie de inima Domnului cel viu!

Lectura 1581-2

(Î) *Pe care dintre asociații mei să-i evit și pe care să-i cultiv, pentru ca să mă ajute în propria mea avansare?*

(R) Așa cum s-a recomandat în mai multe rânduri în acest caz și după cum s-a văzut din viața pe care a dus-o ființa în acea încarnare când a existat o perioadă de mare progres în evoluția ei, niciun asociat nu va putea deveni *vreodată* o parte a experienței tale, cu atât mai puțin să devină o șansă pentru dezvoltarea a ceea ce tu ți-ai ales ca ideal.

Este evident că totul ar putea fi mult mai simplu dacă ai alege calea mai ușoară – pe măsură ce dobândești experiență în manifestarea de sine. Dar mai degrabă trăiește-ți viața și folosește orice ocazie, orice asociat, ca pe un mijloc de a-ți exprima idealul.

Și atunci roadele acțiunilor tale – chiar și cele legate de El – vor cimentă acele prietenii, astfel încât să aducă mai multe binecuvântări în viața ta, ca și în a celor cu care vii în contact.

Niciodată nu ai prea mulți prieteni, și niciodată nu ai atât de mulți încât să-ți permiți să pierzi unul dintre ei.

Asta nu înseamnă – să ne înțelegem – că toți trebuie să fie prieteni intimi, cum era înainte, ci mai degrabă că nu trebuie să pierzi nicio ocazie – fie că este vorba de cineva cunoscut, fie că e vorba de cineva întâlnit întâmplător – de a le arăta care este idealul tău.

Cultivă prezența celor care te întăresc în idealul tău, *nu* pe cei care te fac să fii mai slab sau să greșești. Pe aceștia îi vei recunoaște tu însuși, pe măsură ce îi vei întâlni.

Lectura 1641-1

Scopul încarnării fiecărui suflet în planul fizic este de a se dezvolta, astfel încât să fie un tovarăș al Forțelor Creatoare. Acesta este motivul pentru care această ființă, acest suflet – la fel ca și celelalte – a venit în manifestare: pentru a fi un creator, alături de Dumnezeu.

Carnea și sângele, după cum se cunoaște, nu vor moșteni forțele eterne. De aici rezultă că sufletul și mintea trebuie să fie cele care construiesc, și aceasta în așa fel încât ființa să se poată bucura sau fie liniștită în prezența a ceea ce a ales și alege ca forță directoare, care să o ghideze.

Așadar află care sunt crezurile tale – în ce ai crezut și în ce mai crezi încă; și înțelege că trebuie să fii capabil să ți le păstrezi indiferent de experiențele prin care treci, de asocierile sau conjuncturile în care te afli împreună cu semenii tăi, de activitățile tale, indiferent de domeniu; fie că este vorba de cel material, de cel mental sau de cel spiritual.

Atunci, așa cum vei înțelege, vei auzi, vei fi experimentat – ai un Avocat, o pildă, o cale și o modalitate care se află în fața ta! care ți-au fost oferite, un mijloc prin care poți aborda toate etapele activității tale; fie că este vorba de planul mental, fizic sau spiritual.

Pentru că numai sufletul continuă să trăiască. Ceea ce are un început, are și un sfârșit. Sufletul tău este o parte a începutului și a sfârșitului, și prin urmare este una cu Forțele creatoare sau Dumnezeu – dacă vei acționa în acest fel în raport cu scopurile și dorințele tale, încât să faci ca trupul (cu care este înveșmântat sufletul) să poată să fie un tovarăș pentru El.

Acestea sunt scopurile, acestea sunt intențiile cu care vine fiecare suflet în aceste activități și experiențe din planul fizic.

Pentru că El nu a dorit niciodată distrugerea vreunui suflet, ci, cu fiecare ispită, a pregătit o cale prin care să te poți cunoaște pe tine însuși și să cunoști care este legătura ta cu Forțele Creatoare – pentru ca și tu să te poți manifesta la fel față de aproapele tău.

Lectura 1981-1

Află că nimeni nu se încarnează la întâmplare; ci ca urmare a combinării unor minți care vor crea canalul pentru manifestarea sufletului, iar sufletul caută același lucru pentru ca dorințele celor doi devenind una, atrag astfel ocazia cea mai bună.

Așadar, acele medii se pot schimba; și activitățile individului pot fi schimbate de către acele influențe care par să nu aibă niciun scop, nimic de a face cu acțiunile omului. Dar toate acestea sunt adesea văzute de către suflet înainte de a se naște, și toate acestea pot apărea uneori pentru a calma sufletul.

Pentru că, amintește-ți că El nu a dorit niciodată distrugerea sufletelor, ci cu fiecare ispită, cu fiecare încercare, a oferit o cale, o alegere prin care sufletul să crească, și i se arată că alegerea îl duce din ce în ce mai aproape de scopul pentru care s-a manifestat în planul fizic; la fel cum El, care este calea, viața, adevărul, a venit pe Pământ pentru ca noi să avem în El un mijlocitor la Tatăl, și astfel să găsim în El răspunsul la orice problemă de viață.

Lectura 2056-2

(Î) Referitor la legătura lui cu ... din perspectiva a ceea ce pare a fi deja pregătit, ce ar trebui să facă această ființă relativ la asocierea lui cu această companie?

(R) Să întrerupă legătura cu orice situație în care nu se mențin condițiile de dezvoltare optimă a sa sau a celorlalți. Să nu dorească niciodată să facă ceva rău sau plin de viclenie din care individul sau grupurile ar dobândi câștiguri materiale. Mai degrabă să ducă o viață vrednică de tot ce este mai bun, în slujba celorlalți – pentru că muncitorul este demn de plata sa, iar Domnul a spus și a hotărât că: „Cel care a mers pe calea cea dreaptă va primi bunătățile pământului”. Fie ca Dumnezeu să fie Domnul tău, iar nu poziția socială, puterea sau faima – pentru ca servindu-L pe El inima să-și găsească acea bucurie care vine dintr-o viață *trăită cu folos*; nu acționa astfel încât să faci loc vinovăției în adâncul sufletului tău.

(Î) Dați ființei un alt sfat care să o ajute să continue ceea ce i-ar fi de cel mai mare folos în evoluția sa.

(R) Păstrează-ți fața îndreptată către lumină, iar umbrele nu te vor înfricoșa - pentru că teama este începutul distrugerii. Continuă să cânti

în inima ta, iar Domnul te va înălța pentru a *îndeplini* promisiunile pe care El Le-a făcut oamenilor, servindu-i pe semenii tăi, pentru că cel care se lasă în voia Domnului, face provizii într-un loc în care hoții nu pot să pătrundă ca să-l prade. Păstrează-ți deschise căile, deasupra criticilor, și nu te condamna *niciodată*.

Lectura 2672-2

În viața de dinaintea acesteia vedem că entitatea a fost împreună cu cei care au venit la început ca pionieri în ținutul numit acum Pennsylvania. Ființa a făcut parte din secta religioasă condusă de Penn. Având atunci numele de Dunden, entitatea a avut de câștigat în acea perioadă fiind profesorul locuitorilor și al celor care au venit să se așeze acolo, dăruindu-se foarte mult pe sine, așa cum trebuie, și cum ar trebui să facă cei care se încarnează pe Pământ. Se vede că i-a plăcut foarte mult viața în aer liber, printre flori și tufe, în natură, ca prisăcar.

Lectura 2813-1

Entitatea ar trebui să știe că are un corp și o minte, și speră că are și un suflet. Pentru că adânc ascunsă în ființa sa se află această dorință, aceea speranță că ar exista un fel de conștiință după moarte.

Înțelege că dacă există posibilitatea de a fi o conștiință după moarte, înseamnă că a mai existat o alta, înaintea acesteia. Pentru că tot ceea ce a existat vreodată și tot ceea ce există acum, a mai existat și înainte; iar Dumnezeu cere tot ce-i mai bun din partea tuturor sufletelor.

Pentru că încarnările sufletului pe Pământ sunt ocazii de a deveni conștient, prin folosirea acelor însușiri prin care tu manifesti divinul din tine, în relațiile cu semenii tăi.

Astfel poate să gândească ființa, și făcând aceasta să acționeze astfel încât să devină conștientă de întreaga măsură a legăturii sale cu Creatorul – acționând conform cu acele principii prin care te încrezi cu totul în El, în relațiile tale de azi cu semenii tăi.

Lectura 3744-3

[Având ca fond o serie de lecturi asupra fenomenelor paranormale]

(Î) Este adevărat că planetele influențează viața fiecărui individ care se naște?

(R) Este adevărat. La fel cum forțele Pământului au fost puse în mișcare și odată cu ele acele forțe elementare care guvernează elementele, tot astfel, atunci când cineva vine în planul fizic, supunându-se influenței acelor condiții, această influență se aplică omului fără a lua în seamă voința individuală, care constituie factorul evolutiv în om și prin care s-a manifestat suflul creator al lui Dumnezeu; atunci când ființa trece dintr-un plan al existenței în altul, ea se află sub influența sferei pe care o traversează atunci.

Vedem că ființa este alungată de colo - colo în sfera multor dintre planetele aceluiași sistem solar, în anumite condiții de dezvoltare, și se întoarce din nou și din nou și din nou, trecând de la una la alta până, când este gata să se întâlnească cu Creatorul întregului nostru univers, din care sistemul nostru solar este doar o mică parte.

Nu dispera. Dumnezeu nu poate fi luat în râs. „Omul culege ceea ce a semănat.”

Prin urmare, el trebuie să treacă prin diferite sfere de manifestare, pentru a dobândi ceea ce-l va face demn să intre și să devină o parte a Creatorului, la fel cum fiecare individ este acum o parte din creație. În acest fel vedem că se exercită influența planetelor asupra unui individ, căreia toți trebuie să i se supună, chiar dacă unii pot trece dintr-un plan în altul fără a parcurge toate etapele acelei condiții; deoarece doar pe Pământ, acum, vedem că omul este alcătuit din carne și sânge, dar în alte planuri el are forma pe care și-o alege pentru propria sa dezvoltare.

Așa cum s-a spus, „Cerurile mărturisesc măreția lui Dumnezeu, iar firmamentul arată lucrul mâinilor Sale. Zilele vorbesc, iar nopțile arată învâțătura Sa.” Așa a fost la începuturi, și așa va fi până la sfârșit.

În acest fel i se arată omului mijlocul prin care poate să scape de săgețile aprinse ale Celui Rău, pentru că el și răutatea lui sunt cele care condamnă sufletul să îndure una din acele pedepse care aduc schimbarea în cei care fac cu bună știință răul. Omul nu greșește acționând, ci mai degrabă ceea ce lasă nefăcut, acea indiferență față de ceilalți, sunt cele care îl pierd pe om. Așadar, să ne ridicăm și să punem mâna la treabă. „Fiți cei care lucrează; nu cei care doar ascultă.”

Lectura 5030-1

Lucrul de care are cea mai mare nevoie entitatea în această viață este să se studieze pe sine. Care îți sunt idealurile? Care este Dumnezeuul tău? Ce anume te conduce? De exemplu, atunci când dormi, ce anume face ca inima ta să continue să bată? Este adevărat că în El, Părintele Luminii, Dumnezeu, tu trăiești și te miști și exiști? Sau este un fenomen pur fizic? Este Dumnezeu Creatorul cerului și al Pământului și a tot ce se află pe acesta, sau ele au apărut de la sine? Descoperă care sunt lucrurile în care crezi și cine este autorul convingerilor tale; nu înseamnă că trebuie să crezi în ceva doar pentru că așa ai fost învățat sau pentru că așa ți-a spus cineva. Pentru că ei nu pot să aducă în plus minții tale decât ceea ce ea deja cunoaște, și toate acele influențe pot să adauge sau să ia cunoaștere, în funcție de spiritul sau adevărul pe care îl menții. Căci adevărul nu te face să te temi. Adevărul este la fel pretutindeni, în orice situație. El este creator. Pentru că lumina, Iisus Hristos, este adevărul și calea desăvârșită. Cei care pretind altceva sunt hoți care își fură singuri binele.

Lectura 5749-14

[Având ca fond o lecturare asupra capitolului filozofic din cartea *Există un râu*]

(Î) *Cea de-a patra chestiune se referă la locuința omului pe Pământ. Așa s-a dorit de la început, ca sufletul să fie lipsit de formă pământească, sau rasele au apărut ca o necesitate ce a decurs din eroare?*

(R) Pământul și manifestările de pe suprafața sa au fost doar expresia lui Dumnezeu, și nu neapărat ca o locuință pentru sufletele oamenilor, până când omul a fost creat – pentru a satisface nevoile condițiilor existente.

(Î) *Cea de-a cincea chestiune se referă la explicația lecturilor despre viață. Dintr-un studiu al acestora pare să rezulte că există o tendință descendentă, începând cu încarnările timpurii, spre o amplificare a materialității și o scădere a aspectelor mentale. Apoi apare o întoarcere ascendentă, însoțită de suferință, răbdare și înțelegere. Acesta este modelul obișnuit, care are ca rezultat virtutea și uniunea cu Dumnezeu, obținută prin exercitarea liberului arbitru și al propriului mental?*

(R) Corect. Acesta este modelul pe care L-a hotărât chiar El.

(Î) *Care este gradul de realizare a așteptărilor sufletului, mai mare sau mai mic de 50 %?*

(R) Vorbim despre o creștere continuă, deci este mai mult decât 50%.

5

Mai întâi descoperă-te pe tine

Lectura 452-3

(Î) De ce îmi este așa de greu să hotărăsc ce voi face cu viața mea?

(R) Pentru că ceea ce ai ales până acum s-a dovedit a aduce dezamăgire sinelui. Problema se află în ființă, mai degrabă decât în ceea ce a fost sau ar putea fi ales. Descoperă-te mai întâi pe tine însuți, care este obiectul adorației tale. Propria ființă sau Dumnezeu? Propria ființă sau aproapele tău? Sinele divin sau acele lucruri care participă la forțele carnale ce acționează pe acest pământ? Pentru că ceea ce manifestă ființa oglindește idealul său.

Lectura 826-11

Mintea este cea care construiește, și are o dublă natură, atât spirituală, cât și materială; iar omul devine conștient de ea doar prin intermediul simțurilor sale fizice.

Prin urmare, rezultă că simțurile au funcția de a putea fi orientate atât către acea conștiință a sinelui spiritual, cât și către plăcerile fizice, către poftele sau activitățile care ajung să constituie partea naturii egoiste a ființei.

Prin urmare, prima datorie a entității este de a-și cunoaște, stabili, imagina, și deveni conștientă de idealurile sale.

Nu doar ceea ce ține de condiția ideală a ființei în raport cu dorințele și acțiunile sale – și chiar și cu funcțiile sale - și nici de capacitatea minții de a fi orientată în planul fizic astfel încât să împlinească dorințele trupului. Dar de asemenea, sau, mai ales, ceea ce pune stăpânire pe

lucrurile care sunt eterne nu doar în conștiința lor, nu doar în acțiunea lor, dar și în trupul, mintea și faptele lor!

Pentru că, la fel ca și conștiința existenței mentalului, Spiritul lui Dumnezeu – sau al Binelui – nu poate niciodată să fie zărit de către omul orientat doar către materialitate; doar efectele și acțiunile acelor factori din experiența individului sunt scoase în evidență prin ceea ce este adus în conștiință de către simțurile fizice, prin conștiința sinelui mental și spiritual.

Dacă acest lucru este păstrat ca o parte a dezvoltării, creșterii și întregii activități a ființei, ca întreg, atunci ea devine o unitate bine echilibrată: o entitate care este conștientă de influența exercitată de forțele infinitului prin intermediul forțelor finite, care poate fi descrisă prin ceea ce s-a spus mai demult: „Ceea ce vei face celui mai mic dintre frații tăi, Mie îmi vei face”.

Atunci cum poate o ființă să devină conștientă de influențele exercitate de această forță și putere infinită, această inteligență care guvernează viața ideală pe care o poate avea această entitate în această încarnare?

Atunci când mentalul se relaxează în liniștea acelor perioade în care ființa ia cunoștință despre existența influențelor exercitate asupra sa, vedem mentalul asemenea unui abur sau gaz (el nu este niciuna dintre acestea, aceasta este doar o comparație pe care o folosim) ce se relaxează prin deschiderea acelor centri ai ființei care trezesc conștiința mentalului către existența în ființă a acelei părți spirituale, care este acoperită de corpul fizic. Iar această energie, această influență - asemănătoare aburului sau gazului – se înalță în această conștiință interioară, către templul forțelor care pun în mișcare corpul fizic.

Această energie caută atunci – conform legilor naturii – ceva cu care să aibă o afinitate. Și găsește atunci această afinitate în ideal.

Dacă sinele mental, acea parte a Spiritului, se află în armonie cu voința divină, - prin aplicarea cunoștințelor sale în relațiile cu semenii săi, în modul și cu scopul indicat mai înainte – atunci apare acea înțelegere, acea conștientizare că Spiritul Lui este într-adevăr martor spiritului tău.

Și într-adevăr, atunci vei putea găsi acea intrare, acea conștientizare a prezenței Sale continue în tine, astfel încât tu să poți să continui, să poți să împlinești, să poți păstra nealterate promisiunile pe care tu le-ai făcut Creatorului tău; și pe care El ți le-a făcut ție!

Aceasta se poate face prin tine însuși. Pentru că trupul tău este într-adevăr templul Domnului cel viu, este templul conștiinței tale; este templul mersului tău conștient alături de El.

Prin urmare, aplicarea celor primite aici în conștiința fizică, în mintea fizică – la relațiile cu cei pe care îi întâlnești zi de zi – va face să apară creșterea.

Lectura 2072-10

(Î) Care este nota gamei muzicale la care vibrez eu?

(R) Așa cum am mai spus, Ah. Acestea sunt sunetele. Cele la care răspund centrul corpului, deschizându-se pentru ca forța kundalini să se poată ridica și deveni activă în acele părți ale corpului. Pronunță-le și le vei regăsi în tine. Ele sunt modalități de căutare.

Pentru că, așa cum ai putut să înțelegi dacă ai citit ceea ce a spus El și discuțiile Sale cu prietenii și discipolii săi, în ceea ce-l privește pe Ioan – Ioan a fost o entitate foarte mare, mai mare ca oricare alta. Cu toate acestea, cel mai mic din împărăția cerurilor era mai mare decât el. Ce înseamnă aceste vorbe?

Cei care au înțelepciune sunt mari, cei care înțeleg cum să folosească această înțelepciune spre bine lor și al celorlalți – nu doar pentru ei înșiși, pe seama celorlalți – se află în împărăția cerurilor.

Prin urmare, în ceea ce privește nota la care vibrează corpul tău – oare el răspunde întotdeauna doar la o singură notă? Da. Așa cum am spus adesea, pentru această ființă, la fel ca pentru altele, există anumite note la care există un răspuns, dar este acesta mereu același? Acesta nu reprezintă decât toanele sau tendințele tale, dacă nu ai reușit să înțelegi acordul perfect.

Pot fi dizarmonioase sunetele scoase de aceeași mișcare repetată, atunci când o vioară sau orice instrument muzical sunt acordate? Scot ele același sunet?

La fel stau lucrurile și cu corpul tău, cu mintea ta și cu sufletul tău. Depinde la ce sunt acordate – la infinit sau la sine însuși sau la înțelepciunea lumescă. Pentru că, fii sigur, aceste lucruri ajung să fie mistere ale vieții pentru unii – misterele punerii în rezonanță. Ce anume cauți? Pe El, pe tine sau ce? El este în tine și este martor.

Cât despre notă – o vei găsi în tine însuși, când vei atinge iluminarea. A da o notă ca Do sau Ah-aum – ar însemna mult prea

puțin; dacă nu există acea înțelegere a lucrului cu care încerci să te pui în rezonanță – din punct de vedere spiritual, mental și material.

Există muzică și în jazz, dar există oare în el o armonie perfectă? Există armonie într-o simfonie, ca și în vocile care sunt în armonie cu infinitul – un spirit și un corp care se revarsă în ajutorul și în căutarea sufletului.

Nu există nimic mai mareț decât ceea ce a fost exprimat în: „O, fiule Absalom, o fiule, o fiule! mă va lăsa Dumnezeu să mor pentru tine, o Absalom fiul meu!”

Așadar, cu ce te pui în rezonanță? Cu ce notă?

Cu realizarea acelei stări de lipsă de pregătire a minții fiului pe calea Domnului, mai degrabă decât cu acea cunoaștere care îi controlează pe oameni.

Așadar, aceasta este adevărata cale a armoniei, calea esenței, calea armonizării și cel mai perfect sunet este dat de ceea ce trezește ea în tine atunci când apare.

Lectura 2487-2

(Î) Îmi puteți da alte sfaturi acum?

(R) Așa cum am mai spus altă dată – mai întâi de toate cunoaște-te pe tine însuți și idealurile tale – spirituale, mentale, materiale. Nu insista asupra unuia în defavoarea celorlalte; căci o idee lipsită de spirit sau care nu e bazată pe idealuri spirituale, este deja moartă – sau lipsită de viață, și nu poate fi decât o reacție automată.

Lectura 2438-1

Înainte de a trece la fapte, analizează-te mai întâi pe tine însuți. Notează, fă o listă cu ceea ce îți dorești cel mai mult. Și pe măsură ce descoperi că un lucru din lista ta ar duce doar la satisfacerea sau mulțumirea eului tău, înlocuiește-l cu dorința exprimată prin cuvintele acestea: „Doamne, folosește-mă doar așa cum vrei Tu!” În felul acesta lucrurile care țin doar de ego vor fi eliminate treptat, iar în locul lor se va produce acea trezire din interior.

Pentru că trebuie să știi că răspunsul la orice problemă, la orice întrebare, se află în tine însuți. Pentru că El a promis că se va întâlni cu tine în ființa ta.

Lectura 830-3

Așa cum s-a mai spus, cunoaște-te pe tine însuși, află care sunt lucrurile în care crezi! Nu cele pământești, nu cele materiale, ci cele mentale și spirituale – și de ce crezi în ele! Și ținând un caiet de însemnări - nu ca un jurnal, ci un caiet în care să îți notezi scopurile, gândurile, dorințele pe care le-ai avut, faptele bune pe care le-ai făcut – aceasta va aduce unele reacții fizice și mentale care vor ajuta la menținerea scopului pentru care se încarnează orice suflet.

Lectura 3106-1

Deși există unele impulsuri latente sau manifestate în viața ființei, niciunul dintre ele nu poate să depășească dreptul pe care îl capătă la naștere fiecare suflet. Pentru că entitatea se încarnează pentru a-și putea arăta prețuirea față de Forțele Creatoare, pentru a putea arăta măreția lui Dumnezeu pe pământ. Acesta ar trebui să constituie scopul, țelul și dorința sa.

Atunci când se manifestă dorința – așa cum există tendința la această entitate – de a arăta auto-indulgență de orice fel față de propriul ego, aceasta este ca și cum ființa ar pune altceva mai presus de scopul pentru care a venit în această viață. Iar acest lucru ar putea deveni o piedică în calea experiențelor materiale aici pe Pământ.

Pentru că acestea sunt legi imuabile, care nu se pot schimba. În lumea materială acestea se numesc adesea cauză și efect sau influențe karmice. Totuși, odată ce idealul este ferm stabilit, niciuna dintre acestea nu ar trebui să separe ființa de conștiința faptului că Forțele Creatoare acționează în viața sa

În ceea ce privește influențele înnăscute, sau așa numitele influențele astrologice, cele ale lui Mercur, Saturn, Jupiter, Marte și Venus sunt cele mai evidente. Acestea, în diferitele aspecte pe care le fac, dau naștere nevoilor latente – sau sensibilității conștiinței la sinele interior al ființei. Dar folosirea acestora depinde de idealul pe care și l-a ales ființa, și cât de perseverent acționează în conformitate cu acesta în viața de zi cu zi.

Din conjuncturile astrologice vedem că există înalte capacități mentale, conștiința universală, iar din poziția lui Saturn rezultă acele slăbiciuni și dorințe, acele tendințe de a folosi puterea sau poziția socială pentru a-și satisface propriul ego. Ființa ar trebui să dizolve aceste lucruri în acea conștiință universală a întregului.

Apoi, ar fi bine dacă ființa însăși și-ar alege propriile idealuri – spirituale, mentale și materiale, și s-ar folosi de acestea pentru a se descoperi pe sine.

Așa cum arată Mercur și Marte, ființa nu numai că are o minte superioară, dar este capabilă să vadă și latura întunecată a lucrurilor care îi pot aduce faloase. Aceasta se poate aplica la nivel material deocamdată, dar propria ta conștiința te va induce în eroare.

În domeniile de activitate care țin de reacțiile științifice, așa cum s-a văzut din modelul de pe Pământ, cele legate de bani și cele personale, ca și proprietățile în general, ființa poate să dobândească atât succesul material, cât și cel mental și spiritual – dacă ființa se orientează în anumite direcții specifice, bine definite, care reies din sejururile petrecute de ființă în sferele de influență ale lui Mercur, Marte, Jupiter și chiar și Saturn.

Dar toate acestea nu sunt decât indicatoarele de pe marginea drumului.

Prin urmare, studiază-te pe tine însuși; înțelegând ce și în cine crezi; fără să judeci, pentru că, cu ce măsură măsoară, cu aceea ți se va măsura și ție. Ceea ce vei face pentru ultimul dintre frații tăi, vei face Creatorului tău.

Astfel, fiecărui suflet i s-a insuflat conștiința legăturii cu ceilalți și gradul în care se poate implica, nu pentru a se mulțumi pe sine, ci pentru a oferi șanse celor care și-au pierdut calea.

Prin urmare, ființa a acționat ca învățător, profesor, ca cineva care aplică atât mijloacele mecanice, cât și cele medicale, pentru a obține propria sa bunăstare, cât și a celorlalți din jurul ei. Aceasta indică orientarea gândirii acelei ființe...

Înainte a acestei încarnări, ființa a trăit în ținutul Egiptului, printre cei care au condus triburile care se revărsau în urma acțiunii lui Uranus, realizând și aplicarea de tratamente.

Cu toate acestea, vedem că ființa a fost adesea tulburată, punându-și întrebări referitoare la factorii care controlau evenimentele.

Aceasta îi conferă acum ființei interesul pentru ceea ce este nou, sau pentru a aplica modelele vechi de gândire la noi idealuri, și nu numai.

În vremea aceea ființa se număra printre copiii Legii celui Unic, deși acele atribuții au fost depășite de către proprii adepți, ca și studiul acelor lucruri care se referă la dezvoltare, din momentul concepției până în amurgul vieții, precum și la modul în care trebuie să acționeze ființa în timpul vieții. Acestea au ajuns să constituie probleme pentru

ființă în această încarnare. Acolo unde acționează cauza și efectul în atributele spirituale ale corpului, acolo există acele influențe ale cauzei și efectului în viața celor care se dedică fie artelor, fie cultivării pământului sau studiilor celor neobișnuite. Toate acestea le aduc mirarea, și folosite în acele direcții, pot aduce ființei activitățile pe care le caută, precum și acele experiențe mai ample prin care poate învăța cum să devină mai conștientă de Dumnezeu, devenind un muncitor care nu se rușinează de poziția sa și care înțelege totuși așa cum trebuie cuvintele de avertizare.

Domeniile în care ființa poate servi ca ajutor pentru cei care au probleme ale trupului, minții sau sufletului, ca și pentru cei cu probleme fizice – acestea sunt domeniile în care ar trebui să muncească ființa; deoarece acestea arată o aplicare concretă a principiilor care aduc armonia în viață.

Sunt gata de întrebări.

(Î) Aveți vreo sugestie despre cum aș putea pune analiza caracterului pe o bază științifică, înaintea profesiei de medic?

(R) În încarnarea sa în Atlantida, ca și în cea din Egipt, ființa a ajutat indivizii să se pregătească pentru activitățile profesionale, și de aici tendința de a analiza situațiile, amintindu-și de aspectele spirituale, mentale și materiale. Deși ele sunt una la nivelul individului, în manifestarea lor pe Pământ ele devin domenii de muncă ce conduc la dezvoltarea și evoluția sufletului, sau modalități prin care sufletul nedevelopat caută să se exprime. De aceea, vedem că ființa are aptitudini de psihoanalist, fiind capabilă să păstreze informații.

(Î Aș putea ajuta mai mulți oameni renunțând la practica medicală și începând să lucrez în domeniul analizei profesionale sau psihologice?

(R) Atunci când te apuci de analiză psihologică sau de ghidare profesională, trebuie aplicate aceleași principii. Cât despre opiniile conducerii actuale, acestea trebuie lăsate la o parte – dacă ființa vrea să experimenteze ceva mai important.

Află ce și în cine crezi. Află cine este autorul acestor convingeri, și înțelege că totul este posibil cu Dumnezeu. În ceea ce privește entitatea, ea poate să ajungă ceea ce mulți ar numi binecuvântată, atunci când entitatea aplică în propria ei viață adevărurile luminii – nu lumina soarelui, ci lumina Fiului. Pentru că El este calea, adevărul și viața.

(Î) Atunci mă sfătuieți să-mi continui practica medicală?

(R) Ar fi de preferat analiza psihologică sau ghidarea profesională, practicii medicale, deși folosesc aceleași principii.

(Î) Sugerăți-mi cea mai bună cale de abordare.

(R) Întâi descoperă-te pe tine, și cunoaște-ți idealul. Apoi pune-l în practică. Trăiește astfel încât niciodată să nu ceri altcuiva să facă ceea ce tu n-ai face dacă ai fi în locul lui.

Lectura 3175-1

Da, visează și ține minte acele sfaturi, acele indicații pe care le primești în vis, dar în același timp rămâi cu picioarele pe pământ.

Nu te lăsa dus în eroare de confuzia pe care o poate aduce un anumit moment sau anumită conjunctură. Află în ce și în cine crezi, și cine este autorul convingerilor tale. Apoi aplică acele principii care sunt adevărate.

Pentru că există o cale care pare a fi cea dreaptă, dar sfârșește în îndoială; dar în El, care este lumina, nu există nicio îndoială. Pentru că El este calea, adevărul și lumina; El a promis să te întâlnească în templul propriului tău corp. Așa cum s-a spus: „Eu bat, și dacă tu vei deschide, Eu voi intra.”

Lectura 3132-1

Află care sunt convingerile tale și cine este autorul lor, atât spiritual, cât și mental și material. Apoi fii dispus să trăiești, să faci și să lupti pentru acele lucruri în care crezi, așa cum știi că este bine; ghidează-te după spiritul adevărului, după modul universal în care oamenii se sprijină unul de celălalt, spre gloria Tatălui în întreaga manifestare. Pentru că în El noi trăim, ne mișcăm și existăm.

Iar scopul încarnării tale pe pământ este ca, cu fiecare ocazie, cu fiecare acțiune pe care o întreprinzi cu și pentru ceilalți, să faci dovada iubirii față de El, până când El va reveni pe pământ. Pentru că, să nu uiți niciodată că: „Cele ce le vei face pentru semenii tăi, pentru Mine le vei face.”

6

Fii de folos

Lectura 270-33

(Î) Vă rog să mă ghidați cu informații care să-mi îngăduie să îi ajut mai mult pe semenii mei.

(R) Nimic nu e mai bun decât ceea ce am spus deja, și care poate ajunge în conștiința entității prin folosirea în practică a acelor forțe meditative ce apar atunci când ființa își dedică zilnic un anumit timp, o anumită perioadă din zi pentru purificarea corpului, și care să ajute entitatea să se consacre cu toate eforturile, cu toate calitățile, pentru a intra în Sfânta Sfințelor din interiorul ființei, pentru a discuta cu scânteia divină din sine. Aceste eforturi pe care le depune un suflet vor aduce în schimb acele lucruri care aduc o fericire și o pace mult mai mare, precum și capacitatea de a face față necesităților de tot felul care pot să apară în corpul fizic și mental al unei ființe. Pentru că atunci forțele divine care sunt energiile creatoare ale sufletului și minții, vor deveni forțele conducătoare din viața și activitățile ființei; dând naștere acelor calități prin intermediul cărora fiecare suflet, fiecare ființă, poate fi de mai mare ajutor, făcând mai multe lucruri în asocierile sale cu semenii săi. Nu contează cât de multe știe cineva, ci cât de bine folosește ceea ce știe; prin ceea ce este, face, gândește, atrage atenția asupra sa prin acea încredere constantă, continuă, efectivă, în forțele creatoare care au promis întotdeauna să vină în sprijinul oricui, atunci când sunt chemate. Și astfel va apărea ceea ce va duce la o mai mare dezvoltare a forțelor sufletului ale celui care caută.

Lectura 270-46

(Î) Mi-ai putea spune de ce nu am reușit să fac progrese mai mari în slujba mea de la Western Union și ce calificări îmi lipsesc și mi-ar permite să fiu de mai mare folos companiei și asociațiilor mei?

(R) Așa cum am spus, animozitățile personale care există între indivizi. Fii sigur că acest lucru nu ar trebui să existe – dar există personalități, iar asemenea condiții sunt o parte a experienței fiecărui individ. Acestea are trebui rezolvate de o asemenea manieră încât să se respecte idealul pe care entitatea și l-a stabilit în ceea ce privește relațiile angajat – angajator.

Lectura 316-1

(Î) Este împăcarea cea mai bună soluție, care să culmineze cu căsătoria?

(R) Da, dat fiindcă o asemenea împăcare se află în acord sau în armonie cu idealurile personale în ceea ce privește relațiile personale, idealuri care s-au conturat de-a lungul vieții.

(Î) Mai există și altceva în afară de propriile mele sentimente și convingeri, care mă fac să cred că lui încă îi mai pasă de mine? sau este doar ceea ce inima mea ar vrea să creadă că este?

(R) Este limpede, din ceea ce se vede, că în inima fiecăruia dintre cei doi există convingerea că pot apărea legături mai bune, în folosul ambilor parteneri, prin eforturile lor conjugate din această viață. Cu toate acestea, sacrificarea idealurilor personale în favoarea mofturilor și fanteziilor unui bărbat nu va aduce dezvoltarea ființei!

(Î) De ce mă simt responsabilă pentru întreaga relație și pentru viitor?

(R) Deoarece au existat multe resentimente create prin implicare, de către bărbat. De aici apar aceste perioade în care, atunci când entitatea se gândește sau meditează la trecut, resentimentul se întoarce împotriva sa!

Nu te condamna pe tine însăși! Mai degrabă fă ca viața ta să fie pusă în slujba unui ideal și lasă totul în mâinile Forțelor Creatoare care conduc destinele fiecărui suflet!

Pune-te tot mai mult în armonie cu ceea ce ține de căile Sale – căile Stăpânului, și lasă restul în mâinile Lui.

Pentru că în El – doar în El – noi trăim și ne mișcăm și existăm!

Lectura 410-2

Analizând această încarnare, se pot spune foarte multe despre scopul din această viață al sufletului, și despre hotărârile care au fost luate. Și deși au fost acele perioade din viața sa, în care aparent au existat toate lucrurile necesare care ar fi putut da naștere impulsului de a continua, în această viață, împlinirea tuturor acelor dorințe - din care unele au fost negate chiar din prima legătură stabilită - atunci, din punctul de vedere al forțelor exterioare ființei, a rămas destul de puțin la care să adauge ființa și sufletul. Totuși, aceste lucruri, aceste experiențe, în loc să dea naștere neînțelegerilor, ar trebui să facă ființa să înțeleagă că aceste bucurii, aceste lucruri pe care le dorește, pot fi mai bine pregătite chiar de către despărțiri. Pentru că acolo unde este inima, se alătură și mintea. Deoarece comoara inimii este dorința sinceră de a fi folosită drept canal pentru o manifestare mai măreață a ceea ce este ales ca ideal în simele mental și spiritual. *Înțelege*, așadar, că El face bine toate lucrurile.

Lectura 452-7

Așa cum s-a spus, trebuie să vină – sau cel puțin, așa ar putea să fie, din dezvoltarea forțelor sufletești ale entității – acele perioade în care entitatea va avea unele îndoieli și întrebări, atât în ceea ce o privește pe ea, cât și pe ceilalți și scopurile, țelurile și dorințele lor. Deși s-a spus că toleranța față de toate ființele este un lucru de dorit, cu mult mai mare este a cunoaște acea dragoste pe care a oferit-o El, Cel care s-a dat pe Sine ca sacrificiu, ca exemplu, ca un mediator, ca o influență în viața fiecărui suflet. A ști că în ființă sălășluiește spiritul iubirii Domnului, care a făcut fiecare suflet să cunoască ceea ce este necesar să facă pentru ca el să crească. Deoarece Evanghelia lui Isus Cristos l-a adus pe om acolo unde se află, făcându-l conștient de legătura care există între suflete și spiritul care dă viață fiecărui om.

De aceea, prin aceste meditații, prin aceste activități, poate apărea ceea ce va permite acestui suflet, acestei minți, să devină active în acel domeniu în care ele vor dobândi nu numai pace și bucurie și fericire în această viață, dar în care sufletul va evolua chiar prin acțiunile pe care le înfăptuiește.

Așadar, fii dispus să faci cunoscute nu numai ideile personale, ci și idealurile proprii; și *îndrăznește* să trăiești așa cum îți dictează conștiința, dar fii - mai presus de toate - sincer cu tine însuți, cu

sufletul tău și cu idealul tău. Pentru că El este idealul care trebuie ales și care *nu* trebuie să fie zdruncinat.

Lectura 949-2

Entitatea are de câștigat în prezent dacă își stabilește și respectă idealurile, plasându-le în domeniul Forțelor Creatoare – care sunt legate de viața omului pe Pământ și de relațiile dintre oameni, care fac să apară acea dezvoltare prin curgerea continuă a *forței* vieții prin aceștia. Entitatea poate să ofere celor care vin muzică sau cântece, și de asemenea îi poate ajuta într-un mod care să păstreze *propriul* ideal, mai presus de toate, pentru sine, fără a încerca să influențeze sau să forțeze pe alții să aibă aceeași viziune. Păstrează-te pe calea ce dreaptă. Fii sincer față de tine însuși și atunci nu vei fi fals față de nimeni. Ține minte, Forțele Creatoare fac să apară continua dezvoltare în forțele materiale și spirituale.

Lectura 1742-2

(Î) *Ce pot face pentru a-mi folosi viața pentru ceilalți?*

(R) Renunță; ceea ce ai primit, dăruiește celorlalți.

(Î) *Încă mai trebuie să devin într-un fel anume înainte de a-i ajuta pe ceilalți într-un mod specific?*

(R) Vei deveni ceea ce trebuie ajutându-i pe ceilalți și dăruindu-le lor; nu prin acele lucruri despre care se va *vorbi de rău*, ci prin micile fapte de bunătate, micile cuvinte spuse ici și colo, pentru că încetul cu încetul, pas cu pas, ființa crește în sine însăși și îi ajută și pe alții să crească.

Lectura 1786-2

Vedem, așa cum am spus, că entitatea are nevoie să învețe ceea ce a fost accentuat pentru ea și să urmărească să pună în practică aceste lucruri, în relațiile de *zi cu zi* pe care le are cu ceilalți.

Nu se va oferi ființei nicio informație care să-i permită să se mute dintr-un loc sau în altul. Trebuie să existe o dezvoltare interioară!

Așa cum s-a subliniat, cunoaște-te pe tine însuși mai întâi. Ce anume îți dorești? Este această dorință egoistă, este doar pentru sine; este doar pentru a-ți satisface o emoție, o pofță, o dorință fizică? Nu există nimic care să fie mai durabil, o dorință care să fie de *folos* și altcuiva?

Există într-adevăr dorința de a cunoaște iubirea, sau de a cunoaște experiența cuiva care are o emoție ce depășește egoul? Există dorința de a fi folosit în acțiuni care să fie de ajutor sau constructive? Aceasta se poate face, dar implică *abandonarea* egoului în slujba celorlalți...

(Î) *Să continui să trăiesc singur?*

(R) Pare acest lucru să fie bun - sau chiar este? sau de fapt te cauți pe tine însuși! Fă ceva pentru alții! Fă-le viața fericită, fă ca viața lor să merite trăită și atunci este posibil să apară și acele experiențe! Dar trebuie să ajungi să înțelegi că dacă vei avea o viață dacă vei avea prieteni, dacă vei avea iubire, aceste lucruri trebuie folosite. Căci numai ceea ce dăruiești rămâne al tău.

Lectura 1800-28

[Având ca fond o lectură oferită companiei ce fabrică Remedii Pentru Sănătatea Casei, la solicitarea lui Hugh Lynn Cayce]

Lucrați în condiții de care nu sunteți mulțumiți, dar dacă nu vă străduiți în aceste condiții, nu vă veți strădui nici în condițiile ideale pentru voi! și nu vă amăgiți singuri că ați face-o! Pentru că cel care spune că ar da de pomană săracului dacă ar avea un milion, și nu dă când are doar zece cenți, nu va da nimic nici dacă ar avea un milion! Același lucru este valabil în pregătirea acelor lucruri care reprezintă idealuri și principii și scopuri. Că nu sunteți perfecți, ci că veți *deveni*!

Lectura 1877-1

Entitatea are înclinația, datorită acțiunii forțelor care au fost arătate, să devină mult prea ușor dependentă de ceilalți.

Mai degrabă trebuie să învețe acea lecție pe care a dat-o El, că cel care dorește să devină cel mai mare dintre voi, dintre frații săi, dintre semenii săi, va trebui să *îi* slujească mai mult – în loc să trăiască pe seama lor. Și află că puterea Lui te va susține întotdeauna, dacă vei rămâne cu El, și El te va susține în acele vremuri de tulburare sau suferință.

Pentru că trebuie să înțelegi ceea ce a spus El, că atâta timp cât te afli în planul fizic, având doar conștiința dorințelor carnale, aceste supărări trebuie într-adevăr să apară. Fă doar astfel încât nimeni să nu fie supărat de neglijența ta, de intenționata ta lipsă de grijă, de dorința ta de putere sau poziții sociale.

Mai degrabă fă loc umilinței, pentru ca să poți străluci mai măreț înaintea Domnului și Dumnezeuului tău.

Așadar, cine este idealul tău? Trăiește conform lui – nu-l afișa doar, ci trăiește fiind față de ceilalți așa cum ți-ar plăcea să fie și ei față de tine. Sfătuiește-i pe ceilalți în acele domenii de activitate și ajutor în care ai vrea să te îndrume și ei pe tine.

Pentru că atunci când ființa se înconjoară cu prezența Lui, apare și capacitatea de a sfătui pe oricine, în orice etapă din viața omului în acest plan.

Din influența lui Uranus constatăm că există interesul pentru forțele mistice sau oculte, ca parte a experienței ființei. Pentru că puterea este mândrită în funcție de modul în care mintea a dat și dă forță tuturor acelor influențe la care a luat parte.

Pentru că, așa cum a spus El, ceea ce gândești în inima ta, aceea devii; tot așa cum ceea ce asimilează corpul tău devine o parte a sângelui tău dătător de viață.

Prin urmare, în viața ta mentală și spirituală rămâi pe acele căi care îți aduc din ce în ce mai multă înțelegerea faptului că El nu stă la ușa ta, ci merge și vorbește cu tine! și că grădina ta de iubire și lumină este plină de prezența Lui; și oglindește aceste lucruri în modul în care gândești, în care discuți și în care interacționezi cu semenii tăi.

În ceea ce privește aspectele pământești și activitățile pe care acestea le produc în calitate de forțe impulsionale sau influențe din actuala încarnare - vedem că acestea, așa cum s-a spus, au fost diminuate sau mult schimbate prin faptul că ființa a acționat conform legilor, regulilor și ordinelor activităților individuale în raport cu Forțele Creatoare.

Atunci, ce este Forța Creatoare – o influență în problemele individuale?

Binele, deoarece vine în diferite forme, este creator, este constructiv; și astfel, atunci când cineva face un bine – fără să se gândească la sine însuși, ci pentru ca ceilalți să cunoască pacea și armonia în viața lor – acesta aduce o asemenea trezire cum este cea pe care ai trăit-o adesea atunci când ai căutat să percepi vibrațiile prin corpul tău, sau când ai căutat să simți, să auzi și să cunoști prin lumina pe care o aruncă conștiința ta asupra problemelor și gândurilor celorlalți – aducând acel sentiment plin de bucurie al apropierii de Energia Creatoare.

Lectura 1957-1

(Î) *Cu ce firmă sau organizație ar fi cel mai bine pentru mine să lucrez?*

(R) Acest lucru trebuie hotărât de sine însuși, conform cu idealul propriu. Apoi, indiferent de organizație, află care este politica lor. Dacă se află pe aceeași direcție cu acele lucruri care ți-au fost recomandate drept scop, atunci intră în legătură cu această organizație.

(Î) *Există vreo legătură de valoare între mine și opera lui [1849]...N.Y.C.?*

(R) Aceasta depinde de etapa pe care entitatea o alege ca domeniu sau arie de manifestare pentru activitățile sale. Desigur că merită să fie luată în seamă – pentru că oferă un domeniu în care poate să fie de ajutor – dar *dăruiește – dăruiește – dăruiește* - dacă vrei să ai!

(Î) *Ce oportunități mi-ar oferi afacerea cu H.R. – N.Y.?*

(R) Din nou, ființa este cea care trebuie să aleagă în funcție de propria sa politică, propriile scopuri, propriile idealuri. Doresc ei aceleași lucruri ca și tine, răspund ei nevoilor tale, poți lucra și folosi politica lor fără a renunța la a ta? Ei bine, cu greu ai putea crede acest lucru, dar aceste lucruri trebuie analizate în tine însuși! Pentru că domeniul nu trebuie ales doar din perspectiva banilor, ci amintindu-ți idealul tău – trup, minte și suflet! Așa cum s-a spus, nu te teme să te abandonezi slujind – dacă *idealul* ales este cel corect. Dacă o faci din motive egoiste, pentru a te preamări, pentru a obține puterea pe care o vei folosi în scopuri necinstite, *păzește-te!* Dacă este pentru ca să se manifeste slava adevărului, *dăruiește totul* – fie că este vorba de *tine*, de mintea ta, de trupul tău sau de mijloace materiale – în construirea sau în crearea acelei lumi.

Lectura 1998-1

Mai întâi cunoaște-ți idealul – spiritual, mental, material. Nu te concentra așa de mult asupra a cum ai vrea să fie ceilalți, ci mai degrabă asupra relațiilor tale ideale cu ceilalți! Pentru că acela care este cel mai mare, îi slujește pe toți – conform legii cauzei și efectului. În unele cazuri, cel mai necesar lucru pentru a influența este tocmai o rezistență minimă. În altele, este nevoie de cea mai mare hotărâre în manifestarea forței și puterii.

Lectura 2030-1

Prin urmare, idealul tău nu este ceea ce poți dobândi prin atitudinea „dă-mi! – dă-mi! – dă-mi!”, ci: „Ce pot să fac, ce pot să ofer, în relațiile cu ceilalți pentru ca să fac ca această asociere să fie o *experiență frumoasă*?” după care ai dus întotdeauna dorul!

Așadar, idealul tău este: „Ce pot să fac sau să fiu pentru ceilalți, astfel încât ei să fie mai buni, să aibă un concept mai larg despre scopurile vieții, chiar și numai din simpla întâlnire sau cunoștință cu mine?”

Acesta ar trebui să fie idealul tău, în această încarnare.

Ființa nu este alcătuită doar din carne, nici din poziția sa socială, nici din activitățile sale sociale, nici din jocurile sau munca sa – ci *toate* acestea fac parte din experiența ei. Atunci când corpul mental și cel spiritual acționează, au nevoie sau se bazează pe atributele corespunzătoare tuturor etapelor evolutive, tot astfel este nevoie ca să existe un ideal spiritual în relațiile materiale. Iar acestea trebuie, la fel cu ceea ce este în minte, să fie concepute la nivel spiritual – dacă este să crești în grație, în cunoaștere, în înțelegere.

Mai departe, lucrurile stau așa: dacă vrei să ai prieteni, dovedește-te prietenul celorlalți. Dacă vrei să ai dragoste în viața ta, este necesar să fii plin de iubire față de ceilalți. Dacă vrei ca în viața ta să-ți satisfaci nevoile corpului, să îți satisfaci plăcerile sau să ai lucrurile pe care le dorești, atunci *acționează* în așa fel încât ceilalți să se simtă *inspirați* de felul în care te porți.

Nu trebuie să te porți ca cineva care se teme – nici ca cineva căruia nu îi pasă de nevoile trupești sau de avantajele sale. Nu abuza de șansele tale, dacă vrei să fii un câștigător în această viață.

Lectura 2056-2

(Î) Referitor la *legătura lui cu ... din perspectiva a ceea ce pare a fi deja pregătit, ce ar trebui să facă această ființă relativ la asocierea lui cu această companie?*

(R) Să întrerupă legătura cu orice situație în care nu se mențin condițiile de dezvoltare optimă a sa sau a celorlalți. Să nu dorească niciodată să facă ceva rău sau plin de viclenie din care individul sau grupurile ar dobândi câștiguri materiale. Mai degrabă să ducă o viață vrednică de tot ce este mai bun, în *slujba* celorlalți – pentru că muncitorul este demn de plata sa, iar Domnul a spus și a hotărât că: „Cel care a mers pe calea cea dreaptă va primi bunătățile pământului”. Fie ca

Dumnezeu să fie Domnul tău, iar nu poziția socială, puterea sau faima – pentru ca servindu-L pe El inima să-și găsească acea bucurie care vine dintr-o viață trăită cu folos; nu acționa astfel încât să faci loc vinovăției în adâncul sufletului tău.

(Î) Dați ființei un alt sfat care să o ajute să continue ceea ce i-ar fi de cel mai mare folos în evoluția sa.

(R) Păstrează-ți fața îndreptată către lumină, iar umbrele nu te vor înfricoșa - pentru că teama este începutul distrugerii. Continuă să cânti în inima ta, iar Domnul te va înălța pentru a *îndeplini* promisiunile pe care El Le-a făcut oamenilor, servindu-i pe semenii tăi, pentru că cel care se lasă în voia Domnului, face provizii într-un loc în care hoții nu pot să pătrundă ca să-l prade. Păstrează-ți deschise căile, deasupra criticilor, și nu te condamna *niciodată*.

Lectura 2901-1

Așadar, în ceea ce privește aplicarea adevărilor în experiențele ființei din această încarnare, observăm că entitatea va avea ocazia de a câștiga și de a conduce, și de a folosi bunurile pământești. Atunci aplică acele lucruri care sunt la îndemână, spre a-L servi pe Creator, pentru că servindu-l pe om realizezi cea mai înaltă formă de slujire a Creatorului, pentru că omul este cea parte a creatorului care poate fi slujită *fizic*. Așadar păstrează calea dreaptă, mergând pe drumul care duce la o mai mare comuniune cu Dătătorul de viață și lumină.

Lectura 2959-1

Păstrează acea atitudine mentală, de a nu fi doar bun, ci și bun la ceva. Fă astfel ca scopul tău să nu fie doar împlinirea propriilor plăceri, ci de a-i ajuta și pe alții, pe cât mai mulți, uneori în fiecare zi. Gândește-te la ceilalți, pentru că atunci când îi ajuți pe ceilalți te ajuți pe tine însuși.

Lectura 2954-1

În ceea ce privește calitățile din această viață ale ființei, ceea ce poate ea obține și cum:

Așa cum s-a spus, mai întâi cunoaște-te pe tine însuși, care îți sunt idealurile, atributele mentale, slăbiciunile fizice și ce anume îți dă tăria fizică. Este important să reușești să te familiarizezi cu aceste aspecte.

Există mai multe ocazii în acele slujbe în care există un mai mare respect față de cei din jurul ființei, chiar dacă ele pot fi îndeplinite de cei de sexul opus – deoarece și ei pot fi înzestrați de la natură cu spiritul de a-i ajuta pe ceilalți, la fel ca și tine.

Dar păstrează-te sub umbrela destinului, și vei vedea că poți merge mai departe într-un mod care să îți fie pe plac Lui.

Dacă aceste calități se transformă în mijloace de automulțumire, de proslăvire a propriei ființe, ele vor aduce în viața ființei niște influențe destul de îndoielnice.

Atunci când este păstrată credința, va exista o mai mare încredere în sine, ca și în ceea ce se manifestă prin ceilalți.

Lectura 3005-1

(Î) Cum aș putea să-mi schimb modul de viață astfel încât să devin mai puternic și să-mi pot ajuta mai mult familia?

(R) Deoarece dezordinea și tulburările au produs cea mai mare parte a schimbărilor din prezent, considerăm că atunci când condițiile se vor îmbunătăți, și când vor apărea ocaziile, ființa se va putea orienta către acele direcții care apar din când în când.

Deoarece fiecare ființă ar trebui să devină un canal prin care ceilalți să fie binecuvântați și ajutați.

S-a spus puțin aici referitor la atitudine, datorită faptului că atitudinea mentală a ființei este cea bună. Pentru că idealul ei este de a-i ajuta pe ceilalți. Continuă tot așa. Nu acționa niciodată pentru fala ta, ci pentru slava Fiului în Tată, și pentru a-ți onora scânteia divină din tine.

Lectura 3034-2

(Î) În ce zi, lună și an ar fi cel mai bine să-mi deschid biroul și să încep să practic în California?

(R) Aceasta depinde foarte mult de numeroase alte condiții. Dacă vei începe aici, vei continua pe timp nelimitat. Și apoi, la ceva timp după ce vei termina cursurile postuniversitare, poți să începi să lucrezi în folosul celorlalți. Dar atunci când acționezi, nu încerca să trăiești pe seama celorlalți, ci pentru aceștia. Dacă vei trăi pe seama celorlalți, vei deveni un ratat. Dacă vei trăi pentru ceilalți, vei putea deveni un om de succes.

(Î) *Alte sfaturi?*

(R) Așa cum s-a spus, caută idealul! Cel care va avea cel mai mare succes nu va fi șeful sau comandantul celorlalți, ci îi va servi pe toți, lucrând cu și pentru ceilalți.

Lectura 3059-1

Atitudinea mentală ar trebui să fie creatoare; să nu existe doar idealuri pasive, ci idealuri active în relațiile ființei cu cei pe care îi întâlnește. Asocierile cu oamenii înseamnă foarte mult pentru această entitate.

Nu-i plictisi pe ceilalți, dar dacă ai de oferit vreo învățătură spirituală fără a-i stânjeni pe ceilalți, fă-o; dăruiește asemenea Celui care este calea și viața, căci El a dăruit permanent ceea ce era nevoie. Dăruiește în permanență ceea ce este necesar, și care întărește credința din inima ființei; gândește-te la ceilalți așa cum te gândești la tine însuși. Pentru că măsura cu care măsoară pentru semenii tăi, este măsura cu care tu îți slujești Creatorul.

Lectura 3575-2

În ceea ce privește calitățile din această viață ale entității, ceea ce poate ea obține și cum: păstrează pacea în inima ta, fără a înlătura ceea ce îți semnalează conștiința, și înțelege că Domnul a trăit aici pe Pământ și El îți cere să folosești cu înțelepciune ceea ce ți-a împrumutat, așa cum s-a arătat în parabola talanților. Pentru că ți s-a dat mult, iar Dumnezeu îl iubește pe cel care dăruiește cu inima ușoară, nu numai pe sine însuși, nu numai celorlalți. Ajută-i pe ceilalți să se ajute pe ei înșiși, în loc să le dai ceea ce i-ar face cu adevărat săraci.

Lectura 3659-1

(Î) *Cum aş putea să-mi dezvolt o personalitate mai plăcută?*

(R) Așa cum am spus atunci când am arătat cum ar trebui să acționeze cineva, lucrul acesta trebuie făcut nu cu curiozitate, ci cu dorința de a fi de ajutor altcuiva. Și lasă ca bucuria acestui fapt să-ți aducă propria sa recompensă sub formă de pace și armonie, și o personalitate plăcută. Fă astfel încât individualitatea să fie ferită de minciună, iar personalitatea va străluci atunci prin această individualitate.

Lectura 3478-2

Vedem că poziția lui Venus conferă ființei apreciere pentru casă, de care totuși nu se preocupă și nu se îngrijește prea mult – așa cum se va preocupa de sine, simțind interior că are o scuză bună – dar nu folosi acest lucru ca pe o scuză! Mai degrabă fă astfel încât scopul tău să fie acela de a contribui la bunăstarea celorlalți, dar fă-o mai întâi realizând pentru tine însuși o practică spirituală. Aceasta nu înseamnă că ființa nu are o gândire elevată, pentru că am spus deja că este, dar are nevoie de practică! Vei fi capabil ca, conducându-i fizic sau mental pe ceilalți, să-i influențezi mult mai puternic și cu bătaie mult mai lungă, pe ei ca și pe tine, dăruindu-le oamenilor ceva pentru care să merite să trăiască, în ei ca și în afara lor! Pentru că cel care se preocupă numai de propria sa bunăstare, descoperă în curând că nu are prea mult de lucru. Cel care se preocupă numai de bunăstarea celorlalți descoperă în curând că este absorbit de ceilalți, și și-a pierdut aprecierea pentru sine și pentru idealurile sale.

Lectura 3665-1

Entitatea trebuie mai întâi de toate să se analizeze pe sine în raport cu idealurile sale; dar nu într-un mod superficial, ci descoperind care dintre idealuri au crescut și au dat roade, care dintre idealuri au atras binecuvântările Domnului asupra tuturor, fiind astfel creatoare în esența și activitatea lor. În acest fel trebuie făcută analiza.

Apoi, atunci când aceste idealuri au fost găsite, folosește-le în tot ceea ce faci, în munca ta concretă, la fel ca și în menținerea ordinii, a păcii, a încrederii în acele grupuri în care există o mare diversitate de credințe, talente.

Lectura 288-4

(Î) Ființa aceasta își urmează adevărata sa vocație?

(R) Da, pentru că, prin intermediul ei spiritul și sufletul (prin forțele mentale și fizice) se trezesc către acele energii care se manifestă în prezent prin forțele mentale; prin intermediul ei ființa atinge acea dezvoltare necesară pentru a putea să dea celorlalți tot ce-i mai bun în ea. Și mai este ceva: noi toți (întreaga umanitate), bărbat sau femeie, ar trebui să înțelegem acest lucru, că nu putem dăruir nimic direct Creatorului, și că prin aceste acte de bunătate, lipsite de egoism, prin această dăruire către creaturile Sale, noi Îi dăm de fapt Domnului.

Lectura 3752-1

(Î) *Ce ați sugera acestei entități pentru ca pacea minții sale să crească?*

(R) Ceea ce am mai spus deja. Că în ceea ce privește viața sa spirituală, ființa și-a pierdut idealul și acesta i se pare acum de neatins. Ființa ar trebui să se dăruiască *foarte mult* necesității de a atinge în mod continuu acest ideal și dobândirii lui fără a-l folosi pentru a impune în viața și mintea celorlalți aceeași viziune pe care o are ființa. Ființa trebuie să acționeze nu ca cineva care caută câștigul în și pentru sine, ci ca cineva care își folosește înzestrările pentru a face ca viața celorlalți să merite mult mai mult să fie trăită; pentru că cineva poate dobândi viziunea celor promise pentru sine și în relație cu Forțele Creatoare doar ajutându-și semenii.

7

Stabilirea idealurilor și urmarea lor

Lectura 24-4

Adesea am fost întrebat, ce anume este un ideal? Idealul nu este ceva făcut de mâinile omului, ci este ceva *etern*. Mențineți-vă acordați și în armonie cu aceste forțe care se pot manifesta prin ființă într-un mod mental și spiritual – iar aceasta vă va menține pe aceeași direcție cu idealul stabilit. Atunci când ființa este sinceră față de ea însăși, aceasta o va împiedica să mintă față de ceilalți. Nu fiți prea reținuți în exprimarea gândurilor, pentru că dezvoltarea vine din folosirea forței gândurilor pe care le aveți și le cunoașteți. Aflați în cine ați crezut, știind că El poate să-și țină orice promisiune făcută vouă, în ciuda oricăror fapte. Păstrați-vă nepătați, dar nu faceți aceasta cu o față posacă.

Lectura 256-2

Un ideal este acel lucru către care ființa însăși își poate înălța adesea privirile, știind că devine gradat o parte, dar *niciodată* nu poate deveni întregul. Ceva la care să privești, sau pe care să încerci să-l *atingi*; nu o idee, cum că aş putea face un lucru sau altul, că aş putea dobândi aceasta sau cealaltă acționând într-un anume fel! pentru că atunci ființa își atinge scopul! Idealul este ceva care este căutat și către care ființa se dezvoltă astfel încât să fie în armonie cu el, să devină o parte a acestuia, dar *niciodată* întregul.

Lectura 270-31

(Î) *Vreți să mai oferiți unele lămuriri care să ajute la îndeplinirea acestei dorințe?*

(R) Baza oricărei activități a ființei ar trebui să fie un ideal în jurul căruia să se orienteze toate experiențele sale. Nu un idol, nu o idee, nu o poziție care să poată fi dobândită în viața pământească prin activități pământești; pentru că a atinge ceea ce este dorit cu totul la nivelul mental al ființei înseamnă a deveni demodat și centrat asupra sa însăși. De aici decurge în mod firesc, regresul ființei.

Prin urmare, a *depinde* în întregime, în toate acțiunile mentale și spirituale, de voința lui Dumnezeu, sau Forțelor Creatoare ce se pot manifesta prin fiecare acțiune a ființei, înseamnă a atinge acel lucru care duce la o mai bună și mai mare dezvoltare, în această încarnare terestră; aceasta implică atunci ca ființa să devină zilnic un canal de manifestare pentru ceea ce a fost stabilit ca și ideal al sufletului, nu al minții raționale.

Aceasta nu înseamnă că ființa devine lipsită de eficiență sau de simț practic sau simț etic, nici cu o față tristă, nici rece sau complăcându-se în criticarea celor care nu gândesc și nu acționează la fel ca ea. Ci această implică a vedea în individul pe care ființa îl urăște (sau antipatizează, datorită acțiunilor sale), acel chip al lui Dumnezeu pe care ea îl adoră.

Pentru că fiecare ființă este o manifestare a forțelor care emană din universul sau din conștiința Domnului cel viu! Acțiunile omului, bazându-se pe aceste forțe, pot avea ca rezultat iadul sau raiul!

Așadar, fiecare suflet ar trebui să privească din ce în ce mai constructiv cele mai distructive forțe care sunt într-o activitate!

Cel care nu reușește aceasta, pierde sau se condamnă singur la distrugere!

Pentru că nici chiar El, care era Fiul, nu s-a gândit că furtul este divin, nici nu s-a pus în situația de a nu putea împlini Legea și de a arăta calea; și, deși a suferit în trup și minte, fiind disprețuit, scuipat și urât, el a spus: „Tată, iartă-i, că nu știu ce fac”.

Acest lucru ar trebui să fie un *impuls* în atitudinea oricărei ființe care caută să rămână în prezența lui Dumnezeu.

Lectura 282-6

(Î) *Care sunt cele mai înalte idealuri după care ar trebui să se ghideze această ființă, cu mintea și trupul, în afacerile sale?*

(R) „Fă celorlalți ceea ce ai vrea să îți facă ei ție.” Iubește-l pe Dumnezeu, cu trupul, mintea și sufletul; păstrează-te nepătat de cele lumești; ocolește răul; iubește-ți aproapele, fratele tău, ca pe tine însuși. Aceasta este întreaga lege. Acesta este idealul pe care l-a dat El, Stăpânul. Și atunci când cineva merge, vorbește, gândește și acționează în acest fel, El își ține promisiunea făcută: „Nu te voi lăsa nemângâiat, ci prezența mea, conștiința mea vor rămâne cu tine, spunându-ți ce trebuie să gândești și să rostești de fiecare dată.” Încrede-te în El.

Lectura 357-13

Mintea își folosește idealurile spirituale ca bază pe care să construiască. Și mintea folosește, de asemenea, dorințele materiale ca și mijloace distructive, pentru că amestecul dorințelor materiale este cel care împiedică corpul și mintea să rămână într-o perfectă armonie cu idealul său.

Astfel, chiar și în plan material, aceste lucruri se războiesc unul cu celălalt. Condițiile fizice sau cazurile de urgență sunt adesea folosite drept scuze sau justificări pentru alegerile pe care le face ființa. Oare așa trebuie să fie aceste lucruri, potrivit idealului tău?

Rezultă deci că este mai important, sau poate cel mai important lucru din viața oricărei ființe este de a-și cunoaște mai întâi care este idealul său spiritual.

Cine și care este modelul tău?

De-a lungul existenței omului în plan material, au apărut în diferite perioade, învățători sau așa-zisi învățători, care au elaborat diferite teorii referitor la mijloacele prin care individul ar trebui să-și controleze poftele trupesti sau ale minții, astfel încât să ajungă la anumite faze de evoluție.

De asemenea, a apărut și un Învățător care a fost destul de îndrăzneț încât să se declare pe El însuși Fiul Domnului cel viu. El nu a stabilit reguli pentru poftele omului. El nu a stabilit nicio altă regulă etică decât: „Fă celorlalți ceea ce ai vrea să îți facă ei ție” și arătând că „Ceea ce vei face pentru cel din urmă dintre aceștia, care sunt frații tăi, vei face pentru Creatorul tău.” El a declarat că împărăția cerurilor se află și poate fi atinsă și conștientizată în conștiința fiecărui individ, dacă se meditează asupra faptului că Dumnezeu este Tatăl tuturor sufletelor.

Iisus, cel care este Hristos, este intermediarul și în El și în studierea exemplului pe care l-a dat aici pe Pământ, se află *viața* –iar El a venit

aici pentru a demonstra, a manifesta, a da viață și lumină tuturor, astfel încât voi să aveți mai multă viață.

Iată deci, că aici găsiți un prieten, un frate, un tovarăș. Căci așa a spus și El: „Eu nu vă numesc pe voi slujitori, ci frați.” Căci celor care cred, El le dă puterea de a deveni copiii lui Dumnezeu Tatăl, părtăși împreună cu Iisus Hristos la cunoașterea și conștiința acestei prezențe care rămâne de-a pururi cu cei care și-au stabilit acest ideal.

Care este, așadar, acest ideal?

În ceea ce-i privește pe semenii tăi, El a spus: „Ceea ce vrei ca ceilalți să ți facă ție, fă-le tu lor.” Nu sta pe gânduri, nu ți fă griji, nu te neliniști prea mult în legătură cu trupul tău. Pentru că El știe ceea ce ai tu nevoie. În locul și situația în care tu ești, se află ceea ce tu ai nevoie *astăzi, acum*, pentru cea mai bună, cea mai mare și mai minunată dezvoltare a ta. Ascultă dar, chiar *astăzi*, vocea Lui: „Veniți la Mine toți cei oboșiți sau împovărați, iar Eu vă voi elibera de griji și neliniști, vă voi da odihna și pacea.” Pentru că Domnul îi iubește pe cei care se *încred* cu totul în El.

Prin urmare, aceasta este acea atitudine a minții care îndepărtează ura, răutatea, neliniștea, invidia, și creează în mod durabil, la nivelul minții, fructele spiritului: iubirea, răbdarea, compasiunea, îndurarea, bunătatea, blândețea. Și împotriva acestora nu există lege. Ele înlătură orice obstacol, aduc pacea și armonia, ele aduc acea privire îngăduitoare care nu condamnă pe cineva pentru că a uitat ceva, pentru că a judecat ceva în mod greșit sau pentru că a fost egoist astăzi. Puteți trece cu vederea aceste lucruri, pentru că și El a făcut-o. Dacă și El ar fi fost dezamăgit și nu i-ar fi iertat pe cei pe care i-a ales din rândul lumii ca discipoli ai săi, și care L-au lăsat la bunul plac al unui înalt preot indignat, al unui avocat hotărât și unui conducător nedrept, atunci care ar fi fost speranța și promisiunea voastră astăzi?

Lectura 987-4

Atunci pune-ți această întrebare – și caută-i răspunsul mai întâi în conștiința ta fizică:

„Care este idealul meu de *viață spirituală*?”

Apoi, când ai găsit răspunsul – căci el a fost deja dat de Cel care este Viața – că împărăția lui Dumnezeu, împărăția cerurilor se află în tine însuși; și că noi vedem împărăția Tatălui în afară, datorită acțiunii acestor lucruri care țin de spiritul adevărului. Odată ce acestea și-au

găsit răspunsul, îți vei întreba din nou conștiința interioară: „Sunt eu credincios idealului meu?”

Așa vor fi atunci răspunsurile tale: acesta și acela și celălalt; nicio-dată pentru sau contra. Pentru că creșterea în spirit urmează ceea ce a spus El: vei *crește* în grație, în cunoaștere, în înțelegere.

Lectura 1082-3

Interpretările pe care le dăm, ca urmare a acțiunilor pe care le vedem aici, sunt: Idealul nu este ceva material, și nici doar o experiență mentală, ci el ține de toate planurile: mental, material și spiritual.

Deoarece viața este manifestarea Domnului căruia ne închinăm.

Rezultă deci că fiecare entitate-suflet este o parte a acestuia, care are dreptul ca în încarnările sale pe pământ să manifeste un ideal și astfel să crească în grație, în cunoaștere, în credință, speranță, iubire; idealul fiecărui suflet ar trebui să fie acela că entitatea, sufletul, poate deveni una cu Forțele Creatoare.

Lectura 1755-3

Află mai întâi care este idealul tău. Nu te concentra asupra a ceea ce pot face ceilalți pentru tine, ci caută care este modul ideal de a trăi al indivizilor unii cu ceilalți? Ce crezi tu referitor la aceste lucruri ce țin de relația dintre sine, ca individ și Forțele Creatoare sau Dumnezeu? Cum ar trebui să se manifeste cineva în raport cu acestea? Iar apoi trăiește și acționează în acest fel în mijlocul celorlalți, astfel încât să fii un exemplu viu al idealului în care crezi.

Lectura 3481-2

Am dori, mai degrabă, să-i oferim entității maniera ideală de a-și folosi calitățile, astfel încât entitatea să poată alege singură.

Știi că te afli într-o lume materială. Este adevărat, tu ești alcătuit din trup, minte și spirit, dar nu te aștepta să se petreacă lucruri spirituale în manifestarea fizică, decât dacă aceasta ar fi o experiență folositoare pentru ea, pentru ca să o ajute și să o încurajeze, și nu te aștepta ca lucrurile acestea să se materializeze, decât dacă acest lucru este absolut necesar. Pentru ca Învățătorul nu și-a hrănit ucenicii prin miracol, atunci când se putea cumpăra hrana ca de obicei. A scos El bani din gura peștilor pentru a cumpăra haine, călătorii sau plăceri

pentru El însuși sau pentru discipolii Săi? sau pentru a acoperi necesitățile?

Tu, ca majoritatea oamenilor, respecti foarte puțin aceste lucruri, și totuși ai vrea ca ceilalți să creadă altceva. Prin urmare, la modul concret, află care sunt convingerile tale spirituale și cine este autorul idealului tău. Ține minte că nu există autori, nu există plural, deoarece Domnul Dumnezeu tău este unul singur. Nu uita asta! El nu este multiplu; da, există cei care ajută, dar fiecare suflet în parte are menirea de a ajuta.

Îți îndeplinești munca cum trebuie sau lași pe altul să o facă în locul tău? Nimeni nu poate s-o facă în locul tău! Fiecare suflet este asemenea fiecărui atom sau corpuscul. Pentru că ține minte, voi sunteți corpusculi din corpul lui Dumnezeu, fiecare cu datoria sa, fiecare cu funcția pe care trebuie să o îndeplinească, și anume ca lumea să devină un loc mai bun pentru că el a trăit în ea – și acesta este scopul tău pe pământ.

Așadar, află în cine și ce anume crezi tu, din punct de vedere spiritual; apoi află care este ideea ta și idealul tău mental. Pentru că mintea este cea care construiește și ea ține atât de materialitate, cât și de spiritualitate și de ceea ce este veșnic. Înțelege aceste lucruri, pentru că ele sunt adevărate. Atunci când vei fi încredințat de aceasta, rezultatele în plan material vor fi mai întâi plăcute în fața lui Dumnezeu și armonioase în propria ta viață.

Lectura 4866-2

(Î) Referitor la răspunsul 3 din a doua lecturare pentru mine, la ce ar trebui să se închine această ființă?

(R) Asta e ca și cum ai spune, care ar trebui să fie idealul acestei ființe; să fie faima, poziția socială, politica, banii sau să fie o viață echilibrată, cunoscând acele atribute care au fost sunt necesare și care au fost date pentru o mai bună dezvoltare, care vor aduce mulțumirea și satisfacția în planul mental și material. Cu toate acestea, această satisfacție nu va fi niciodată deplină, pentru că atunci când cineva devine prea satisfăcut, începe să decadă. *Mulțumirea* este cea care trebuie căutată de oricine, pentru că aduce cea mai mare fericire, cele mai multe speranțe, cel mai optimist mod de a privi activitățile desfășurate. *Acesta* ar trebui să fie idealul, dacă este să răspundem întrebării referitoare la ce anume ar trebui să adore această ființă.

(Î) *Care este idealul ființei?*

(R) Este ceva ce ființa trebuie să-și aleagă singură; pentru că aceasta reprezintă *voința* ei. Ființa știe în interiorul ei care este criteriul de dezvoltare pentru *fiecare* încarnare, pentru că acesta este idealul ei. Mai apoi, *oricare* ar fi idealul ales, ființa trebuie să îl urmeze, iar rezultatele obținute vor fi în conformitate cu acțiunile sale. Este dat ca atunci când ființa alege ca idealul său să fie atingerea succesului material, nu se poate aștepta ca acesta să-i aducă mulțumire, și nici fericire. Dacă idealul ales este ceea ce este *corect*, din punctul de vedere sau atunci când îl măsoară conform criteriilor sale, atunci acesta va duce la dezvoltare. Acest lucru trebuie stabilit de către sine însuși. Ce anume își alege ființa ca ideal *spiritual*, ca ideal moral, ca ideal în condițiile sociale, politice sau economice date? Sunt acestea în acord cu Cel care acordă tot ceea ce este bun și perfect, sau sunt ele creatore prin ele însele? La aceasta ființa trebuie să răspundă singură.

Idealuri și idei

Lectura 165-24

Care este primul lucru? *Sinele!* și dorința de a se dărui; dorința de a se exprima prin idei, în mediul fizic, suferind pentru un *ideal!* Acest ideal nu este doar ceva abstract, ci el necesită în primul rând *curaj*; îndrăzneala de a face imposibilul. Pentru că nimic nu îi este imposibil lui Dumnezeu și individului care se dăruiește pe sine ca să fie un canal de manifestare a influențelor benefice, pentru ca ceilalți să fie cu adevărat ghidați și să li se arate calea. Pentru că influențele de această natură sunt cele pe care le caută toți oamenii, și după care toată lumea plânge în ziua de azi pe Pământ – iar momentul *prezent* este timpul potrivit pentru asta!

Lectura 172-3

Ființa este un iubitor al muzicii și artei muzicale; critic, mai degrabă decât interpret, preferând vocea umană sau sunetele naturii, celor instrumentale. Mai degrabă în grupuri sau mase plecticoase de oameni care variază în armonie și schimbări, pentru că din când în când ființa dorește să aibă armonie. Atunci sunt necesare contrastele pentru ca ființa să *înțeleagă* condițiile din care se pot face comparațiile. Rezultă în mod automat că din *fiecare* element fie că este vorba de chestiuni ce

țin de inimă, de viață, de poziție socială, de circumstanțe ale vieții, ființa poate face comparații. Prin urmare atunci, entitatea va atinge pentru sine un ideal, în loc de simple idei. Inspirându-se din influențele înăscute pe care le are, în ceea ce privește misterele vieții, mai ales misterele vieții de dincolo – în care ea pătrunde adesea, ființa poate avea experiențe care să-i aducă o mai mare împlinire. Pentru această ființă, a trăi înseamnă a înțelege.

Lectura 257-181

(Î) *Având în vedere situațiile de mai sus care așteaptă o rezolvare, poate [257] fi sigur că va scăpa de această depresie și de datorii, restabilindu-se din nou?*

(R) Da, dacă idealul - și nu doar o simplă idee – este îndeplinit; și că acest ideal nu este deteriorat de auto-indulgență, ridicarea în slăvi sau mândria asociațiilor și a lui [257] însuși. Nu te lăuda cu ziua de ieri sau cu cea de azi, decât dacă conștiința ta este limpede în fața celui care a putut fi cel mai rău dușman al propriei tale minți. Căci Dumnezeu la care te închini este și Dumnezeul dușmanului tău!

Lectura 279-15

(Î) *Am dreptate să fiu de partea lui [2107] și asociaților să, în atitudinea și acțiunile lor referitoare la Pittsburgh Chemical?*

(R) Din nou spun, că aceasta trebuie să fie opinia sau hotărârea pe care entitatea trebuie s-o ia singură, în loc să îi fie indicată de alții; pentru că fiecare entitate este un univers în sine, cu propriile sale idealuri și idei care s-au construit în ființă și care spune care sunt asocierile și relațiile pe care ființa *ar fi bine* să le aibă, iar atunci când există diferențe de opinie sau de activități cu alte ființe sau grupuri cu care ființa s-ar putea asocia sau la care ar putea subscrie, atunci trebuie să intervină criteriile personale ale ființei, care să ducă la acele hotărâri în care sau prin care, își hotărăsc sorții. Ceea ce poate ajuta poate fi la fel cu ajutorul oferit demult lui Lot. În ceea ce privește separarea de cutare sau cutare, acestea sunt *decizii* care au fost lăsate în seama entității, constituind *voința* sa, și fiecare acționează acordând atenție *tuturor* lucrurilor care urmează să creeze diferențe într-un grup, sau în activitățile individuale orientate către asocierea cu un agent sau ofițer sau orice grup sau corporație la care cineva se poate alătura.

Lectura 1739-6

Dacă acele idei orientative se mențin pe aceeași direcție cu *idealurile*, urmați-le. Este important să aveți *idealuri*, nu *idei*! Ideile pot fi asemenea gândurilor, înfăptuind miracole sau crime. Fiți siguri că *idealul* ales este cel corect și urmați-l indiferent de influențele exterioare. Găsiți-vă calea cea bună și mergeți tot înainte. Traiți fiecare zi astfel încât să puteți privi în față orice om și să-i puteți spune să se ducă naibii dacă nu-i place.

Lectura 2716-1

Acesta este aproape de cuspidale sau liniile în care se schimbă semnele zodiacale. De aici rezultă că persoana are perioade în care există unele influențe ce-i produc confuzie; se poate spune că există izbucniri temperamentale, dar acestea sunt cauzate de confuzia din interiorul ființei. Există dorința ca ceilalți să dea glas părerilor lor, dar în mod natural, ființa își formează propriile opinii, chiar pornind de la cele ale celorlalți. Acest lucru este foarte bun, dacă ființa are idealuri și nu doar idei. Idealurile își au principiul de bază în planul spiritual. Deși mintea este cea care construiește, ideile sunt cele care atrag egoul sau egoismul, nu idealurile.

Lectura 2798-1

Astfel ființa poate descoperi în actuala sa încarnare aceleași legi ale cauzei și efectului, ale acțiunii de a da și de a primi, ale acelui ciclu prin care te pregătești – cu mintea și corpul – pentru a putea construi în această viață. De aceea este bine să te sacrifici pe tine și ideile tale, dar nu idealurile tale. Pentru că există Unul singur, El, care este calea, adevărul și lumina. Iar El a binecuvântat copiii, și tu poți face același lucru atunci când îi conduci, pentru că în ei se află speranța lumii. Așadar, aici ți se oferă șansa de a folosi tot ce ai și de a acționa astfel încât corpurile pe care le vei „construi” să fie adevărate temple ale Domnului cel viu; iar mințile să fie pe deplin potrivite în fața Lui. În felul acesta vei putea ajuta ca să vină mai curând ziua lui Dumnezeu.

Lectura 3211-2

Iată pe cineva dăruit acelor lucruri care țin de conștiința universală. Astfel, oricare ar fi direcția în care ființa va alege să fie activă sau

argumentativă, ea va putea să găsească acele capacități materiale, mentale sau spirituale, pentru a justifica poziția adoptată. Este posibil ca acestea să nu fie toate coordonate. Ființa trebuie într-adevăr să înțeleagă această rostire: „Află, o, Israel, că Domnul Dumnezeuul tău este singurul Dumnezeu.” Prin urmare, la fel stau lucrurile și cu trupul, mintea și sufletul. Spiritul, mentalitatea și condiția fizică – acestea toate se întrepătrund. Ele cresc sau se deteriorează conform modului în care aceste activități, idei, concepte mentale sau precepte sunt coordonate. Pentru că, așa cum s-a spus, trupul, mintea și sufletul sunt expresii finite ale Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt; sau timpului, spațiului și răbdării. Toate acestea sunt una atunci când activitatea lor este bine coordonată. Atunci când nu este, ele constituie influențe contradictorii. Pe acestea le folosesc atunci oamenii drept idei; niciodată ca idealuri, ci doar ca idei. [Ideile] și [idealurile] sunt diferite unele de celelalte, cele dintâi iau naștere din ceea ce este infinit, iar celelalte apar din ceea ce este finit.

Lectura 5502-2

Deoarece ideea și idealul sunt două lucruri distincte – un ideal este ceea ce trebuie urmat, în timp ce o idee te poate băga în încurcături.

Lectura 1863-1

Fără a fi prea îndrăzneț, pot spune că există idei și există idealuri. Idealurile sunt de natură spirituală și pe ele se bazează toate scopurile activităților spirituale – altfel spus, sămânța care a fost sădită va rodi la timpul potrivit. Aceasta trebuie să fie, la o analiză profundă, baza tuturor activităților.

Lectura 3245-1

Poziția lui Saturn indică schimbări, poziția lui Mercur arată înaltele capacități mentale ale ființei, iar Jupiter aduce orientarea bunăvoinței ființei, care va fi întotdeauna îndreptată către cel aflat în minoritate, chiar dacă minoritatea greșeste. Ființa trebuie să se supravegheze, ca să se asigure că nu primește cu prea mare entuziasm orice idee, fără a analiza dacă este necesar ca ea să devină un ideal, nu ca ceva idealist, ci ca un model după care să trăiești și pentru care să-ți dai viața.

Lectura 5255-1

Există multe acțiuni demne de laudă; există de asemenea și acțiuni îndoielnice. Atunci când ființa este foarte sigură de ea însăși, în ceea ce privește ideile sale, poate apărea întrebarea: sunt idealurile adevărate, în ce măsură activitățile care se leagă de ceilalți urmează în întregime ceea ce se susține a fi idealul ființei?

Ai analizat vreodată diferența dintre idei și idealuri? Idealurile iau naștere din scopurile spirituale, din aspirațiile spirituale, din dorințele spirituale și există un model reprezentat de El, care este Calea, adevărul și lumina, iar atunci când modelul este ales conform cu asemenea judecăți, vom vedea că nu există niciodată condamnarea celorlalți. Nu îi judeca pe ceilalți pentru că nu sunt de acord cu tine. Pentru că așa cum judeci, vei fi și tu judecat. Acestea sunt problemele pe care le consideri a fi cele mai mari în prezent, în relațiile cu ceilalți. Prin urmare, analizează-te mai întâi pe tine și idealurile tale, nu doar spunând: „Da, cred asta” sau „Da, cred aceea”, ci notându-le pe hârtie.

Care este idealul tău spiritual? Care este autorul lui? Aplici acest ideal și în plan mental? Așa gândești tu despre oameni?

Notarea idealurilor

Lectura 830-3

Ființa trebuie să crească prin studiu, prin meditație; nu cu forța, ci *deschizându-se* pentru a recunoaște ceea ce se petrece cu ea însăși. Pentru aceasta, în fiecare zi, înainte de culcare, fă un rezumat – dar nu doar mental, ci pe hârtie – a *experiențelor* pe care le-ai avut de-a lungul zilei. Fă din asta o regulă, dar nu așa, la modul teoretic, ci o regulă de urmat; nu una care să fie studiată sau oferită celorlalți, ci pentru tine însuși! Și *nu* citi ce ai scris decât după treizeci de zile, iar apoi observă diferența între ceea ce gândești și lucrurile la care te gândești, ce anume îți dorești, ce experiențe ai!

Ține minte, nu-i condamna pe ceilalți, și nu te condamna nici pe tine, ci exprimă-ți dorințele, exprimă-ți aspirațiile, exprimă bunătatea de care ai dat dovadă, ca și bunătatea pe care au arătat-o alții. Pentru că trebuie să știi că fructele spiritului aduc acestui trup schimbător și efemer fructele spiritului în măsura în care se exprimă prin relațiile cu ceilalți. Nu încerca doar să fii bun, ci fii bun la *ceva*! Află care este

scopul tău și care este idealul tău! Și dacă acestea nu se întemeiază pe o bază constructivă, spirituală, ele se vor întoarce împotriva ta! Pentru că fiecare suflet își întâlnește *sinele* în fiecare zi!

Lectura 1995-1

(Î) *Cu privire la viața mea spirituală, cu ce am nevoie să mă hrănesc, și unde pot găsi această hrană spirituală?*

(R) Analizează-te pe tine însuși și scopurile, motivele și influențele tale; și vezi dacă ele sunt în acord cu ceea ce constituie idealul tău.

Care este idealul tău fizic, mental, spiritual?

Nu ceea ce ai vrea să facă Dumnezeu pentru tine, ci ceea ce ai putea să faci tu ca mulțumire pentru dragostea ce ți se arată? Nu ceea ce ai vrea tu să fie, ci ceea ce ai putea tu să oferi din punct de vedere mental, care să conducă la o gândire constructivă în viața celorlalți? Iar în planul fizic, nu doar ceea ce ai dori să facă ceilalți pentru tine, ci ceea ce ai putea face tu pentru ei?

Aceasta este ceea ce se cheamă gândire constructivă, și atunci când aplici aceste principii în viața ta, vei vedea ce anume înseamnă viață spirituală. Nu înlăturarea plăcerilor, pentru că scopul vieții este plăcerea, ci ceea ce este constructiv, nu distructiv!

Lectura 2021-1

Prin urmare, unul dintre aspectele care trebuie rezolvate mai întâi, este acela de a-ți cunoaște idealurile – din punct de vedere spiritual, mental, material. Din punct de vedere spiritual, înțelege că idealul este ceea ce trebuie să fie urmat indiferent de ceea ce poate să apară. Din punct de vedere mental, el trebuie să fie întotdeauna constructiv, creator ca și influență, ca și acțiune. Din punct de vedere material, idealul nu trebuie să fie ceea ce ai vrea să facă alții pentru tine, ci calea și modalitatea ideală prin care tu poți să întâmpini aceste nevoi, aceste asocieri și alăturări cu semenii tăi. Pentru că, ceea ce tu vei face pentru frații tăi, vei face pentru Creatorul tău.

Considerăm că aceste lucruri ar trebui studiate, analizate gând cu gând; iar apoi, indiferent cât de mult te-ar costa acest lucru, ar trebui să trăiești conform acestor principii, conform cu idealul tău. Vedem că acest lucru îți va aduce armonie, mulțumire, și suficiente lucruri (atât materiale, cât și spirituale) din ceea ce ai nevoie pentru ca sufletul tău să evolueze.

Mai departe, care va fi destinul tău, depinde de cea ce vei face în raport cu idealul pe care ți l-ai ales.

Lectura 2524-5

Așadar, începutul – atât pentru vindecarea fizică, cât și pentru această lecturare – îl constituie idealurile tale. Scrie-le pe hârtie. Ia ceva de scris în mână și desenează. Ești destul de bun la desen. Ai încercat să-ți faci vreodată portretul? Cât de tare te avâți dincolo de ceea ce ai vrea să fii, sau dincolo de ceea ce ai vrea să creadă ceilalți că ești? Cât de departe mergi?

Prin urmare, trebuie început cu spiritualitatea. Care este idealul tău, din punct de vedere spiritual? Pe cine speri să întâlnești, unde speri că vei merge, atunci când vei pleca din acest loc? Amintește-ți, Cel care a creat lumea a comparat viața omului cu un copac, prin aceea că el cade acolo unde s-a înălțat. Viața merge mai departe, doar ființa rămâne. Corpul se întoarce la cel care l-a zidit. Vezi ce s-a întâmplat cu bogatul și cu Lazăr. Datorită răbdării, tăriei și iubirii sale față de aproape, Lazăr a ajuns până în profunzimile credinței. Cu toate acestea, el nu a fost prea departe de suferință, deși îl separa de aceasta o barieră atât de distinctă încât nu putea fi trecută – în acel plan al conștiinței.

Care este idealul tău din punct de vedere mental? Află că în acest plan fizic, mintea este cea care construiește. Sunt consecvente ideile și discuțiile tale cu asociații tăi? Ar trebui să fie, pentru că Învățătorul a spus: „Perseverența este o adevărată nestemată.”

Așadar, acesta este începutul descoperirii sinelui; odată cu aceasta vei reuși tot mai mult să dobândești ceea ce-ți va aduce atât satisfacții materiale, cât și mentale, în activitățile tale din planul fizic.

Prin urmare, fă astfel, și vei ajunge să te cunoști mai bine, relațiile cu ceilalți îți vor aduce mai multă satisfacție și nu va mai exista nemulțumire în tine sau referitor la tine. Pentru că, dacă vrei ca oamenii să se intereseze de tine, interesează-te și tu de oameni – și nu cu forța. Îți plac asocierile, îți plac asemenea activități. Atunci de ce să nu faci aceste lucruri în viața ta?

Lectura 3032-2

Astfel rezultă - atât din dispunerea planetelor, cât și din încarnările precedente – că trebuie să te *studiezi pe tine însuși*. Nu fă doar o simplă

analiză mentală, ci notează pe hârtie:

Care sunt idealurile tale spirituale?

Unde se află pentru tine raiul?

Unde este Dumnezeu?

Care este legătura dintre ființă și Forțele Creatoare? (Și apoi evidențiază ce faci pentru aceasta!)

Ce este religia?

Ce este moralitatea?

Ce este răbdarea?

Scrie răspunsurile la aceste întrebări din punctul tău de vedere, nu al altora.

Apoi referitor la idealul tău mental – cum ajungi să îl conștientizezi? Doar spunându-l iar și iar, sau trăind și aplicându-l în relațiile cu ceilalți?

Care este pentru tine calitatea mentală ideală? Șansa ta de a o avea este de unu la un milion! Și care este idealul tău material, satisfacerea egoului material, a unei pofte sau dorințe trupești? sau îndeplinirea unui scop spiritual și mental?

Notează toate aceste lucruri și apoi – pe măsură ce te analizezi pe tine însuși și acționezi, lasă hârtia deoparte – iar peste trei luni, verifică-te din nou. Ai să vezi că merită să faci asta.

Lectura 3051-2

Nici un suflet nu se încarnează la întâmplare, ci pentru ca să poată împlini ceea ce a căutat și caută ca ideal. De aici rezultă ceea ce ar putea fi prima poruncă pentru această ființă: nu accepta prea ușor ceea ce spun ceilalți, *decât dacă* aceasta răspunde la ceva care se află adânc în ființa ta.

Prin urmare, nu îți alege un ideal doar din vorbe. Notează-l pe hârtie. Începe scriind aceste trei capete de coloană: Spiritual, Mental și Material, și apoi scrie sub fiecare, care anume este idealul tău. Vei vedea că acestea pot să se schimbe din când în când, pentru că fiecare suflet crește în grație, în cunoaștere, în înțelegere. La fel ca și conștientizarea, evoluția apare pe măsură ce ființa acționează așa cum a ales și alege în fiecare zi. Și vei vedea că aceasta te va ajuta să descoperi că: Ceea ce alegi ca ideal spiritual trebuie să poată face față *oricărei* tulburări, să răspundă oricărei speranțe și dorințe de natură spirituală.

Apoi, atunci când vei medita asupra lui, în minte, vei vedea că el se manifestă și în experiențele tale materiale, fie pentru a te asigura de

corectitudinea judecății tale, fie pentru a îți permite să-ți alegi activitatea sau atitudinea pe care o vei avea în raport cu ceilalți.

Lectura 3051-6

(Î) Care este șansa spirituală și mentală pe care o am, de a putea demonstra că am o vedere mai bună în ceea ce privește cititul?

(R) Vedem că în acest caz ar fi trebuit să se intervină spre a corecta, în loc să se îngăduie o stimulare care să creeze probleme. Ceea ce trebuie demonstrat este o mai bună cooperare între corpul, mintea și spiritul sau sufletul ființei. Pentru că așa este necesar: să iei niște hotărâri clare în ceea ce privește toate activitățile corpului, minții și scopul sau idealurile alese. Atunci când le alegi pe acestea din urmă, nu te încrede în memorie, nu te baza pe mintea care spune: „Cred asta”, pentru că mintea se schimbă adesea, ci notează totul: Corpul. Mintea. Sufletul. Începe cu sufletul, care este idealul tău? Răspunsul trebuie să fie în tine și să aparțină lui Iisus Hristos, pentru că fii sigur, acest răspuns este cel dintâi, cel din urmă și în eternitate.

Mai departe, care este idealul tău mental? Acesta ar trebui să răspundă la următoarele: cât de multă meditație, cât de multă acțiune, cât de multă recunoștință? Aceste categorii pot fi subîmpărțite, sau, deoarece se pot schimba în fiecare zi, poți să le ștergi și să le modifici. Cum sunt mintea și spiritul când ne raportăm la corpul ideal? În mintea ta, contemplă-ți corpul ca fiind perfect, ca scop al tău. Acesta va fi acum scopul fizicului, nu al mentalului. Care este relația ideală care ar trebui să existe între sine, casă, prieteni, activități și lucruri, condiții și experiențe? Schimbă aceste lucruri pe măsură ce avansezi în studiul propriei tale ființe.

Lectura 3249-1

(Î) Ce anume greșesc?

(R) Cine ne face să-i judecăm pe ceilalți? Care sunt idealurile tale? Fă o paralelă între acțiunile și idealurile tale, nu doar în minte, ci în scris, astfel încât să poți analiza și învăța în același timp.

Lectura 5400-1

(Î) Îmi îndeplinesc scopurile pentru care m-am încarnat pe Pământ în această perioadă?

(R) Ai putea să le realizezi. Fundalul este de așa natură încât acest lucru este posibil, iar impulsurile sunt atât latente, cât și manifestate.

Mai întâi stabilește-ți un ideal. Nici acest lucru nu este dintre cele mai ușoare. Nu este de ajuns doar să spui: „Cred acest lucru” și „Da, cred acel lucru”. Pune totul pe hârtie. Trage linii. Pune capete de coloană: „Idealul meu spiritual”; care este acesta? „Idealul meu mental” – și scrie aici cât timp vei aloca pentru recreare, pentru studiu, pentru lucru, activități sociale, diferitele activități pe care trebuie să le realizeze un individ pentru a fi complet. Calea ideală nu este „Ei bine, nu pot face asta”, ci idealul înseamnă să-ți alegi o cale și să o urmezi. Notează apoi „Idealul meu fizic”. Ce fel de biserică ar fi aceea în care tu ai fi singurul membru? Cum ar arăta? Ce fel de viață casnică ar fi aceea, dacă toți soții ar fi ca tine? Care este atitudinea ideală a unui soț, a unui tată? Care este atitudinea ideală a unui vecin? a unui fermier? a unui frate? În acele activități politice sau sociale? Grupează-le sub fiecare dintre cele trei capete de coloană. Vezi cum arată. Le vei șterge de multe ori, pentru că vei vedea că ele nu se potrivesc cu idealul tău spiritual – care poate fi unul singur – Iisus Hristos!

8

Practicând fructele spiritului

Lectura 1397-2

Căci cei care arată în viața lor de zi cu zi semințele spiritului adevărului – și anume răbdarea, îndurarea, blândețea, bunătatea, chiar și celor care folosesc aceste lucruri împotriva lor – ei pot să știe că El va merge alături de ei.

Pentru că omul poate doar să semene, Dumnezeu este cel care face să crească, să se dezvolte, să grăbească apariția spiritului adevărului care poate într-adevăr să te elibereze. Să te elibereze de ce anume? De tulburările care se ridică din forțele perturbatoare care se pot manifesta în viețile unor ființe care caută doar să se preamărească și să-și amplifice propriile lor dorințe egoiste.

Lectura 1404-1

Există multe forțe și multe influențe, dar doar un singur spirit al binelui. Există multe entități în lumea intermediară, în ținutul de graniță, în ținutul umbrelor, de-a lungul căii evolutive; dar un singur spirit al adevărului, care dăinuie veșnic!

Pentru că atunci când trăiești, când acționezi, arăți în viața de zi cu zi cine este Stăpânul care a mers împreună cu tine. Arăți doar regrete, resentimente, mici și jalnice sentimente de ură? Așa după cum știi, acestea nu aparțin spiritului adevărului; ele sunt cele care aduc doar regrete, tristețe, dezamăgiri, umbrele lucrurilor rele.

Și acestea se îndepărtează de spiritul adevărului.

Lectura 1435-1

Fiecare experiență a ființei sau sufletului este asemenea unei lecții pentru a înțelege fructele spiritului adevărului, pentru ca el să se poată manifesta în planul material; răbdarea, speranța, îndurarea, blândețea, bunătatea, iubirea pentru aproapele tău. Dacă acestea sunt manifestate în viața de zi cu zi, aduc drept răsplată o relație mai apropiată cu Forțele creatoare, cu Dumnezeu.

Pentru că în acestea găsim manifestarea spiritului adevărului, iar asocierile, circumstanțele și acțiunile ființei în raport cu acestea, aduc o cunoaștere practică în viața ființei.

Lectura 1440-1

Fructele spiritului adevărului sunt cele care fac ca omul să devină conștient de legătura sa cu Forțele Creatoare.

Pentru că tot ceea ce se realizează cu scopul și cu dorința de a împlini și de a deveni una cu idealul ales, este constructiv – dacă idealul ține de spiritul adevărului. Dar nu contează ceea ce spune sau crede cineva, ci mai degrabă ceea ce face în viața sa de zi cu zi.

Lectura 1448-2

Deoarece numai ceea ce exercită o influență creatoare continuă – așa cum este viața însăși – poate dura veșnic. Căci ceea ce a mai fost, este și va exista în veci. Doar ceea ce este material sau muritor se schimbă; dar expresiile a ceea ce este creat de Spiritul adevărului continuă să trăiască.

Iar dacă ființa va căuta să descopere cât de mult acționează Spiritul în și prin emoțiile apropielui său (nu orice Spirit, ci Spiritul Adevărului), aceasta nu numai că îi va aduce pacea, speranța și înțelegerea, dar îi va aduce o creștere dincolo de orice se poate închipui prin cuvinte.

Lectura 1456-1

A găsi fericirea înseamnă a descoperi că Spiritul Adevărului *îți ghidează pașii*, activitățile și chiar și gândurile, zi de zi.

Lectura 1463-1

Dar acea voce micuță și tăcută a conștiinței care îi dezvăluie sufletului legăturile acestuia cu Forțele creatoare sau natura, sau manifestările naturii sau ale spiritului adevărului și speranței, această voce trebuie să fie în armonie cu dorințele și scopurile, care să creeze acea dorință de a deveni ceea ce în viața materială a omului reprezintă dovezi ale manifestărilor spiritului adevărului, cum ar fi: speranța, iubirea pentru semeni, răbdarea, îndurarea, blândețea, bunătatea, în orice condiții în care acționează sufletul.

(Î) Este corect din punct de vedere cosmic ca eu să continui să mă întâlnesc cu această ființă, John [...] în această viață?

(R) Oricine poate să fie un ajutor, un sprijin pentru altcineva. Nu faceți din asta o chestiune egoistă, ci urmăriți mai degrabă să fiți de folos fiecărui. Dați curs liber expresiei mai înalte a ceea ce poate face ca fructele spiritului să devină o experiență conștientă în viața celorlalți.

Lectura 1470-2

Așadar care este idealul tău în această privință? Are el ca scop autosatisfacerea propriilor obiective, cum ar fi faima, poziția socială, averea și altele asemenea? sau ți l-ai ales știind din propria experiență că toate acestea sunt zadarnice dacă nu sunt ghidate și impulsionate de Spiritul Adevărului!

Dacă acest ideal este însuflețit de Adevăr, indiferent care va fi aparența exterioară, certitudinea îndeplinirii scopului pentru care ființa s-a încarnat în această etapă de dezvoltare a conștiinței sale, va aduce mulțumire, pace, armonie și altele la fel.

Lectura 1472-3

Dar atunci când îi aduni pe aceștia, nu-i condamna. Pentru că trebuie să știi că nu există decât un singur spirit – acesta este Spiritul Adevărului care a crescut în interiorul lor! Pentru că dacă există spiritul de ceartă sau spiritul oricărei activități care aduce discordie și tulburare, el va lua conducerea asupra acelor pasiuni inițiale pe care le-ai dat de o parte atât de bine și care încă mai continuă să dea anumite impulsuri, despre care a vorbit și El – căci prințul acestei lumi este un leu furios, căutând pe cei pe care să-i distrugă!

Lectura 1493-1

Considerăm că asemenea experiențe iau naștere din acele influențe înnăscute, care sunt semne sau prevestiri sau indicații; prin urmare nu au niciun alt rol decât de a arăta calea. Pentru că deși cineva poate fi influențat de asemenea semne, voința însăși este cea care face alegerile – căci ea este în esență, un dar al Creatorului, pentru ca sufletul să poată să aleagă să fie una cu ceea ce este veșnic; aceasta nu poate fi decât ceva constructiv, născut din ceea ce pe drept cuvânt poate fi numit fruct al spiritului adevărului însuși, cum ar fi: răbdarea, îndurarea, bunătatea, iubirea pentru aproapele tău. Nu invidia, nu cearta, niciunul din lucrurile de care orice suflet se teme.

Lectura 1506-1

Spiritul adevărului, spiritul dreptății se află întotdeauna la îndemâna acelor suflete care caută să facă voința Forțelor Creatoare (Dumnezeu) atunci când au de-a face cu semenii lor.

Lectura 1531-1

Păstrarea credinței este doar unul din lucrurile care, în relațiile cu ceilalți oameni, oglindesc fructele spiritului, mai precis fructele spiritului adevărului - blândețea, bunătatea, răbdarea, îndurarea. Deoarece acestea rodesc în inimile și sufletele oamenilor, aducând nu atât satisfacție, cât mulțumire și pace, lăsând în seama Spiritului Adevărului rezultatele care urmează a fi obținute.

Lectura 1742-4

(Î) Ar trebui ca însușirile mele mentale să fie ghidate de sinele meu spiritual?

(R) Așa cum s-a mai spus înainte, aceste însușiri ar trebui să fie întotdeauna conduse de către sinele spiritual; pentru că atunci când corpul mental devine conștient de aptitudinile spirituale sau de mișcările spiritului, se împlinește promisiunea: „Eu mă voi întoarce la Tatăl, dar vă voi trimite spiritul Meu și el va rămâne cu voi în veci, până la sfârșitul Pământului.” Prin urmare, atunci când spiritul vă însuflețește, lăsați ca toate hotărârile voastre să fie conduse de el, și atunci când activitățile vor trebui să se manifeste în lumea materială, ele se vor exprima prin intermediul minții materiale, devenind

forțele ce animă acea minte care aparține Spiritului, căci Spiritul este Adevărul!

(I) Să-mi îmbunătățesc mai întâi condiția fizică înainte de a căuta să dobândesc un control mental mai ferm asupra mea?

(R) Atunci când vei căuta să dobândești un control mental mai ferm, sau când vei căuta să te cunoști pe tine însuși și legătura ta cu Forțele Creatoare, aceasta îți va fi de folos în obținerea unei mai bune coordonări în plan fizic. Prin urmare, pentru moment vizualizează spiritul vieții așa cum se manifestă el prin intermediul corpului fizic (ne referim la corpul acestei ființe!): fiecare atom sau corpuscul al corpului este el însuși un întreg univers, împreună cu toate elementele sau sursele de viață care îl însoțesc. Așadar, preocupă-te doar de tine însuși, căci „nu poți adăuga nicio fărâmbă și niciun cot”, totuși gândul este călăuzit de ceea ce reprezintă forțele motrice ale vieții în Dumnezeu, căci „toată puterea este dată prin El”; iar păstrarea acestei conștiințe a însușirilor pe care le are Fiul va da viață la tot ceea ce există. Astfel putem vedea cum cei care se află în planul fizic își pot eleva conștiința astfel încât să o coreleze cu viața în diferitele forme pe care le poate lua pe pământ, pentru a-L preamări și mai mult pe El. De aici rezultă adesea nevoia de a adăuga la vibrațiile corpului material pe cele ale obiectelor materiale, modificându-le sau coordonându-le astfel încât să existe o mult mai bună înțelegere între corpul fizic și cel mental. Spiritul vrea, dar carnea este adesea slabă; totuși, înțelegând legile Lui, înțelegând că ele provin dintr-o singură sursă, și că adesea ceea ce este cel mai bine pentru unul, nu este întotdeauna la fel de bine și pentru alții; cu toate acestea adevărul este adevăr în tot ceea ce ține de Viață! Așadar, pe măsură ce ființa se cunoaște tot mai mult pe sine și trezește din ce în ce mai mult aspectele spirituale ale ființei, care acționează prin intermediul forțelor fizice ale corpului, aceasta va face ca vibrațiile corpului fizic să devină din ce în ce mai vii. Acest lucru nu se petrece cu forța, puteți fi siguri; căci nu uitați că El s-a retras adesea din mijlocul alor săi pentru a se ruga.

Acum vedem că această ființă poate să primească ajutor, dacă există – în schimbarea condițiilor de mediu – acțiunea fructelor spiritului adevărului, care sunt ajutarea celorlalți, blândețea, bunătatea, răbdarea.

Lectura 2513-1

Din pozițiile lui Uranus și Neptun rezultă cercetarea misterelor. Entitatea se interesează de toate formele de influență paranormală. Totuși, ființa își va discredita adesea propriile experiențe. Păstrează-ți ferm idealul, căci nu prin forță sau tărie se realizează ceva spiritual, ci prin spiritul adevărului, și nu ființele sunt cele care fac aceasta, ci spiritul adevărului – și nu există decât un singur adevăr!

În ceea ce privește încarnările pe Pământ – vedem că au existat o mulțime. Astfel se explică natura înalt emoțională a ființei. Deși nu sunt spuse prea multe aici, deși multe aspecte care au influențat și vor mai influența entitatea în această viață nu sunt indicate în acest moment, există unele care sunt arătate aici pentru a influența în mod favorabil; permițându-i astfel ființei să vadă ea însăși și astfel să-și îndeplinească scopul, și să devină acel exemplu viu, acea ființă care este martoră spiritului adevărului.

Lectura 3051-2

Gelozia, invidia, răutatea, ura, calomnia, nu sunt fructele spiritului adevărului. Ceea ce aparține de spiritul adevărului se manifestă prin răbdare, iubire față de semenii, bunătate. Acestea nu costă nimic, dar aduc în schimb câștiguri însemnate la capitolul pace.

Lectura 3377-1

Trebuie să micșorăm greșelile, și să exagerăm virtuțile. Aceasta ar trebui să fie politica, scopul ființei în relațiile sale cu semenii săi, pentru că așa s-a spus, că omul trebuie să concureze cu ceilalți pe pământ: „Tată, iartă-i așa cum îi iert și Eu”. Astfel că atunci când ființa aplică acest precept în viața sa și în relațiile cu ceilalți, se aplică ceea ce El a spus adesea: „Ceea ce vei face pentru cel din urmă dintre cei mici, pentru Mine vei face.” Prin urmare acestea ar trebui să fie tendințele și mușchii spiritului cu care ființa va acționa în eforturile sale de a-i ajuta pe ceilalți, nu cu forța ci cu spiritul adevărului așa cum se poate el manifesta printr-un cuvânt, o mișcare, un zâmbet.

Lectura 3388-1

Nu fă operații. Aceasta ar însemna să renunți la ceva care a contribuit la alcătuirea fizică, mentală și spirituală a forțelor corpului. Dacă

lucrurile continuă, ar putea să apară un anumit disconfort în zona inferioară a traiectului alimentar, dar un beneficiu mai mare se poate obține menținând atitudinea corectă. Aceasta nu înseamnă că neg situația existentă, ci ființa ar trebui să recunoască în permanentă, să se bazeze și să devină conștientă de capacitatea și puterea Conștiinței Christice de a crea întregul. Dacă acest lucru este înțeles și aplicat în viață în relațiile cu ceilalți, ar putea să apară și ajutorul; ființa nu trebuie să se laude, nu trebuie să nege, ci mai degrabă sfătuindu-i pe toți cei cu care vine în contact, și apoi trăind zi de zi prin acele lucruri și astfel încât spiritul sau sămânța spiritului adevărului să se poată manifesta.

Lectura 3395-3

Entitatea va descoperi că, prin aplicarea principiilor și adevărilor pe care le oferă celorlalți, tot ceea ce obții, tot ceea ce dobândești prin spirit este rezultatul acțiunii principiilor spiritului adevărului. Totul depinde de spiritul, de scopul, de țelul și dorința cu care acționezi!

Așa cum a aflat și ființa: anumite foi, anumite broșuri par să aibă o putere destul de redusă, pentru că entitatea care a subscris la acestea a făcut-o cu scopul de a obține un câștig personal mai degrabă decât cu scopul de a oferi dragoste celor cărora pe care i-ar putea atrage aceste lucruri. Prin scopul sau spiritul cu care au fost dăruite, acestea și-au pierdut farmecul.

Lectura 5749-13

Creșteți fructele spiritului adevărului în viața de zi cu zi, pentru ca ele să preia controlul și să realizeze toate activitățile din viața voastră; știind că ceea ce veți face celui mai mic dintre frații voștri, veți face pentru Creatorul vostru.

9

Spiritul Christic

Lectura 991-1

Hristos nu este om! *Iisus* a fost omul; *Hristos* este mesagerul; *Hristos* a existat dintotdeauna.

Lectura 262-103

Nu a existat un timp în care *Hristos* să nu fie ca entitate.

Lectura 262-29

(Î) *Te rog explică pe larg și în detaliu ideea că Spiritul Christic, iar nu omul, ar trebui să fie ușa, adevărul, calea.*

(R) Ceea ce s-a spus până acum poate fi folosit pentru a ilustra diferența ce poate fi simțită de către sufletul care a devenit conștient de sine însuși, așa cum *Hristos*, sau *Iisus* omul a devenit conștient de Spiritul Tatălui prin acele experiențe umane în care a „umblat făcând binele” și în acele perioade în care a primit recunoașterea din partea Tatălui că el *era* cel care putea și care avea să devină, prin faptele sale, Mântuitorul oamenilor. Mai întâi, Tatăl a spus: „iată-l pe cel întru care am binevoit”, iar apoi „Acesta este fiul meu, ascultați-l!”

Biruină, El este calea, mijlocul prin care oamenii pot deveni conștienți de sufletele lor, care sunt în armonie cu cel care este una cu spiritul adevărului; pentru că putreziciunea nu moștenește viața veșnică. Spiritul este adevărata viață. Apoi, pe măsură ce oamenii devin de acea putere a Lui de a fi calea, ei devin asemenea unei uși, devin reprezentanții Lui, cei care arată calea; iar ușa este astfel deschisă; și nu omului, ci spiritului din el,

care este martor spiritului adevărului prin care El a învins lumea, punând-o astfel la picioarele Sale.

Tot astfel și noi, în calitate de moștenitori ai împărăției, ca frați ai Lui, ne putem bucura de acest privilegiu pe care El l-a dat celor care Îi ascultă vocea și se înarmează; pentru ca noi să putem alerga în această cursă care se întinde înaintea noastră, contând pe El, cel care a creat și a dăruit lumina; pentru că în El trăim, ne mișcăm și existăm. Vă răzvrățiți? Vă găsiți greșeli unul altuia, deși sunteți moștenitori ai împărăției? Mai bine fiți smeriți în spirit, astfel încât voința Lui să se împlinească „precum în ceruri, așa și pe pământ”. În felul acesta devenim copiii Tatălui, ușa către cale, și părtași cu El la aceeași moștenire plină de glorie.

Fie ca atunci când spuneți un cuvânt, cuvânt să fie. „Alții n-au decât să facă ce vor, dar eu voi sluji un Dumnezeu viu” care a arătat în om – în toți oamenii, de pretutindeni – acea imagine a Creatorului, prin care sufletul poate crește în grație, în cunoaștere, în pace, armonie, înțelegere.

Fiți dintre cei care înfăptuiesc cele scrise în scriptură, nu doar o ascultă. Astfel veți deveni ușa prin care poate pătrunde *Calea*, Hristos, Mântuitorul; pentru că *El* este calea, adevărul și lumina.

Lectura 900-227

(Î) Referitor la etapa filozofică. Am fost rugat de multe ori să explic învierea lui Hristos așa cum o înțeleg eu, incluzând-o în cartea pe care o scriu pe tema Acțiunii Spiritului. Multe sunt ideile care mi se prezintă. Printre ele, aceea că Hristos a fost luat de pe cruce înainte de a fi murit și astfel a apărut apoi ca unul care a înviat. Explicați – nu atât semnificația emblematică a învierii, cât mai ales posibilitatea Spiritului Unic, Tatăl, de a se manifesta sub formă fizică a unui om din carne și oase, chiar și atunci când entitatea acelui om din carne a atins deplina perfecțiune, așa cum a fost cazul lui Hristos, pentru ca apoi să ajungă la totala distrugere, așa cum este scris în Scripturi că ar fi ajuns Hristos înainte de înviere. Pun această întrebare pentru a completa conceptul și pentru a putea răspunde la rândul meu, celor care mă întreabă.

(R) Iată aici o singură propoziție din care ființa poate dobândi întregul concept: Așa cum prin Adam toți oamenii mor, tot astfel prin Hristos ei învie.

În ceea ce privește ideea învierii, în lumea fizică există multe concepții ale oamenilor referitor la asta, deoarece vedem că pentru a

înțelege învierea trebuie mai întâi să înțelegem cum anume a intrat forța spiritului în corp și omul a prins viață; și pentru aceasta începem cu următoarele:

Pământul și universul, fiind legate de om, au luat ființă din *mintea* Creatorului, și astfel, au cam aceeași structură ca și forțele atomice care se multiplică în interiorul lor, sau, așa cum sunt văzute și create lumile în prezent, tot astfel a devenit și Pământul un adăpost pentru om, care s-a încarnat astfel, prin mintea Creatorului, luându-și un trup de carne, care poate să moară, să putrezească și să devină țărână, revenind la o situație materială. Spiritul este darul lui Dumnezeu făcut omului pentru ca acesta să poată să devină una cu El, dispunând de forțe creatoare cu care poate acționa în planul fizic. Prin Adam omul (ca grup, nu ca individ) a intrat în lume (pentru că a intrat în cinci locuri simultan – toate având numele de Adam) și atunci când conceptul de om a ajuns la acel punct în care nu a mai mers pe calea Spiritului, ci și-a urmat dorințele trupesti, a apărut păcatul – pentru că se îndepărtase de Chipul Creatorului său – și atunci i-a fost dată moartea spirituală, pentru că moartea fizică exista de la începuturi; căci oamenii trebuie să moară pentru ca să poată apărea alții.

Prin urmare se vede din aceasta că trupul lui Hristos, a devenit perfect, în această lume, și acest trup a fost răstignit pe cruce, iar în mormânt corpul *fizic* s-a deplasat prin ceea ce *omul* va cunoaște ca fiind alte dimensiuni, și atunci Spiritul a putut să preia conducerea acelei Ființe atunci când a revenit înapoi în trup, arătându-se din nou lumii și oamenilor din acel timp, ca și celor din prezent.

Lectura 900-315

(Î) *Întrebarea mea este: „Este corectă deducția mea că interviul meu pentru a fi un discipol al Maestrului a fost de fapt o întâlnire cu Domnul, „Mântuitorul” nostru? Sau mă amăgesc singur, pentru că nu ar fi pentru prima dată când conștiința mea mentală s-a înălțat până în Sfânta Sfintelor – pentru că s-a spus că eu sunt acela din neamul lui Israel căruia Dumnezeu i-a dat din nou voie să se apropie de Tronul său – am dreptate sau merg prea departe, deoarece cel care mi-a pus întrebări mi-a înțeles perfect nevoile mentale?*

(R) Aceasta este o aplicație directă a acelor adevăruri care i-au fost transmise periodic entității, pentru că oare nu înțelege ființa această diferență între căutarea Domnului și căutarea plăcerilor și a intereselor

care o fac să lase o bună impresie în lume? Atunci când se simte că această impresie vine din interiorul ființei și când ființa încearcă să facă aceasta pornind de la înțelegerea spirituală a faptului că poziția ei socială a ajuns la asemenea proporții, atunci în mod asemănător, acest lucru este adevărat; deoarece spiritul Christic caută pretutindeni în lume să devină factorul central în viața celor care se străduiesc să fie asemenea Lui.

Lectura 900-351

(Î) Noaptea de 20 octombrie sau dimineța zilei de 21 octombrie. S-a petrecut conform prezicerii [900-347 din data 18 octombrie 1927]. Ființa a părut că trece prin multe stadii de viață sau că a experimentat multe din elementele componente ale gândului – de exemplu, folosirea minții umane. Au existat: dorința de bani, dorințele sexuale și dorințe de alte fel – de exemplu, ființa a căutat să-și satisfacă diversele dorințe carnale. A existat dorința de a călători – m-am surprins căutând să ne întoarcem din călătoria la Fort Wayne (facem planuri pentru Ziua Recunoștinței). Apoi mama a părut că-l lovește pe fratele meu peste față, lucru care l-a jignit. Mi-am pus brațul în jurul lui și am încercat să fac pace. „Vezi cum am uitat și am iertat eu” i-am spus eu. „Da, dar necazul tău a trecut și acum nu mai pare așa de important” a răspuns el. „Știu că acest lucru este adevărat” i-am spus eu, „dar haide, fii și tu mare.” Apoi am trecut printr-o pivniță întunecoasă și am urcat într-o cameră luminoasă în care am dat de doamna Berliner (de curând decedată și pentru al cărei suflet tocmai mă rugasem în noaptea aceea), așezată împreună cu mulți alții. (I-am simțit prezența și ceva mai devreme în timpul după amiezii în timp ce scriam, iar după aceea a urmat cearta). Ea mi-a spus: „Nu vreau ceartă în casa mea. Nu vreau necazuri și dizarmonie aici.” Apoi am văzut mulți în Zona intermediară, ale căror acțiuni mentale și eforturi fizice din planul material puneau frână potențialei lor dezvoltări. Am întrebat: „Cine îi va aduce înapoi pe ei?” Atunci a apărut o schimbare. Am simțit și am văzut, la fel ca altădată când mintea mea s-a ridicat în Sfânta Sfintelor - chiar până lângă Tron. L-am privit, și de data asta El avea chipul unui om tânăr. El era gol până la brâu – totuși nu puteam vedea nimic sub acest nivel. Am întrebat: „Cine este acest tânăr?” „Acela” mi s-a răspuns, „este Hristos”. „Cine îi va aduce înapoi pe aceia?” am întrebat din nou. Hristos mi-a vorbit direct, spunând doar un cuvânt: „Eu.”

(R) Aici găsim suficient material de studiu în diferitele eforturi ale entității, în cele scrise ca și în experiențele mentale, fizice și morale ale entității, iar modul în care apar diferitele faze ale acestei viziuni corespunde cu acele etape de evoluție ale ființei, cu adevărurile, lecțiile, revelațiile sale și marele adevăr care este o culme a celor văzute în ultima parte a viziunii.

Mai întâi vedem împlinirea în timp și ca modalitate a lecțiilor cu care s-a confruntat entitatea în acest mod precis, și toate acestea urmează a fi studiate din viziunea sinelui, din interior către afară, mai degrabă decât din afară spre înăuntru – deși există argumente în favoarea amândurora, deși vedem că există la nivel fizic acele condiții directe sau elementare, care prezintă diverse faze ale condițiilor așa cum sunt ele experimentate de către minte. Așadar, totul trebuie măsurat în propria sferă, și în diferitele faze ale studiilor pe care le-a făcut ființa, înțelegând că totul se dobândește prin comparație, și că ceea ce este făcut în planul subconștient sau în cel cosmic este contrapartea lucrurilor din planul fizic, și nu există condiție, element sau obiect care să nu poată fi regăsit în planul material sau în conștiința universală.

În această viziune, în ceea ce privește acelea dintre lucrurile care aduc diferitele dorințe în trup, în fiecare caz se vede că există o lipsă a voinței care să se manifeste în direcția justă, sau se observă exercitarea incorectă a voinței în ceea ce privește planul material sau cel mental. Iar forțele care acționează în diferitele momente de auto-complacere, se manifestă în acele condiții în care, deși iubitoare, mâinile ar alege exact ceea ce este diametral opus condițiilor normale. În acest fel, fiecare devine o comparație în grade diferite a acelor lucruri trăite și studiate în diferitele etape de dezvoltare a minții.

În ceea ce privește călătoriile sau comunicarea, - în diferitele condiții care iau naștere – acestea pot fi contemplate în întreaga lor splendoare, sau în întreaga întunecime, în funcție de atitudinea individului referitoare la comparația care este adusă în fața ochilor; totuși se poate vedea din diferitele condiții - fie că este vorba de ceea ce ține de acțiunea forțelor din planul cosmic asupra planului material, sau a materialului asupra forțelor cosmice – că una dintre ele trebuie stabilită drept exemplu ca modalitate, cale și forțe de exprimare pentru cealaltă, apoi mintea se înalță ca atitudine către ceea ce va duce la o deplină capacitate de acțiune la voință care se opune, sau în modul de a crea condiții mai bune pentru

corp atunci când acționează puterea voinței, făcând voința una cu a Celui care a dat forțelor lumii ceea ce aveau nevoie pentru a aduce totul în fața aceluia tron al grației în care omul ajunge să comunice mai îndeaproape cu Forțele Creatoare din planul fizic sau din cel cosmic, sau forțele supraconștiente din univers; și în aceste condiții relative în care El, cel care s-a oferit pe sine ca preț al răscumpărării, poate să-și țină promisiunea față de fiecare individ care se încrede în El; pentru că El este calea și prin El vine lumina, iar expresiile pe care El le-a rostit (voi merge, voi întâlni, voi da) însuflețesc inimile oamenilor, arătându-le că Spiritul este tot atât de viu în această lume de azi, ca și în acea dimineață glorioasă în care El a sfărâmat lanțurile morții și s-a ridicat în lumina dimineții la Tatăl care a dat totul acestei lumi, pentru ca omul, prin intermediul Lui, să poată căuta o cale de scăpare din dorințele trupesti care îl împresoară în fel și chip. Se vede că entitatea, în această viziune, se apropie din nou chiar de tron și se arată prin El că a fost promis în și prin numele Lui, numele Fiului, că toți oamenii se pot apropia de acest tron al grației.

Lectura 1158-12

Ce înseamnă aceasta? Cum se poate exprima în cuvinte astfel încât cineva să reușească să înțeleagă ce înseamnă că Spiritul Christic – care s-a manifestat prin Iisus – este prezent într-un milion de locuri simultan?

Lectura 3418-1

Analizând impulsurile latente sau manifestate așa cum se văd în embleme, care par a fi străine una de cealaltă – aceste nevoi variază uneori destul de mult în trupul și mintea entității. Și aceste simboluri ar trebui să-i aducă aminte ființei. Nu-ți fie milă de tine. Află că Dumnezeu nu respectă individualitățile, ci are o treabă pentru tine, da, tu ai de îndeplinit o anumită slujbă pe pământ. Construiește casa, pregătește-i pe cei tineri. Ajută-i pe cei bolnavi și ține minte că totul trebuie făcut în spiritul lui Hristos.

Lectura 3706-2

Astfel că Legea lui Unu care se manifestă prin cale, adevăr și lumină, care a existat dintotdeauna pe pământ, se manifestă acum ca Mântuitor al nostru.

Lectura 5749-5

Da, frații mei, în ignoranța voastră și în zelul vostru ați vorbit adesea despre acea influență care există pe Pământ, cunoscută oamenilor sub forma mărturiei celor care au influențat activitățile din viața religioasă sau spirituală a indivizilor de-a lungul timpurilor, mărturie că Fiul Omului a călcat pe acest Pământ. În loc de asta mai bine ați asculta și medita la acele lucruri pe care le-a rostit El atunci când a făcut acele lucruri și a arătat cum anume unii și-au astupat urechile și nu au vrut să audă nimic din ceea ce se petrecea în preajma lor; și nu L-au cunoscut! El, Domnul și Stăpânul nostru a fost cel dintâi între cei care au instaurat nemurirea, pentru ca să existe șansa pentru acele forțe care au greșit în plan spiritual; și numai experimentând într-o manieră în care toate lucrurile să poată fi văzute din perspectiva capacităților mai înalte de manifestare, în diferite etape, forme și modalități, pe măsură ce s-au dezvoltat trecând prin ceea ce cunoașteți că este materia, au putut să ajungă să cunoască cum sau de ce, sau când s-au manifestat în toate planurile spirite bune și ca spirite care au greșit. Pentru că El v-a spus, dacă nu l-ați fi *cunoscut* pe Fiul *nu* v-ați fi condamnat singuri. Deoarece condamnarea nu făcea parte din El, ci „voi erați deja condamnați”. Și atunci când ajungeți sub influența celor care se deschid pentru a înțelege, poate să apară o apropiere de El. El a venit în toate timpurile prin intermediul celor care vorbesc popoarelor, atunci ca acum, care au fost chemați cu scopul de a manifesta această primă idee.

Apoi El a venit în toate timpurile în care a fost necesar ca înțelegerea să fie concentrată asupra unei *noi* aplicații ale aceleiași idei: „Dumnezeu este Spirit și caută să i te închini în spirit și adevăr!”

Apoi, pe măsură ce s-a pregătit calea de către cei care au fost și sunt canale pentru intrarea în manifestare, pot să apară pe Pământ acele influențe care vor salva, regenera, reînvia, *menține* - dacă vă place – Pământul în continua sa activitate orientată către o înțelegere corectă, și către relații corespunzătoare cu ceea ce duce la legături mai strânse cu ceea ce se află doar în El. Ați văzut aceasta în Adam; ați auzit despre asta de la Enoh, vi s-a adus la cunoștință de către Melchisedek; Isaia, Iosif, David și toți cei care au pregătit atunci calea pentru cel care avea să se numească Iisus [nota lui Glays Davis: Esenieni, școală de profeți întemeiată de către Ilie. Vezi Malachi 3 și 4]. Ați văzut spiritul Lui în toți conducătorii din toate ținuturile unde era viață, de la

insulele mărilor, la pustiu și munți, sau în diferitele activități ale tuturor raselor, de orice culoare ar fi ele, orice activitate care a adus și aduce mulțumire în mințile și inimile celor care trăiesc în planul fizic.

Textul lecturării 5749-6

Lecturare oferită în transă de către Edgar Cayce la casa familiei Edmond în strada Pennsylvania, Va., în data de 5 aprilie 1935, ca urmare a solicitării făcute de către cei prezenți.

Participanți

Edgar Cayce, Gertrude Cayce, Conducător: Gladys Davis,
Stenografă: Minnie Barrett, Esther Wynne, Hannah Miller,
Florence & Edith Edmonds, Frances Y. Morrow,
Hugh Lynn Cayce, Helen Ellington și Ruth LeNoir.
Margaret Wilkins, Albert White, Alice Harris, Myrtle Demaio,
Nellye Twiddy, Elizabeth Perry.

Lectura

Ora: 4:25 până la 5:05 P.M., Ora coastei de Est.

GC: Pe măsură ce ne apropiem de sărbătoarea Paștelui gândurile noastre se întorc în mod firesc la textul biblic al învierii lui Iisus Hristos. În perioada aceasta căutăm în această sursă informații care fie să completeze datele istorice, fie să ofere o interpretare și o explicație asupra întregii semnificații a învierii, care să ne ajute să o înțelegem și să o apreciem mai bine.

EC: Da. Cel ce caută găsește. În viața fiecărui suflet care se numește creștin, acesta ar trebui să fie un timp în care ființa să se dăruiască din nou pe sine ca mesager al Lui printre oameni.

Astfel, căutând să aflați mai multe despre acest subiect, așa cum fac cei adunați aici, este posibil ca să se reveleze foarte multe celor care au simțit în ființa lor acea perioadă în care *El*, Iisus, a pășit pe pământ.

Dar care este scopul pentru care vedem că acest anotimp a dus sau a cerut un asemenea sacrificiu pentru ca să se poată manifesta viața? Nu atrage atenția oare celor de aici, celor care au fost în acel ținut, că acest lucru s-a petrecut în acea perioadă anume în care viața, în toate

manifestările sale era demonstrată în aspectele materiale ale fiecărui suflet?

De ce a existat nevoia de a fi o înviere? De ce a venit El pe pământ ca să moară, și încă pe cruce? A fost îndeplinită atunci acea promisiune, acea lege, acea condiție a omului? De ce altceva s-ar fi încarnat El pe Pământ în forma umană, dacă nu pentru a fi una cu Tatăl; pentru a-i arăta omului divinitatea lui (a omului), legătura sa cu Creatorul; pentru a-i arăta omului că Tatăl chiar acest lucru a vrut să-l spună atunci când a spus: „Dacă mă chemi voi auzi, chiar dacă vei fi departe, chiar de vei fi acoperit de păcate, dacă vei spălat de sângele mielului, te vei putea întoarce.”

Așadar, chiar dacă El era primul dintre oameni, primul dintre fiii lui Dumnezeu în spirit, în carne, a devenit necesar ca El să realizeze aceste asocieri, aceste conexiuni care aveau să șteargă din experiența omului ceea ce îl separă de Creatorul său.

Chiar dacă omul este plecat departe, chiar dacă a greșit, este stabilit ceea ce ar duce la o mai mare apropiere de El, prin cel care a trecut prin toate aceste tulburări, supărări, dorințe, impulsuri care sunt povara omului aici pe Pământ. Cu toate acestea. El și-a luat trup și și-a luat un chip umil – așa cum fusese promis de-a lungul timpului celor care au mers și vorbit cu Dumnezeu.

Așadar, prin intermediul istoriei învierii, așa cum a fost ea consemnată, cei care sunt acum aici și care atunci au luat parte la suferința Lui - având numele de Andrew, Martha, Naomi, Loda, Elois, Phoenix, Phoebe – pot re trăi din nou acele zile. Deși exista teama de cei din afară, de puterile politice care aduceau frica în minte și trup, existau amintirile pe care le lăsase El: „Distruge acest templu, și în trei zile îl voi înălța la loc.”

Și atunci când era răstignit pe cruce, El i-a chemat pe cei pe care i-a iubit și le-a reamintit nu numai de țelurile lor spirituale, dar și de viețile lor materiale. Pentru că într-adevăr, suferind moartea pe cruce, El a devenit întreg, până la capăt: *calea, viața, înțelegerea*, pentru ca și cel care crede în El să poată avea viața veșnică. Pentru că El și-a asumat față de frații Lui nu doar grija vieții spirituale a omenirii, dar și viața materială a celor care erau carne din carnea Lui, sânge din sângele Lui. Da, atunci când El și-a dăruit sângele pentru ca teama și îndoiala să fie izgonite, el a învins moartea; nu doar din corpul *fizic*, ci și din cel *spiritual* – pentru a putea deveni *una* cu El, chiar în dimineața învierii – pe care voi o numiți Duminica Paștelui.

Această ridicare din mormânt, asemenea bulbului unui copac care se scoală din somn, prin care s-a înălțat Cel care a dus vindecarea prin însăși viața Lui, pentru a aduce toate etapele din viața omului în Conștiința Sa, aceasta a însemnat într-adevăr împlinirea legii.

În ce fel, vă întrebați, s-a putut întâmpla acest lucru în planul material? Nu numai că El a murit în trup, dar sufletul a fost și el separat de trup. Pe măsură ce se desfășoară toate etapele vieții omului pe Pământ, corpul fizic, corpul mental și sufletul devin fiecare independente, în funcție de propria experiență. Atunci nu este de mirare că Iisus omul a strigat: „Doamne, Dumnezeu meu, *de ce* m-ai părăsit?”

Fiecare suflet ajunge să stea asemenea Lui înaintea tronului Ziditorului său, cu faptele pe care le-a făcut cu trupul și cu gândul, arătându-și corpul spiritual în fața celui tron al îndurării, înaintea Creatorului său, în fața lui Dumnezeu.

Totuși El, Tatăl v-a spus fiecăruia dintre voi: „V-am dat în grija îngerilor mei, iar ei vor avea grijă de voi, iar voi nu veți cunoaște decăderea.” El a dovedit aceasta în viața Fratelui vostru, Mântuitorul vostru, Iisus, Hristosul vostru; care va veni să locuiască în inimile și viețile tuturor – numai dacă Îl veți lăsa, numai dacă Îl veți invita, numai dacă vă veți deschide inima, fiecare, pentru ca El să poată să intre și să locuiască în voi.

Astfel că atunci când aceia dintre cei iubiți de El, și aceia dintre frații Săi au venit în acea dimineață plină de bucurie în care au primit veștile, cei care stăteau de gardă au auzit un zgomot înfricoșător și au văzut o lumină și” piatra s-a dat la o parte!” Apoi ei au intrat în grădină și acolo Maria a fost prima care l-a văzut pe Domnul ei care înviase. Apoi au venit unii dintre frații Săi împreună cu femeile credincioase, care o iubeau pe mama Lui și îi țineau companie în suferința ei, și cei care făceau pregătiri pentru ca legea să poată fi respectată ca să nu fie nicio profanare a pământului din jurul mormântului Său. Și ei, de asemenea, - prieteni, frați sau apropiați -, au văzut îngerii.

Cum, de ce au luat aceștia o formă? Pentru ca să se întipărească în inimile și sufletele celor care vedeau, că promisiunile fuseseră *îndeplinite*.

Ce vă împiedică să vedeți Slava celui care este împreună cu voi, adesea în atingerea unei mâini iubitoare, în vocea celor care vor aduce mângâiere și încurajare? Pentru că El, Hristos, este adesea cu voi.

Îndoială, teamă, lipsă de credință; teamă că nu sunteți vrednici!

Deschideți ochii și priviți Slava care este chiar în Hristos, care este prezent aici, în mijlocul vostru! așa cum le-a apărut acelora în ziua învierii!

Ce ar însemna povestea lui Hristos și a învierii sale, a omului Iisus care a mers prin Galileea, fără acea dimineață a învierii?

Mai nimic, poate ceva mai mult decât povestea acelui om pe care nu dați doi bani, care a crezut că a atins oasele lui Eli și acesta a început din nou să umble cu oamenii!

Credeți în înălțarea Lui? Cum a vorbit Toma? „Eu nu voi crede până nu voi vedea și nu voi pune mâna pe coasta lui din care a țâșnit apă și sânge.”

Și voi vă îndoiiți adesea; și voi vă temeți adesea. Cu toate acestea El este în mod sigur cu voi. Și atunci când în această sărbătoare a bucuriei vă dăruieți din nou viața, trupul, mintea pentru a-L sluji pe El, și voi veți putea să înțelegeți – așa cum au văzut și ei, că El *trăiește* – și se află la dreapta Tatălui, mijlocind *pentru* voi – dacă veți crede; dacă veți crede că El există, îl veți putea simți. Pentru că toți aceia care fac pentru frații lor faptele care le aduc acea apropiere, acea unire în scop cu El, pot simți – și voi de asemenea – în trup, în minte, că El trăiește *astăzi*, și va veni să vă primească la El, pentru că și voi puteți fi acolo unde se află El.

Nu-L răstigniți în mintea și prin faptele voastre. Nu vă lăsați copleșiți de acele lucruri pământești. Mai degrabă înveșmântați-vă trupul și mintea cu gândurile, faptele și privilegiile pe care suferința Lui ca om vi le-a adus vouă, pentru că într-adevăr El este primul dintre cei care au dormit și s-au încarnat care a trecut prin toate procesele de pregătire în fizic, la fel ca voi.

Dar dacă vă lăsați în mâinile Lui, trebuie să respectați promisiunile Lui ca pe ale voastre. Și cum ați putea să le respectați dacă în propria voastră conștiință și cunoaștere *nu ați* făcut – *și nu* faceți în fiecare zi – ceea ce v-a spus și vă spune inima că este în acord cu ceea ce a promis El?

Pentru că Iisus, Domnul vostru, Hristos este aproape de voi – chiar acum!

Am terminat.

Definiția Spiritului Christic

Lectura 262-29

(Î) *Vă rog să explicați clar care este diferența dintre Conștiința Christică și Spiritul Christic.*

(R) Este aceeași diferență care există între ceea ce dă viață într-o floare și floarea însăși. Diferența dintre Conștiința Spiritului și capacitatea de acțiune a acesteia, este diferența dintre Conștiința Christică și Spiritul Christic.

Așa cum s-a spus, până și diavolii cred și cunosc indivizii care pot fi conștienți de o acțiune. Cei care au capacitatea de a atrage, de a fi atât de lipsiți de egoism încât să permită Spiritului să acționeze în folosul lor, sunt conștienți de acțiunea Spiritului, în timp ce aceia care sunt conștienți de un adevăr pot să nu și-l însușească pe deplin fără ceea ce s-a spus: „Cel care vrea viața, trebuie să dăruiască viața”; pentru că El nu a considerat furtul ca făcând parte dintre cele divine, căci nu a făcut nimic de la Sine, „ci Tatăl, care a lucrat în mine, prin mine.”

Faceți și voi la fel, pentru a putea cunoaște conștiința Spiritului Christic și pentru a avea parte de acea mărturie așa cum se spune: „Spiritul Meu e martor spiritului tău, pentru ca Tatăl să fie preamărit în tine așa cum eu sunt slăvit în Tatăl prin voi. Dacă mă iubiți, veți respecta poruncile mele, iar eu voi fi cu voi. Nu vă voi lăsa nemângâiați; vă voi da acea slavă pe care eu am împărțit-o cu Tatăl înainte ca lumea să fie creată.”

În felul acesta indivizii pot deveni conștienți de Conștiința Christică și pot deveni una cu forțele prin care Spiritul Christic acționează pe întregul pământ; pentru că El se va întoarce, chiar dacă L-ați văzut plecând. Atunci se va manifesta în lume Spiritul Christic, chiar dacă Conștiința Christică vă va face să deveniți conștienți de Mângâietorul care a fost promis acestei lumi materiale.

Așadar, Conștiința Christică este de fapt Duhul Sfânt, pe care El l-a promis că va rămâne ca să acționeze pe Pământ. Duhul Sfânt este asemenea lui Hristos care acționează cu Spiritul Tatălui.

Lectura 262-46

(Î) *Vă rog să explicați ceea ce s-a spus prin: „Dumnezeu a iubit atât de mult lumea încât i-a dat pe singurul său fiu.”*

(R) Tocmai a fost oferită o lecție minunată, și o explicație. Aceasta poate fi de folos mai mult celor care caută.

Dumnezeu, Tatăl, cauza primordială, căutând să se manifeste a creat lumea prin iubire, așa cum o putem vedea noi, ca indivizi; dându-i omului, creația Sa, acea capacitate de a deveni una cu El. I-a dat pe cel pe care noi l-am numit fiul omului, Spiritul Christic, și iubirea care s-a manifestat materializând ființa în planul fizic pe care l-am numit Pământ. Apoi acelui fiu i s-a arătat calea, prin dragostea Tatălui, iar El a manifestat acea iubire dându-și viața Sa pământească pentru o cauză, ca să servească de pildă, intermediar și legătură între om și Tatăl, mijlocind pentru om. Așadar, în iubire, prin iubire, Dumnezeu acționează ca și iubire prin Conștiința Christică și Spiritul Christic; fiul omului a făcut la fel prin toate acțiunile sale de pe Pământ. Astfel, așa cum a scris discipolul său cel mai iubit, „Dumnezeu a iubit atât de mult lumea încât i-a dat pe singurul său fiu”, pentru ca noi, *prin* El, să putem avea o viață mai îmbelșugată. El, chiar dacă a fost Fiul, a învățat supunerea prin lucrurile pe care Le-a îndurat. Cel care alege orice altă cale decât a acceptării acestor lucruri care trebuie îndeplinite în fiecare zi, așa cum a făcut El, caută pe alte căi. Servitorul nu trebuie niciodată să fie mai presus de stăpânul său. El a spus că noi putem fi egali și una cu El, totuși prin El, prin manifestările Lui și în El noi trăim pe pământ, ne mișcăm și existăm.

Lectura 254-83

(Î) *Care sunt stăpânii direcți? Este Saint Germain...*

(R) (Întrepu) Cei care sunt călăuziți de Stăpânul stăpânilor, Regele regilor, Cel care a venit pentru ca voi să puteți fi una cu Tatăl.

(Î) *Este și Saint Germain printre ei? Cine este Halaliel?*

(R) Aceștia nu sunt decât mesageri ai Celui Preaînalt. Halaliel este cel care a fost încă de la începuturi conducătorul oastei cerești, care l-a înfruntat pe Ariel, care a creat acele căi grele - dar care sunt un mijloc de a înțelege [Isaia 29?]

(Î) *Este și Saint Germain printre ei?*

(R) Atunci când este nevoie.

(Î) *Te rog dezvăluie-ne cine ești?*

(R) Cel care nu caută să se stăpânească pe sine, își caută propria osândă. Controlați-vă pe voi înșivă, astfel încât să puteți cunoaște adevărata viață și lumină! pentru că cel care va rosti acel Nume trebuie să devină perfect el însuși!

(Î) Dacă domnul Cayce este un membru și mesager al Marii Frății Albe, cum ar dori Maeștrii să continue el? Nu ar trebui ca activitățile lui de aici înainte să fie prezentate ca fiind Opera Lor?

(R) La fel ca și opera Maestrului maestrilor, care poate fi prezentată în aceste rânduri, aceste activități se pun în armonie cu Frăția Albă. Dar aceasta, prieteni, nu face decât să limiteze; în timp ce în El se află întregul. V-ați face pe voi înșivă mijloace limitate de acțiune? Ați căuta voi să vă lăsați împiedicați de acele lucruri care au dat naștere multor forțe antagoniste ce continuă să se lupte una cu cealaltă chiar și în aer, chiar și în forțele elementare? Pentru că El, Domnul Dumnezeuul vostru v-a chemat pe nume, atunci când a spus: „Cel care va bea această cupă care este asemenea sângelui Meu, va fi cu adevărat liber.” Atunci când munciți, lăsați-L pe El, cel care este autorul, cel care termină, care este viața, care este pâinea și sângele vieții, lăsați-L doar pe El să vă conducă!

A.R.E. Press

A.R.E Press publică cărți, casete video și audio care au ca scop să îmbunătățească viața cititorilor A.R.E. Press – din punct de vedere personal, profesional și spiritual. Sperăm că produsele A.R.E. Press vă sprijină în eforturile de a vă realiza la maxim cariera, de a vă îmbogăți relațiile, de a vă îmbunătăți sănătatea și vă încurajează să faceți schimbările necesare pentru a duce o viață plină de iubire, bucurie și împlinire.

Pentru mai multe informații sau pentru a primi un catalog gratuit sunați la numărul:

1-800-723-1112

Sau scrieți pe adresa:

A.R.E. Press
215 67th Street
Virginia Beach, VA 23451-2061

DESCOPERIȚI CUM VĂ POATE AJUTA MATERIALUL SCRIS DE EDGAR CAYCE!

Asociația pentru cercetare și Iluminare, (în engleză, Association for Research and Enlightenment – A.R.E., nota trad.) a fost fondată în 1931 de către Edgar Cayce. Sediile sale centrale internaționale se află în Virginia Beach, Virginia, unde vin anual mii de vizitatori. Mulți sunt ajutați și inspirați de activitățile locale ale A.R.E. din propriile lor orașe sau prin intermediul scrisorilor (și acum și prin Internet).

Oameni de toate categoriile, din toată lumea, au avut înțelegeri profunde și transformatoare prin intermediul programelor și materialelor A.R.E., care se concentrează pe domenii ca spiritualitate personală, sănătate holistică, vise, viața de familie, găsirea vocației personale, reîncarnare, percepții extrasenzoriale, meditație, și evoluția sufletului în grupuri mici de studiu. Sunați-ne astăzi la numărul:

1-800-333-4499

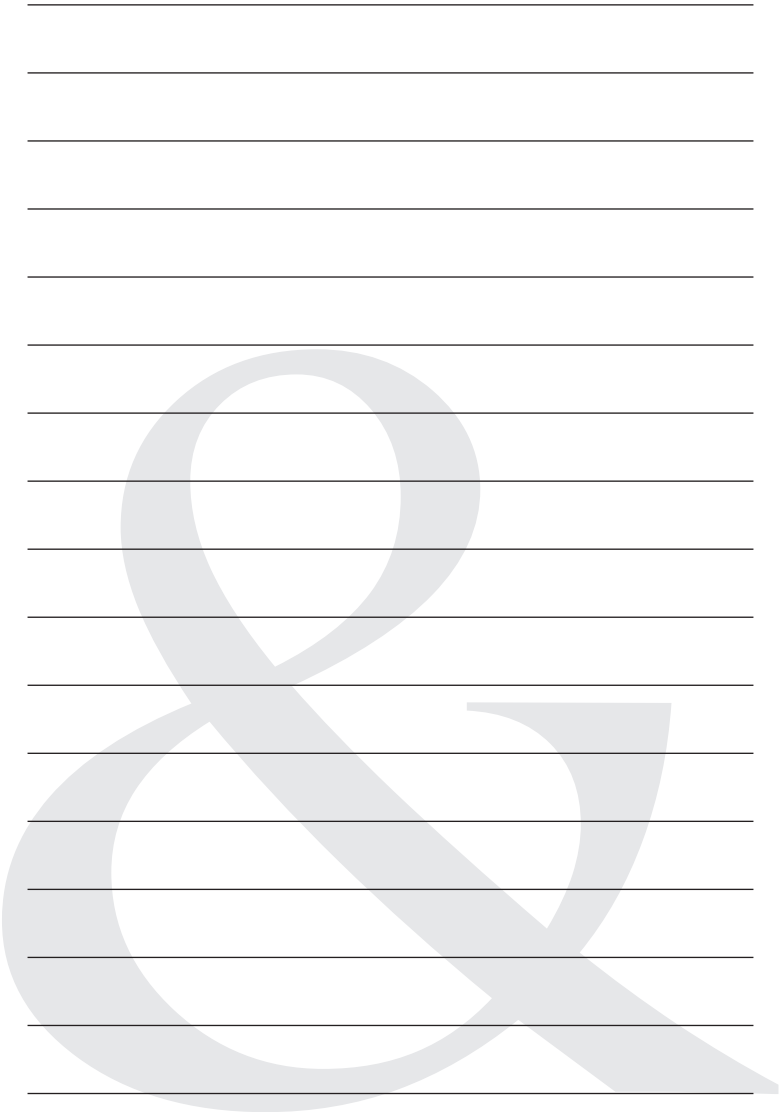
sau

Explorați centrul nostru online:
<http://www.edgarcayce.org>.

Vom fi fericiți să vă spunem mai multe despre modul în care activitățile A.R.E. vă pot ajuta!

A.R.E
215 67th Street
Virginia Beach,
VA 23451-2061

Note:

Alte titluri de același interes, publicate de

ADEVĂR DIVIN

❖ Colecția **Vindecare spirituală:**

- ✓ Puterea vindecătoare a bolii: Importanța și semnificația simptomelor bolii
de *Thorwald Dethlefsen și Rüdiger Dablke*
- ✓ Ioan al Domnului (John of God): Brazilianul care a vindecat milioane de oameni
de *Heather Cumming și Karen Leffler*
- ✓ Iertarea: Cea mai mare putere vindecătoare
de *Gerald G. Jampolsky*
- ✓ Răspunsul este simplu...
de *Sonia Choquette*
- ✓ Medicina Sufletului, Minții și Trupului: Un sistem complet de vindecare a sufletului pentru sănătate deplină și vitalitate optimă
de *Dr. Zhi Gang Sha*
- ✓ Atingerea cuantică: Puterea de a vindeca
de *Richard Gordon*
- ✓ Calea purtătorului de lumină: Trezirea puterii tale spirituale de a cunoaște și de a vindeca
de *Doreen Virtue*
- Sentimentele dăruite din inimă nu pier niciodată... *
de *Karol Kuhn Truman*
- Sentimentele vindecătoare... din inima ta *
de *Karol Kuhn Truman*
- Suflet și Spirit: Înțelege pe deplin viața și propria persoană *
de *Edgar Cayce*

* Cărți în curs de publicare.

Informațiile de mai sus sunt raportate la luna aprilie 2009.

